

perennitatis acquirat. Per Dominum nostrum.

Communio. Pater, si non potest hic calix transire, nisi bibam illum: fiat voluntas tua.

Postcommunio.

Per hujus, Domine, operationem mysterii, & vitia nostra purgantur; & iusta desideria compleantur. Per Dominum nostrum.

In Missis privatis legitur in fine Evangelium. Cum appropinquasset. ut supra in benedictione Palmarum. Pag. 155.

FERIA II.
Majoris Hebdomadae.

Statio ad S. Praxedem.

Introitus.

Judica Domine nocentes me, expugna impugnantes me: apprehende arma & scutum,

& exurge in adiutorium meum, Domine virtus salutis meae. **Psalms.** Effunde frameam, & concludede adversus eos qui persequuntur me: dic anime meae, Salus tua ego sum. Judica Domine.

Oratio.

DA, quæsumus omnipotens Deus: ut qui in tot adversis ex nostra infirmitate defecimus; intercedente unigeniti Filii tui passionem respiremus. Qui tecum vivit & regnat in unitate.

Altera Oratio, vel Ecclesie tuae, vel Deus omnium fidelium, ut supra in Dominica Passionis. Pag. 139.

Lectio Isaie Prophetæ.

In diebus illis: Dixit Isaías: Dominus Deus aperuit mihi aurem, ego autem non contradico: retrorsum non abii, Corpus meum dedi percutientibus, & genas meas vellentibus: faciem meam non averti ab increpantibus, & conspuentibus in me. Dominus Deus auxiliator meus, ideò non sum confusus: ideò posui faciem meam, ut petram durissimam, & scio quoniam non confundar. Juxta est qui iustificat me, quis contradicet mihi? Stemus simul, quis est adversarius meus? accedat ad me. Ecce Dominus Deus auxiliator meus: quis est qui condemnet me? Ecce omnes quasi vestimentum conterentur, tinea comedet eos. Quis ex vobis timens Dominum, audiens vocem servi sui? qui ambulavit in tenebris, & non est lumen ei, speret in nomine Domini, & innitatur super Deum suum.

Graduale. Exurge Domine, & intende iudicio meo, Deus meus & Dominus meus in causam meam. **V.** Effunde frameam, & concludede adversus eos qui me persequuntur.

Tractus. Domine, non secundum peccata nostra, quæ fecimus nos: neque secundum iniquitates nostras retribuas nobis. **V.** Domine, ne memineris iniquitatum nostrarum antiquarum: cito anticipent nos misericordie tue, quia pauperes facti sumus nimis. **V.** Adjuva nos Deus salutaris noster: & propter gloriam nominis tui Domine, libera nos: & propitius esto

peccatis

peccatis nostris propter nomen tuum.

Sequentia sancti Evangelii secundum Joannem.

An te sex dies Pasche venit Jesus Bethaniam, ubi Lazarus fuerat mortuus, quem suscitavit Jesus. Fecerunt autem ei cenam ibi: & Martha ministrabat, Lazarus vero unus erat ex discumbentibus cum eo. Maria ergo accepit libram unguenti nardi pistici pretiosi, & unxit pedes Jesu, & extersit pedes ejus capillis suis: & domus implata est ex odore unguenti. Dixit ergo unus ex discipulis ejus, Judas Iscariotes, qui erat eum traditurus. Quare hoc unguentum non venit trecentis denariis, & datum est egenis? Dixit autem hoc, non quia de egenis pertinebat ad eum, sed quia fur erat, & oculos habens, ea quæ mittebantur, portabat. Dixit ergo Jesus: Sinite illam, ut in diem sepulture mee servet illud. Pauperes enim semper habetis vobiscum: me autem non semper habetis. Cognovit ergo turba multa ex Judæis quia illic est: & venerunt, non propter Jesum tantum, sed ut Lazarum viderent, quem suscitavit a mortuis.

Offertorium. Eripe me de inimicis meis Domine: ad te confugi, doce me facere voluntatem tuam: quia Deus meus es tu.

Secreta.

Hæc sacrificia nos, omnipotens Deus, potenti virtute mundatos, ad suum faciant puriores venire principium. Per Dominum nostrum.

Altera Secreta, vel Protege nos, vel Oblatis, Pag. 140.

Communio. Erubescant, & revereantur simul, qui gratulantur malis meis: induantur pudore & reverentia, qui maligna loquuntur adversus me.

Postcommunio.

Prebeant nobis, Domine, divinum tua sancta servorem: quod eorum pariter & actu delectemur, & fructu. Per Dominum nostrum.

Altera Postcommunio, vel Quæsumus, vel Hæc nos, quæsumus. Pag. 141.

Super populum. Orémus. Humiliate capita vestra Deo.

Oratio.

Adjuva nos Deus salutaris noster: & ad beneficia recolenda, quibus nos instaurare dignatus es, tribue venire gaudentes. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

FERIA III.

Statio ad S. Priscam.

Introitus.

Nos autem gloriari oportet in Cruce Domini nostri Jesu Christi: in quo est salus, vita, & resurrectio nostra: per quem salvati, & liberati sumus. **Psalms.** Deus

misereatur nostri, & benedicat nobis: illuminet vultum suum super nos, & misereatur nostri. Nos autem.

Oratio.

Oratio.

OMnipotens sempiternae Deus: da nobis ita Dominicae Paschionis sacramenta peragere; ut indulgentiam percipere mereamur. Per eundem Dominum nostrum.

Altera Oratio, vel Ecclesiae tuae. **vel** Deus omnium fidelium. **Pag.** 139.

Lectio Jeremiae Prophetae.

IN diebus illis: Dixit Jeremias: Domine demonstrasti mihi, & cognovi: tunc ostendisti mihi studia eorum. Et ego quasi agnus mansuetus, qui portatur ad victimam: & non cognovi, quia cogitaverunt super me consilia, dicentes: Mittamus lignum in panem ejus, & eradamus eum de terra viventium, & nomen ejus non memoretur amplius. Tu autem Domine Sabaoth, qui judicas iustitiam, & probas renes & corda, videam ultionem tuam ex eis: tibi enim revelavi causam meam, Domine Deus meus.

Graduale. Ego autem, dum mihi molesti essent, induēbam me cilicio, & humiliābam in jejūnio animam meam: & oratio mea in sinu meo convertetur. **V.** Judica Domine nocentes me, expugna impugnantes me: apprehende arma & scutum, & exurge in adiutorium mihi.

Passio Domini nostri Jesu Christi secundum Marcum.

IN illo tempore: Erat Pascha & Azyma post bīduum: & querebant summi sacerdotes, & Scribae, quomodo Jesum dolō tenerent, & occiderent. Dicebant autem: **S**

Non in die festo, ne forte tumultus fieret in populo. **C** Et cum esset Jesus Bethaniae in domo Simonis leprosi, & recumberet: venit mulier habens alabastrum unguenti nardi spicati pretiosi, & fracto alabaistro, effudit super caput ejus. Erant autem quidam indignē ferentes intra semetipsos, & dicentes: **S** Ut quid perditio ista unguenti facta est? Poterat enim unguentum istud venundari plus quam trecentis denariis, & dari pauperibus. **C** Et fremebant in eam. Jesus autem dixit: **S**inite eam: quid illi molesti estis? Bonum opus operata est in me. Semper enim pauperes habetis vobiscum; & cum volueritis, potestis illis benefacere: me autem non semper habetis. Quod habuit haec, fecit: praevenit unguere corpus meum in sepulturam. Amen dico vobis: Ubi cumque praedicatum fuerit Evangelium istud in universo mundo, & quod fecit haec, narrabitur in memoriam ejus. **C** Et Judas Iscariotes unus de duodecim abiit ad summos sacerdotes, ut proderet eum illis. Qui audientes, gavisi sunt: & promiserunt ei pecuniam se daturos. Et querebat quomodo illum opportunē traderet. Et primo die Azymorum, quando Pascha immolabant, dicunt ei discipuli: **S** Quō vis eamus, & parēmus tibi ut manduces Pascha? **C** Et mittit duos ex discipulis suis, & dicit eis: **S** Ite in civitatem: & occurret vobis homo lagenam aquae bajulans, sequimini eum: & quocumque introierit, dicite domino domus, quia magister dicit:

ubi

ubi est refectio mea, ubi Pascha cum discipulis meis manducem? Et ipse vobis demonstrabit cenaculum grande, stratum: & illic parate nobis. **C** Et abiērunt discipuli ejus, & venerunt in civitatem: & invenerunt sicut dixerat illis, & paraverunt Pascha. Vespere autem facto, venit cum duodecim. Et discumbentibus eis, & manducantibus, ait Jesus: **S** Amen dico vobis, quia unus ex vobis tradet me, qui manducat mecum. **C** At illi coeperunt contristari, & dicere ei singulatim: **S** Numquid ego? **C** Qui ait illis: **S** Unus ex duodecim, qui intingit mecum manum in catino. Et Filius quidem hominis vadit, sicut scriptum est de eo: vae autem homini illi: per quem Filius hominis tradetur. Bonum erat ei, si non esset natus homo ille. **C** Et manducantibus illis, accepit Jesus panem: & benedicens fregit, & dedit eis, & ait: **S** Sumite, hoc est corpus meum. **C** Et accepto calice, gratias agens dedit eis: & bibērunt ex illo omnes. Et ait illis: **S** Hic est sanguis meus novi testamenti, qui pro multis effundetur. Amen dico vobis, quia jam non bibam de hoc genere vitis, usque in diem illum, cum illud bibam novum in regno Dei. **C** Et hymno dicto, exierunt in montem Olivarum. Et ait eis Jesus: **S** Omnes scandalizabimini in me in nocte ista: quia scriptum est: Percutiam pastorem, & dispergentur oves. Sed postquam resurrexero, praecedam vos in Galilaam. **C** Petrus autem ait illi: **S** Et si omnes scandalizati fuerint in te, sed

non ego. **C** Et ait illi Jesus: **S** Amen dico tibi, quia tu hodie in nocte hac, priusquam gallus vocem bis dederit, ter me es negaturus. **C** At ille amplius loquebatur: **S** Et si oportuerit me simul commorari tibi, non te negabo. **C** Similiter autem & omnes dicebant. Et veniunt in praedium, cui nomen Gethsemani. Et ait discipulis suis: **S** Sedete hic donec orem. **C** Et assumpsit Petrum, & Jacobum, & Joannem secum: & cepit pavere, & tædere. Et ait illis: **S** Tristis est anima mea usque ad mortem: sustinete hic, & vigilate. **C** Et cum processisset paululum, procidit super terram: & orabat, ut si fieri posset, transiret ab eo hora: & dixit: **S** Abba, Pater, omnia tibi possibilia sunt, transfer calicem hunc a me; sed non quod ego volo, sed quod tu. **C** Et venit, & invenit eos dormientes. Et ait Petro: **S** Simon, dormis? non potuisti una hora vigilare? Vigilare, & orate ut non intratis in tentationem. Spiritus quidem promptus est, caro verò infirma. **C** Et iterum abiens oravit, eundem sermonem dicens. Et reversus, denuo invenit eos dormientes (erant enim oculi eorum gravati) & ignorabant quid responderent ei. Et venit tertio, & ait illis: **S** Dormite jam & requiescite. Sufficit: venit hora: Ecce Filius hominis tradetur in manus peccatorum. Surgite, eamus: Ecce qui me tradet, propè est. Et, adhuc eo loquente, venit Judas Iscariotes unus de duodecim, & cum eo turba multa cum gladiis & lignis, a summis sacer-

dōribus,

dōtib; & Scribis, & senioribus. Dēderat autem traditor ejus signum eis, dicens: **•** Quemcūque osculatus fuero, ipse est, tenete eum, & dūcite caute. **•** Et cū venisset, statim accēdens ad eum, ait: **s** Ave Rabbi. **c** Et osculatus est eum. At illi manus iniecerunt in eum, & tenuerunt eum. Unus autem quidam de circumstantibus edūcens gladium, percussit servum summi sacerdotis: & amputavit illi auriculam. Et respondens Jesus, ait illis: **✠** Tamquam ad latronem existis cum gladiis & lignis comprehendere me? Quotidie eram apud vos in templo docens, & non me tenuistis. Sed ut impleantur Scripturæ. **•** Tunc discipuli ejus relinquētes eum, omnes fugerunt. Adolēscens autem quidam sequebatur eum amictus sindone super nudo: & tenuerunt eum. At ille rejecta sindone, nudus profūgit ab eis. Et adduxerunt Jesum ad summum sacerdotem: & convenērunt omnes sacerdotes, & Scribæ, & seniores. Petrus autem à longē secutus est eum usque intrō in atrium summi sacerdotis: & sedēbat cum ministris ad ignem, & calefaciēbat se. Summi verō sacerdotes, & omne concilium, querebant adversus Jesum testimōnium, ut eum morti traderent, nec inveniēbant. Multi enim testimōnium falsum dicebant adversus eum: & convenientia testimōnia non erant. Et quidam surgētes, falsum testimōnium ferebant adversus eum, dicētes: **s** Quoniam nos audivimus eum dicentem: Ego dissolvam templum

hoc manufactum, & per triduum aliud non manufactum ædificabo. **•** Et non erat conveniens testimonium illorum. Et exurgens summus sacerdos in medium, interrogavit Jesum, dicens: **s** Non respondes quidquam ad ea, quæ tibi obijciuntur ab his? **•** Ille autem tacebat, & nihil respondit. Rursum summus sacerdos interrogabat eum, & dixit ei: **s** Tu es Christus Filius Dei benedicti? **•** Jesus autem dixit illi: **✠** Ego sum: Et vidēbitis Filium hominis sedentem à dextris virtutis Dei, & venientem cum nubibus celi. **•** Summus autem sacerdos scindens vestimenta sua, ait: **s** Quid adhuc desideramus testes? Audistis blasphemiam: quid vobis videtur? **•** Qui omnes condemnaverunt eum esse reum mortis. Et cœperunt quidam conspuere eum, & velare faciem ejus, & colaphis eum cadere, & dicere ei: **s** Prophetiza. **•** Et ministri alapis eum cadebant. Et cū esset Petrus in atrio deorsum, venit una ex ancillis summi sacerdotis: & cū vidisset Petrum calefacientem se, aspiciens illum, ait: **s** Et tu cum Jesu Nazareno eras. **•** At ille negavit, dicens: **s** Neque scio, neque novi quid dicas. **•** Et exiit foras ante atrium; & gallus cantavit. Rursum autem cū vidisset illum ancilla, cœpit dicere circumstantibus: Quia hic ex illis est. At ille iterum negavit. Et post pusillum rursus qui astabant, dicebant Petro: **s** Verè ex illis es: nam & Galilæus es. **•** Ille autem cœpit anathematizare, & jurare: Quia nescio hominem istum, quem dic-

citis.

citis. Et itatim gallus iterum cantavit. Et recordatus est Petrus verbi, quod dixerat ei Jesus: Priusquam gallus cantet bis, ter me negabis. Et cœpit flere. Et confestim, manē consilium facientes summi sacerdotes, cum senioribus, & Scribis, & universo concilio, vincientes Jesum, duxerunt, & tradiderunt Pilato. Et interrogavit eum Pilatus: **s** Tu es Rex Judæorum? **•** At ille respondens, ait illi: **✠** Tu dicis. **•** Et accusabant eum summi sacerdotes in multis. Pilatus autem rursus interrogavit eum, dicens: **s** Non respondes quidquam? vide in quantis te accusant. **•** Jesus autem amplius nihil respondit, ita ut miraretur Pilatus. Per diem autem festum solebat dimittere illis unum ex vinctis, quemcūque petissent. Erat autem qui dicebatur Barabbas, qui cum seditionis erat vinctus, qui in seditione fecerat homicidium. Et cū ascendisset turba, cœpit rogare, sicut semper faciebat illis. Pilatus autem respondit eis, & dixit: **s** Vultis dimittam vobis Regem Judæorum? **•** Sciebat enim quod per invidiam tradidissent eum summi sacerdotes. Pontifices autem concitaverunt turbam, ut magis Barabbam dimitteret eis. Pilatus autem iterum respondens, ait illis: **s** Quid ergo vultis faciam Regi Judæorum? **•** At illi iterum clamaverunt: **s** Crucifige eum. **•** Pilatus verò dicebat illis: **s** Quid enim mali fecit? **•** At illi magis clamabant: **s** Crucifige eum. **•** Pilatus autem volens populo satisfacere, dimisit illis Barabbam, & tra-

didit Jesum flagellis caesum, ut crucifigeretur. Milites autem duxerunt eum in atrium prætorii, & convocant totam cohortem, & induunt eum purpura, & imponunt ei plectentes spineam coronam. Et cœperunt salutare eum: Ave rex Judæorum. Et percutiebant caput ejus arundine: & conspuēbant eum, & ponentes genua, adorabant eum. Et postquam illuserunt ei: exuerunt illum purpura, & induerunt eum vestimentis suis: & educunt illum ut crucifigerent eum. Et angariaverunt prætereuntem quempiam Simōnem Cyrenæum, venientem de villa, patrem Alexandri & Rufi, ut tolleret crucem ejus. Et perducunt illum in Gólgotha locum: quod est interpretatum Calvariæ locus. Et dabant ei bibere myrrhatum vinum: & non accēpit. Et crucifigentes eum, divisērunt vestimenta ejus, mittentes sortem super eis, quis quid tolleret. Erat autem hora tertia: & crucifixerunt eum. Et erat titulus causæ ejus inscriptus: Rex Judæorum. Et cum eo crucifigunt duos latrones: unum à dextris, & alium à sinistris ejus. Et implēta est Scriptura, quæ dicit: Et cum iniquis reputatus est. Et prætereuntes blasphemabant eum, movētes capita sua, & dicētes: **s** Vah qui destruis templum Dei, & in tribus diebus reedificas: saluum fac te ipsum descendens de cruce. **•** Similiter & summi sacerdotes illudētes, ad alterutrum cum Scribis dicebant: **s** Alios salvos facit, seipsum non potest saluum facere. Christus Rex Israël descen-

Y 3

dat

dat nunc de cruce, ut videamus, & credamus. **c** Et qui cum eo crucifixi erant, convitiabantur ei. Et facta hora sexta, tenebrae factae sunt per totam terram, usque in horam nonam. Et hora nona exclamavit Jesus voce magna, dicens: **✠** Eloi, Eloi, lamma sabachthani? **c** Quod est interpretatum: **✠** Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me? **c** Et quidam de circumstantibus audientes, dicebant: **s** Ecce, Eliam vocat. **c** Currens autem unus, & implens spongiam aceto circumponensque calamo, potum dabat ei, dicens: **s** Sinite, videamus si veniat Elias ad deponendum eum. **c** Jesus autem emissit voce magna expiravit. ***** Et velum templi scissum est in duo, a summo usque deorsum. Videns autem Centurio, qui ex adverso stabat, quia sic clamans expirasset, ait: **s** Verè hic homo Filius Dei erat. **c** Erant autem & mulieres de longè aspicientes: inter quas erat Maria Magdalene, & Maria Jacobi minoris & Joseph mater, & Salome: & cum esset in Galilaea, sequebantur eum, & ministrabant ei, & aliae multae, quae simul cum eo ascenderant Jerosolymam.

Quod sequitur, cantatur in tono Evangelii, & alia fiunt ut supra.

Et cum jam serò esset factum (quia erat Parasceve, quod est ante sabbatum) venit Joseph ab Arimathaea nobilis decurio, qui & ipse erat expectans regnum Dei, & audacter introivit ad Pilatum, & petiit corpus Jesu. Pilatus autem mirabatur si jam obiisset. Et accersito Centurione, interrogavit

eum si jam mortuus esset. Et cum cognovisset à Centurione, donavit corpus Joseph. Joseph autem mercatus sindonem, & deprensus eum involvit sindone, & posuit eum in monumento, quod erat excisum de petra, & advolvit lapidem ad ostium monumenti.

Offertorium. Custodi me Domine de manu peccatoris: & ab hominibus iniquis eripe me.

Secreta.

Sacrificia nos, quaesumus Domine, propensius ista restaurent: quae medicinalibus sunt instituta jejuniis. Per Dominum nostrum.

Altera Secreta, vel Protege nos vel Oblatis. Pag. 140.

Communio. Adversum me exercebantur, qui sedebant in porta: & in me psallebant, qui bibebant vinum: ego verò orationem meam ad te Domine, tempus beneplaciti Deus in multitudine misericordiae tuae.

Postcommunio.

Sanctificationibus tuis, omnipotens Deus, & vitia nostra curantur: & remedia nobis sempiterna proveniunt. Per Dominum nostrum Jesum Christum.

Altera Postcommunio, vel Quaesumus Domine. vel Haec nos, quaesumus. Pag. 141.

Super populum. Orémus.
Humiliate capita vestra Deo.

Oratio.

Tua nos misericordia, Deus, & ab omni subreptione vastitatis expurget: & capaces sanctae novitatis efficiat. Per Dominum nostrum Jesum Christum.

FERIA

FERIA IV.

Statio ad S. Mariam majorem.

Introitus.

In nomine Jesu omne genu flectatur, caelestium, terrestrium, & infernorum: quia Dominus factus est obediens usque ad mortem, mortem autem crucis: ideo Dominus Jesus Christus in gloria est Dei Patris. **Psalmus.** Domine exaudi orationem meam: & clamor meus ad te veniat. In nomine.

Post Kyrie eleison, dicitur, Orémus. Flectamus genua. **℟.** Levate.

Oratio.

Praesta quaesumus omnipotens Deus: ut qui nostris excessibus incessanter affligimur; per unigeniti Filii tui passionem liberemur. Qui tecum vivit & regnat.

Lectio Isaiae Prophetae.

Haec dicit Dominus Deus: Dicitur filiae Sion: Ecce Salvator tuus venit: ecce merces ejus cum eo. Quis est iste, qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra? iste formosus in stola sua, gradiens in multitudine fortitudinis suae. Ego, qui loquor justitiam, & propugnator sum ad salvandum. Quare ergo rubrum est indumentum tuum, & vestimenta tua sicut calcantium in torculari? Torcular calcavi solus: & de Gentibus non est vir mecum: calcavi eos in furore meo, & conculcavi eos in ira

mea: & aspersus est sanguis eorum super vestimenta mea, & omnia indumenta mea inquinavi. Dies enim ultionis in corde meo, annus redemptionis meae venit. Circumspexi, & non erat auxiliator: quaesivi, & non fuit qui adjuvaret: & salvavit mihi brachium meum, & indignatio mea ipsa auxiliata est mihi. Et conculcavi populos in furore meo, & inebriavi eos in indignatione mea, & detraxi in terram virtutem eorum: Miserationum Domini recordabor, laudem Domini super omnibus quae reddidit nobis, Dominus Deus noster.

Graduale. Ne avertas faciem tuam à puero tuo, quoniam tribulor: velociter exaudi me. **℣.** Salvum me fac Deus, quoniam intraverunt aquae usque ad animam meam: infixus sum in limo profundi, & non est substantia. **Hic dicitur, Dominus vobiscum. sine Flectamus genua.**

Oratio.

DEUS, qui pro nobis Filium tuum crucis patibulum subire voluisti, ut inimici à nobis expelleres potestatem: concede nobis famulis tuis; ut resurrectionis gratiam consequamur. Per eundem Dominum nostrum.

Altera Oratio, vel Ecclesiae tuae. vel Deus, omnium fidelium. Pag. 139.

Lectio Isaiae Prophetae.

In diebus illis: Dixit Isaías: Domine, quis credidit auditui nostro? & brachium Domini cui revelatum est? Et ascendet sicut virtutum coram eo, & sicut radix de

terra

terra sitiēti: non est spēs ei neque decor: & vidimus eum: & non erat aspēctus, & desiderāvimus eum: Despēctum, & novissimum virōrum, virum dolōrum, & sciēntem infirmitatem: & quasi absconditus vultus ejus & despēctus, inde nec reputāvimus eum. Verē languōres nostros ipse tulit, & dolōres nostros ipse portāvit: & nos putāvimus eum quasi leprōsum, & percūsum à Deo & humiliātum. Ipse autem vulnerātus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra: disciplina patris nostrae super eum, & livore ejus sanāti sumus. Omnes nos quasi oves errāvimus, unusquisque in viam suam declināvit: & posuit Dōminus in eo iniquitatem omnium nostrum. Oblātus est quia ipse voluit, & non aperuit os suum: sicut ovis ad occisiōnem ducētur, & quasi agnus coram tondēte se obmutēcet, & non aperiet os suum. De angustia, & de iudicio sublātus est: generatiōnem ejus quis enarrābit? quia abscessus est de terra viventium: propter scelus pōpuli mei percūssi eum. Et dabit impios pro sepultura, & divitem pro morte sua: eō quod iniquitatem non fecerit, neque dolus fuerit in ore ejus. Et Dōminus voluit conterere eum in infirmitate: si posuerit pro peccato animam suam, vidēbit semen longævum, & volūntas Dōmini in manu ejus dirigētur. Pro eo quod laborāvit anima ejus, vidēbit & saturābitur: in sciēntia sua justificābit ipse iustus servus meus multos, & iniquitates eōrum ipse portābit. Ideo

dispertiam ei plurimos & fortium dividet spolia, pro eo quod tradidit in mortem animam suam, & cum sceleratis reputatus est: & ipse peccata multorum tulit, & pro transgressoribus rogavit.

Tractus. Dōmine exaudi orationem meam, & clamor meus ad te veniat. **V.** Nē avertas faciem tuam à me: in quacūque die tribulor, inclina ad me aurem tuam. **V.** In quacūque die invocāvero te, velociter exaudi me. **V.** Quia defecerunt sicut fumus dies mei: & ossa mea sicut in frixorio confrīxa sunt. **V.** Percūsus sum sicut fœnum, & aruit cor meum: quia oblitus sum manducare panem meum. **V.** Tu exurgens Dōmine miserēberis Sion: quia venit tempus miserēndi ejus.

Passio Dōmini nostri Jesu Christi secundum Lucam.

In illo tempore: Appropinquābat dies festus Azymorum, qui dicitur Pascha: & quærēbant principes sacerdotum, & Scribæ, quomodo Jesum interficerent: timēbant verò plebem. Intrāvit autem sātanas in Judam, qui cognominābatur Iscariōtes, unum de duodecim. Et abiit, & locūtus est cum principibus sacerdotum, & magistratibus, quemadmodum illum trāderet eis. Et gavisi sunt, & pacti sunt pecūniam illi dare. Et spopōndit. Et quærēbat opportunitatem ut trāderet illum sinē turbis. Venit autem dies Azymorum, in qua necesse erat occidi pascha. Et misit Petrum & Joānnem, dicens: **V.** Eūntes parāte nobis Pascha,

ut

ut manducemus. **C.** At illi dixerunt: **S.** Ubi vis parēmus? **C.** Et dixit ad eos: **V.** Ecce introeūntibus vobis in civitatem, occurret vobis homo quidam amphoram aquae portans: sequimini eum in domum, in quam intrat, & dicētis patrifamīlias domus: Dicit tibi Magister: Ubi est divērsorium, ubi pascha cum discipulis meis manducem? Et ipse ostēdet vobis cœnāculum magnum stratum, & ibi parāte. **C.** Eūntes autem invenērunt sicut dixit illis, & paraverunt pascha. Et cum facta esset hora, discubuit, & duodecim Apōstoliscum eo. Et ait illis: **V.** Desiderio desiderāvi hoc pascha manducare vobiscum, antequam patiar. Dico enim vobis, quia ex hoc non manducābo illud, donec impleatur in regno Dei. **C.** Et accepto calice grātias egit, & dixit: **V.** Accipite, & dividite inter vos. Dico enim vobis, quod non bibam de generatiōne vitis, donec regnum Dei veniat. **C.** Et accepto pane grātias egit, & fregit, & dedit eis, dicens: **V.** Hoc est corpus meum, quod pro vobis datur: hoc facite in meam commemoratiōnem. **C.** Similiter & calicem, postquam cœnāvit, dicens: **V.** Hic est calix novum testamētum in sanguine meo, qui pro vobis fundētur. Verūntamen ecce manus tradētis me, mecum est in mensa. Et quidem Filius hōminis, secundum quod definitum est, vadit: verūntamen vadit hōmini illi, per quem tradētur. **C.** Et ipsi cœperunt quærere inter se, quis esset ex eis, qui hoc facturus esset. Facta est autem & contē-

tio inter eos, quis eōrum videretur esse major. Dixit autem eis: **V.** Reges Gēntium domināntur eōrum: & qui potestatem habent super eos, benefici vocantur. Vos autem non sic: sed qui major est in vobis, fiat sicut minor: & qui praecepsor est, sicut ministrator. Nam quis major est, qui recumbit, an qui ministrat? nōne qui recumbit? Ego autem in medio vestrum sum, sicut qui ministrat: vos autem estis, qui permansistis mecum in tentationibus meis. Et ego dispōno vobis sicut dispōsui mihi Pater meus regnum, ut edātis & bibātis super mensam meam in regno meo: & sedeātis super thronos, iudicāntes duodecim tribus Israhel. **C.** Ait autem Dōminus: **V.** Simon, Simon, Ecce sātanas expetivit vos, ut cribrāret sicut triticum: ego autem rogavi pro te ut non deficiat fides tua: & tu aliquando conversus, confirma fratres tuos. **C.** Qui dixit ei: **S.** Dōmine, tecum parātus sum & in carcerem & in mortem ire. **C.** At ille dixit: **V.** Dico tibi Petre, non cantābit hōdie gallus, donec ter abneget nōsse me. **C.** Et dixit eis: **V.** Quando misi vos sinē sacco, & pera, & calceamentis, numquid aliquid defuit vobis? **C.** At illi dixerunt: **S.** Nihil. **C.** Dixit ergo eis: **V.** Sed nunc, qui habet sacco, tollat similiter & peram: & qui non habet, vendat tunicam suam, & emat gladium. Dico enim vobis quoniam adhuc hoc quod scriptum est, oportet impleri in me. Et cum iniquis deputatus est. Etenim ea, quae sunt de me, sinem habent. **C.**

Z

Aē

At illi dixerunt: **s** Domine ecce duo gladii hic. **c** At ille dixit eis: **✠** Satis est. **c** Et egressus ibat secundum consuetudinem in montem Olivarum. Secuti sunt autem illum & discipuli. Et cum pervenisset ad locum, dixit illis: **✠** Orate ne intratis in tentationem. **c** Et ipse avulsus est ab eis quantum jactus est lapidis: & positus genibus orabat, dicens: **✠** Pater si vis, transfer calicem istum a me: verumtamen non mea voluntas, sed tua fiat. **c** Apparuit autem illi Angelus de caelo, confortans eum. Et factus in agonia, prolixius orabat. Et factus est sudor ejus, sicut guttae sanguinis decurrentis in terram. Et cum surrexisset ab oratione, & venisset ad discipulos suos, invenit eos dormientes pro tristitia. Et ait illis: **✠** Quid dormitis? surgite, orate, ne intratis in tentationem. **c** Adhuc eo loquente, ecce turba: & qui vocabatur Judas, unus de duodecim, antecederat eos: & appropinquavit Jesu, ut oscularetur eum. Jesus autem dixit illi: **✠** Juda, osculo Filium hominis tradis? **c** Videntes autem hi, qui circa ipsum erant, quod futurum erat, dixerunt ei: **s** Domine, si percutimus in gladio? **c** Et percussit unus ex illis servum principis sacerdotum, & amputavit auriculam ejus dexteram. Respondens autem Jesus, ait: **✠** Sinite usque huc. **c** Et cum tetigisset auriculam ejus, sanavit eum. Dixit autem Jesus ad eos, qui venerant ad se, principes sacerdotum, & magistratus templi & seniores: **✠** Quasi adlatronem existis cum gladiis & fu-

stibus? Cum quotidie vobiscum fuerim in templo, non extendistis manus in me: sed haec est hora vestra, & potestas tenebrarum. **c** Comprehendentes autem eum, duxerunt ad domum principis sacerdotum: Petrus vero sequebatur a longe. Accenso autem igne in medio atrii, & circumsedentibus illis, erat Petrus in medio eorum. Quem cum vidisset ancilla quaedam sedentem ad lumen, & eum fuisset intuita, dixit: **s** Et hic cum illo erat. **c** At ille negavit eum, dicens: **s** Mulier, non novi illum. **c** Et post pusillum alius videns eum, dixit: **s** Et tu de illis es. **c** Petrus vero ait: **s** O homo, non sum. **c** Et intervallum facto quasi horae unius, alius quidam affirmabat, dicens: **s** Verè & hic cum illo erat: nam & Galilaeus est. **c** Et ait Petrus: **s** Homo, nescio quid dicis. **c** Et continuo adhuc illo loquente cantavit gallus. Et conversus Dominus respexit Petrum. Et recordatus est Petrus verbi Domini, sicut dixerat: Quia priusquam gallus cantet, ter me negabis. Et egressus foras Petrus flevit amare. Et viri qui tenebant illum, illudabant ei, cadentes. Et velaverunt eum, & percutiebant faciem ejus: & interrogabant eum, dicentes: **s** Prophetiza, quis est, qui te percussit? **c** Et alia multa blasphemantes dicebant in eum. Et ut factus est dies, convenerunt seniores plebis, & principes sacerdotum, & Scribae, & duxerunt illum in concilium suum, dicentes: **s** Si tu es Christus, dic nobis. **c** Et ait illis: **✠** Si vobis dixerò, non credetis mihi: si

autem

autem & interrogavero, non respondetis mihi, neque dimittetis. Ex hoc autem erit Filius hominis sedens a dextris virtutis Dei. **c** Dixerunt autem omnes: **s** Tu ergo es Filius Dei? **c** Qui ait: **✠** Vos dicitis, quia ego sum. **c** At illi dixerunt: **s** Quid adhuc desideramus testimonium? Ipsi enim audivimus de ore ejus. **c** Et furgens omnis multitudo eorum, duxerunt illum ad Pilatum. Coeperunt autem illum accusare, dicentes: **s** Hunc invenimus subvertentem gentem nostram, & prohibentem tributa dari Caesari, & dicentem se Christum Regem esse. **c** Pilatus autem interrogavit eum, dicens: **s** Tu es rex Judaeorum? **c** At ille respondens, ait: **✠** Tu dicis: **c** Ait autem Pilatus ad principes sacerdotum & turbas: **s** Nihil invenio causae in hoc homine. **c** At illi invalescebant dicentes: **s** Commovet populum, docens per universam Judaeam, incipiens a Galilaea usque huc. **c** Pilatus autem audiens Galilaeam, interrogavit si homo Galilaeus esset. Et ut cognovit quod de Herodis potestate esset, remisit eum ad Herodem, qui & ipse Jerosolymis erat illis diebus. Herodes autem viso Jesu, gavisus est valde. Erat enim cupiens ex multo tempore videre eum, eò quod audierat multa de eo, & sperabat signum aliquod videre ab eo fieri. Interrogabat autem eum multis sermonibus. At ipse nihil illi respondebat. Stabant autem principes sacerdotum & Scribae constanter accusantes eum. Sprevit autem illum Herodes

des cum exercitu suo: & illi sit indurum veste alba, & remisit ad Pilatum. Et facti sunt amici Herodes & Pilatus in ipsa die: nam antea inimici erant ad invicem. Pilatus autem convocatis principibus sacerdotum, & magistratibus, & plebe, dixit ad illos: **s** Obtulistis mihi hunc hominem, quasi avertentem populum, & ecce ego coram vobis interrogans, nullam causam inveni in homine isto ex his, in quibus eum accusatis. Sed neque Herodes: nam remisi vos ad illum, & ecce nihil dignum morte actum est ei. Emendatum ergo illum dimittam. **c** Necesse autem habebat dimittere eis per diem festum, unum. Exclamavit autem simul universa turba, dicens: **s** Tolle hunc, & mitte nobis Barabbam. **c** Qui erat, propter seditionem quamdam factam in civitate & homicidium, missus in carcerem. Iterum autem Pilatus locutus est ad eos, volens dimittere Jesum. At illi succlamabant, dicentes: **s** Crucifige, crucifige eum. **c** Ille autem tertio dixit ad illos: **s** Quid enim mali fecit iste? Nullam causam mortis invenio in eo: corripiam ergo illum, & dimittam. **c** At illi instabant vocibus magnis postulantes ut crucifigeretur. Et invalescebant voces eorum. Et Pilatus adjudicavit fieri petitionem eorum. Dimisit autem illis eum, qui propter homicidium & seditionem missus fuerat in carcerem, quem petebant: Jesum vero tradidit voluntati eorum. Et cum ducerent eum, apprehenderunt Simonem quemdam Cyrenensem, ve-

Z 2

nientem

nientem de villa: & imposuerunt illi crucem portare post Jesum. Sequerentur autem illum multa turba populi, & mulierum: quae plangebant, & lamentabantur eum. Conversus autem ad illas Jesus, dixit: **✠** Filiae Ierusalem, nolite flere super me, sed super vos ipsas flete: & super filios vestros. Quoniam ecce venient dies, in quibus dicent: Beatae steriles, & ventres qui non genuerunt, & ubera quae non lactaverunt. Tunc incipient dicere montibus: cadite super nos; & collibus: operite nos. Quia si in viridi ligno haec faciunt, in arido quid fiet? **c** Ducebantur autem & alii duo nequam cum eo, ut interficerentur. Et postquam venerunt in locum, qui vocatur Calvariae, ibi crucifixerunt eum; & latrones, unum a dextris, & alterum a sinistris. Jesus autem dicebat: **✠** Pater, dimitte illis: non enim sciunt quid faciant. **c** Dividentes vero vestimenta ejus, miserunt sortes. Et stabat populus spectans, & deridebant eum principes cum eis, dicentes: **s** Alios salvos fecit: & e salvum faciat, si hic est Christus Dei electus. **c** Illudabant autem ei & milites accedentes, & acetum offerentes ei, & dicentes: **s** Si tu es Rex Iudaeorum, salvum te fac. **c** Erat autem & superscriptio scripta super eum litteris Graecis, & Latinis, & Hebraicis: Hic est rex Iudaeorum. Unus autem de his, qui pendebant, latronibus, blasphemabat eum, dicens: **s** Si tu es Christus, salvum fac te ipsum, & nos. **c** Respondens autem alter increpabat eum, dicens: **s** Ne-

que tu times Deum, quod in eadem damnatione es. Et nos quidem iuste, nam digna factis recipimus: hic vero nihil mali gessit. **c** Et dicebat ad Jesum: **s** Domine, memento mei, cum veneris in regnum tuum. **c** Et dixit illi Jesus: **✠** Amen dico tibi: Hodie mecum eris in paradiso. **c** Erat autem ferè hora sexta, & tenebrae factae sunt in universam terram usque in horam nonam. Et obscuratus est sol: & velum templi scissum est medium. Et clamans voce magna Jesus, ait: **✠** Pater, in manus tuas commendo spiritum meum. **c** Et haec dicens, expiravit. *** Videns autem Centurio quod factum fuerat, glorificavit Deum, dicens: **s** Verè hic homo justus erat. **c** Et omnis turba eorum, qui simul aderant ad spectaculum istud, & videbant quae fiebant, percutientes pectora sua revertebantur. Stabant autem omnes noti ejus à longè, & mulieres, quae secutae eum erant à Galilaea, haec videntes.**

Quod sequitur, legitur in tono Evangelii, & alii sunt ut supra in Dominica Pag. 167.

ET ecce vir nomine Joseph, qui erat decurio, vir bonus & iustus: hic non consenserat consilio & actibus eorum, ab Arimathaea civitate Iudaeae, qui expectabat & ipse regnum Dei. Hic accessit ad Pilatum, & petiit corpus Jesu: & depositum involvit sindone: & posuit eum in monumento exciso, in quo nondum quisquam positus fuerat.

Offertorium. Domine exaudi orationem meam, & clamor meus

ad

ad te perveniat: ne avertas faciem tuam à me.

Secreta.

Suscipe, quaesumus Domine, munus oblatum, & dignanter operare: ut quod passionis Filii tui Domini nostri mysterio gerimus, piis affectibus consequamur. Per eundem Dominum nostrum.

Altera Secreta, vel Protege nos, vel Oblatis. Pag. 140.

Communio. Potum meum cum fletu temperabam: quia elevans allisisti me: & ego sicut scenum arui: tu autem Domine in aeternum permanes: tu exurgens miseraberis Sion, quia venit tempus miserendi ejus.

Postcommunio.

Largire sensibus nostris, omnipotens Deus: ut per temporalem Filii tui mortem, quam mysteria veneranda testantur, vitam te nobis dedisse perpetuam confidamus. Per eundem Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

Altera Postcommunio, vel Quaesumus, vel Haec nos, quaesumus. Pag. 141.

Super populum. Orémus.
Humiliate capita vestra Deo.

Oratio.

Respice, quaesumus Domine, super hanc familiam tuam, pro qua Dominus noster Jesus Christus non dubitavit manibus tradi nocentium, & Crucis subire tormentum. Qui tecum vivit & regnat in unitate Spiritus Sancti Deus, per omnia secula seculorum. **✠** Amen.

FERIA V.

In Cena Domini.

Statio ad S. Joannem in Laterano.

Introitus.

Nos autem gloriamari oportet in Cruce Domini nostri Jesu Christi: in quo est salus, vita, & resurrectio nostra: per quem salvati, & liberati sumus. **Psalmus.** Deus miseretur nostri, & benedicat nobis: illuminet vultum suum super nos, & miseretur nostri. Nos autem.

Dicitur Gloria in excelsis, & tunc pulsantur campanae, & deinceps non amplius, usque ad Sabbatum sanctum.

Oratio.

DEUS, à quo & Judas reatus sui poenam, & confessionis suae latro praemium sumpsit: concede nobis tuae propitiationis effectum; ut, sicut in passione sua Jesus Christus Dominus noster diversa utrisque intulit stipendia meritum: ita nobis, ablato vetustatis errore, resurrectionis suae gratiam largiatur. Qui tecum vivit & regnat in unitate Spiritus Sancti Deus.

Et haec Oratio tantum dicitur.

Lectio Epistolae Beati Pauli Apostoli ad Corinthios.

Fratres, Convenientibus vobis in unum, jam non est Dominicam cenam manducare. Unusquisque enim suam cenam praesumat ad manducandum. Et alius

Z 3

quidem

quidem esurit, alius autem ebrius est. Numquid domos non habetis ad manducandum & bibendum? aut Ecclesiam Dei contempnitis, & confunditis eos qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? in hoc non laudo. Ego enim accepi à Dómino, quod & tradidi vobis, quoniam Dóminus Jesus, in qua nocte tradebatur, accepit panem, & grátias agens fregit, & dixit: Accipite, & manducate: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradetur: hoc facite in meam commemoratióem. Similiter & cálicem, postquam cenavit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo sânguine. Hoc facite quotiescúmque bibetis, in meam commemoratióem. Quotiescúmque enim manducabitis panem hunc, & cálicem bibetis: mortem Dómini annuntiabitis, donec veniat. Itaque quicumque manducaverit panem hunc, vel biberit cálicem Dómini indignè: reus erit corporis & sânguinis Dómini. Probet autem seipsum homo: & sic de pane illo edat, & de cálice bibat. Qui enim manducat & bibit indignè, iudicium sibi manducat & bibit, non dijudicans corpus Dómini. Ideò inter vos multi infirmi & imbecilles, & dormiunt multi. Quòd si nosmetipsos dijudicarem, non utique iudicarem. Dum iudicamur autem, à Dómino corripi-mur, ut non cum hoc mundo dam-nemur.

Graduale. Christus factus est pro nobis obediens usque ad mortem, mortem autem crucis. **V.** Propter quod & Deus exaltavit il-

lum, & dedit illi nomen, quod est super omne nomen.

Sequentia sancti Evangelii
secundum Joannem.

Ante diem festum Paschæ, sciens ^{Joan.} Jesus quia venit hora ejus, ut ^{13. 2.} transeat ex hoc mundo ad Patrem: cum dilexisset suos, qui erant in mundo, in finem dilexit eos. Et cena facta, cum diabolus jam misisset in cor ut traderet eum Judas Simónis Iscariôtæ: sciens quia omnia dedit ei Pater in manus, & quia à Deo exivit, & ad Deum vadit: surgit à cena, & ponit vestimenta sua: & cum accepisset linteam, præcinxit se. Deinde mittit aquam in pelvim, & cepit lavare pedes discipulorum, & extergere linteo, quo erat præcinctus. Venit ergo ad Simónem Petrum. Et dicit ei Petrus: Dómine, tu mihi lavas pedes? Respondit Jesus, & dixit ei: Quod ego facio, tu nescis modò, scies autem postea. Dicit ei Petrus: Non lavabis mihi pedes in ætèrnum. Respondit ei Jesus: Si non laverò te, non habebis partem mecum. Dicit ei Simon Petrus: Dómine, non tantum pedes meos, sed & manus, & caput. Dicit ei Jesus: Qui lotus est, non indiget nisi ut pedes lavet, sed est mundus totus. Et vos mundi estis, sed non omnes. Scièbat enim quisnam esset qui traderet eum: propterea dixit: Non estis mundi omnes. Postquam ergo lavit pedes eorum, & accepit vestimenta sua, cum recubuisset iterum, dixit eis: Scitis quid fecerim vobis? Vos vocatis me, Magister, & Dómine: &

bene

bene dicitis: sum etenim. Si ergo ego lavi pedes vestros, Dóminus, & Magister: & vos debetis alter alterius lavare pedes. Exemplum enim dedi vobis, ut quemadmodum ego feci vobis, ita & vos faciatis.

Et dicitur Credo.

Offertorium. Dextera Dómini fecit virtutem, dextera Dómini exaltavit me: non moriar, sed vivam, & narrabo ópera Dómini.

Secreta.

Ipse tibi, quæsumus Dómine sancte, Pater omnipotens, ætèrne Deus, sacrificium nostrum reddat acceptum, qui discipulis suis in sui commemoratióem hoc fieri hodierna traditióne monstravit, Jesus Christus Filius tuus Dóminus noster: Qui tecum vivit & regnat.

Præfatio de Cruce. Qui salutem humani generis. **ut infra.**

Infra actionem.

Communicantes, & diem sacratissimum celebrantes, quo Dóminus noster Jesus Christus pro nobis est traditus: sed & memoriam venerantes, im primis gloriosæ semper Virginis Mariæ, genitricis ejusdem Dei & Dómini nostri Jesu Christi: sed & beatòrum Apostolorum ac Mátyrum tuòrum, Petri & Pauli, Andréæ, Jacóbi, Joánnis, Thomæ, Jacóbi, Philippi, Bartholomæi, Matthæi, Simónis & Thaddæi: Lini, Cleti, Clementis, Xysti, Cornélii, Cypriani, Laurentii, Chrysógoni, Joánnis & Pauli, Cosmæ & Damiáni: & omnium Sanctòrum tuòrum: quorum méritis precibusque concedas, ut in omnibus protectiònis tuæ mu-

niamur auxilio. Per eundem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Sequitur.

Hanc igitur oblatiòem servitutis nostræ, sed & cunctæ familiæ tuæ, quam tibi offerimus ob diem, in qua Dóminus noster Jesus Christus tradidit discipulis suis corporis & sânguinis sui mysteria celebranda; quæsumus Dómine, ut placatus accipias: diésque nostros in tua pace dispónas: atque ab ætèrna damnatióne nos eripi, & in electòrum tuòrum júbeas grege numerari. Per eundem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Quam oblatiòem tu Deus in omnibus, quæsumus, benedictam, adscriptam, ratam, rationabilem, acceptabilemque facere dignèris: ut nobis Corpus, & Sanguis fiat dilectissimi Filii tui Dómini nostri Jesu Christi.

Qui pridie, quam pro nostra omniumque salute pateretur, hoc est, hodie, accepit panem.

Et reliqua, ut in Canone.

Agnus Dei, dicitur de more, sed pax non datur. Dicuntur tamen tres consuetæ Orationes ante Communionem.

Hodie Sacerdos consecrat duas Hostias, quarum unam sumit, alteram reservat pro die sequenti, in quo non conficitur Sacramentum; reservat etiam aliquas particulas consecratas, si opus fuerit pro infirmis: sanguinem verò totum sumit: & ante ablutionem digitorum ponit Hostiam reservatam in alio Calice, quem Diaconus palla & patena cooperit, & desuper

velum

velum expandit, & in medio Altaris collocat. Deinde fit Communio, & completur Missa. Sacerdos autem genuflectit, quodcumque accedit, vel recedit à medio Altaris, vel transit ante Sacramentum in Calice reservatum: & cum dicere debet Dominus vobiscum, non vertit se ad populum in medio Altaris, nè terga vertat Sacramento, sed à latere Evangelii: & in fine, ibidem dat benedictionem, & non perficit circulum.

Communio. Dominus Jesus, postquam cenavit cum discipulis suis, lavit pedes eorum, & ait illis: Scitis quid fecerim vobis ego Dominus & Magister? exemplum dedi vobis, ut & vos ita faciatis.

Postcommunio.
Refecti vitalibus alimentis, quæ sumus Domine Deus noster: ut, quod tempore nostræ mortalitatis exequimur, immortalitatis tuæ munere consequamur. Per Dominum nostrum.

Dicitur *Itē* Missa est, & datur benedictio, & legitur Evangelium sancti Joannis, in cuius initio Sacerdos non signat Altare, sed seipsum tantum.

Hodie paretur locus aptus in aliqua Capella Ecclesiæ, vel Altari, & decenter quoad fieri potest ornetur cum velis & luminibus, ubi Calix cum Hostia ut supra reservata reponatur. Finita autem Missa, accenduntur intorticia, & fit processio more solito, alio tamen Subdiacono parato Crucem ferente. Celebrans indutus pluviali albo; stans ante Altare, imponit incensum in duobus thuri-

bulis absque benedictione; deinde in medio genuflexus, cum altero incensat ter Sacramentum: & accepto Calice cum Sacramento de manu Diaconi stantis, & cooperto extremitatibus veli, quo ejus humeri teguntur, procedit medius inter eundem Diaconum à dextris, & Subdiaconum à sinistris sub baldachino, duobus Acolythis Sacramentum continuè incensantibus usque ad locum præparatum, ubi pro crastino servandum est. Interea dum fit Processio, cantatur Hymnus: Pange lingua gloriosum Corporis mysterium. Cum autem ventum fuerit ad locum paratum, Diaconus genuflexus à Sacerdote stante accipit Calicem cum Sacramento, & ponit illum primò super Altare, ubi à Sacerdote genuflexo incensatur, ut supra: deinde reponit in capsula. Postea in Choro dicuntur Vesperæ sine cantu. Et Sacerdos cum ministris denudet Altaria, legendo Antiphonam. **D**iviserunt sibi vestimenta mea: & super vestem meam miserunt sortem. cum toto Psalmo. **D**eus Deus meus respice in me.

Post denudationem Altarium, hora competenti facto signo cum tabula, conveniunt Clerici ad faciendum mandatum. Prælatus, seu Superior, super amictu & alba induitur stola & pluviali & violaceis, & in loco ad id deputato, ministrante Diacono, (qui paratus cum Subdiacono, ut in Missa, paramentis albis, ei assistit) imponit incensum in thuribulo: deinde Diaconus librum Evangeliorum ante pectus tenens, genuflexus ante

Supe-

Superiorem, petit benedictionem: qua accepta, astantibus duobus Acolythis cum candelabris accensis, & Subdiacono librum tenente signat librum, & incensat, & cantat, ut moris est, Evangelium, Ante diem festum Paschæ, ut in Missa. Quo finito, Subdiaconus portat librum apertum osculandum Superiori, & Diaconus eum de more incensat. Postea Superior exiit ut pluviali, & per Diaconum & Subdiaconum præcingitur linteo, & sic præinctus, assistentibus sibi eisdem Diacono, & Subdiacono, accedit ad lotionem pedum, & per ordinem dispositis iis qui lavandi sunt, clericis pelvim & aquam ministrantibus, Subdiacono singulorum pedem dextrum tenente, genuflectens singulis, illorum pedem lavat, extergit, & osculatur, Diacono præbente linteum ad abstergendum. Et interim hæc subscripta cantantur. **Antiphona.** Mandatum novum do vobis: ut diligatis invicem, sicut dilexi vos, dicit Dominus. **Psalms.** Beati immaculati in via: qui ambulat in lege Domini. **Et repetitur immediate Antiphona.** Mandatum novum. **Et sic** aliæ Antiphonæ, quæ habent Psalmos, vel Versus, repetuntur. **Et de quolibet Psalmo dicitur tantum primus Versus.** **Antiphona.** Postquam surrexit Dominus à cæna, misit aquam in pelvim, & cepit lavare pedes discipulorum suorum: hoc exemplum reliquit eis. **Psalms.** Magnus Dominus, & laudabilis nimis: in civitate Dei nostri, in monte sancto ejus. **Antiphona.** Dominus Jesus, postquam

cenavit cum discipulis suis, lavit pedes eorum, & ait illis: Scitis quid fecerim vobis ego Dominus & Magister? Exemplum dedi vobis: ut & vos ita faciatis. **Psalms.** Benedixisti Domine terram tuam: avertisti captivitatem Jacob. **Antiphona.** Domine, tu mihi lavas pedes? respondit Jesus, & dixit ei: Si non laverò tibi pedes, non habebis partem mecum. **V.** Venit ergo ad Simonem Petrum, & dixit ei Petrus. **Et repetitur Antiphona:** Domine, tu mihi lavas pedes? respondit Jesus, & dixit ei: Si non laverò tibi pedes, non habebis partem mecum. **V.** Quod ego facio, tu nescis modò: scies autem postea. **Tertiò repetitur Antiphona.** Domine, tu mihi lavas pedes? respondit Jesus, & dixit ei: Si non laverò tibi pedes, non habebis partem mecum. **V.** Si ego Dominus & Magister vester lavi vobis pedes: quanto magis debetis alter alterius lavare pedes? **Psalms.** Audite hæc omnes gentes: auribus percipite qui habitatis orbem. **Antiphona.** In hoc cognoscent omnes, quia discipuli mei estis: si dilectionem habueritis ad invicem. **V.** Dixit Jesus discipulis suis. **Antiphona.** Maneant in vobis fides, spes, charitas, tria hæc: major horum est charitas. **V.** Nunc autem manent fides, spes, charitas, tria hæc: major horum est charitas. **Antiphona.** Benedicta sit sancta Trinitas, atque indivisa unitas: confitebimur ei, quia fecit nobiscum misericordiam suam. **V.** Benedicamus Patrem, & Filium, cum sancto Spiritu. **Psalms.** Quam dilecta tabernacula tua.

A a

Domine

Dómine virtutum: concupiscit & deficit anima mea in atriis Dómini.

Antiphona. Ubi charitas & amor, Deus ibi est. *✠* Congregavit nos in unum Christi amor. *✠* Exultemus, & in ipso jucundemur. *✠* Timeamus, & amemus Deum vivum. *✠* Et ex corde diligamus nos sincero. **Et repetitur Antiphona.** Ubi charitas & amor, Deus ibi est. *✠* Simul ergo cum in unum congregamur. *✠* Ne nos mente dividamur, caveamus. *✠* Cessent iurgia maligna, cessent lites. *✠* Et in medio nostri sit Christus Deus. **Et repetitur Antiphona.** Ubi charitas & amor, Deus ibi est. *✠* Simul quoque cum beatis videamus. *✠* Gloriantur vultum tuum, Christe Deus. *✠* Gaudium, quod est immensum, atque probum. *✠* Saecula per infinita saeculorum, Amen.

Post lotionem, Superior, vel qui aliis abluit pedes, lavat manus, & abstergit alio linteo: deinde rediens ad locum, ubi prius fuerat, accipit pluviale, & stans capite deorsum, dicit: Pater noster. secretó. ✠ Et ne nos inducas in tentationem. *✠* Sed libera nos a malo. *✠* Tu mandasti mandata tua, Dómine. *✠* Custodiri nimis. *✠* Tu lavasti pedes discipulorum tuorum. *✠* Opera manuum tuarum ne despicias. *✠* Dómine exaudi orationem meam. *✠* Et clamor meus ad te veniat. *✠* Dóminus vobiscum. *✠* Et cum spiritu tuo.

Orémus. Oratio. Adesto, Dómine quaesumus, officio servitutis nostrae: & quia tu discipulis tuis pedes lavare dignatus es, ne despicias opera ma-

num tuarum, quae nobis retinenda mandasti: ut sicut hic nobis, & a nobis exteriora abluuntur inquinamenta: sic a te omnium nostrum interiora laventur peccata. Quod ipse prestare digneris, qui vivis & regnas Deus, per omnia saecula saeculorum. *✠* Amen.

FERIA VI.

In Parasceve.

Statio ad S. Crucem in Jerusalem.

Finita Nona, Sacerdos & ministri induti paramentis nigri coloris, sine luminaribus & incenso procedunt ad Altare: & ante illud prostrati aliquamdiu orant. Interim Acolythi unam tantum tobacum extendunt super Altare. Sacerdos cum ministris facta oratione ascendit ad Altare, & osculatur illud in medio: deinde Lector accedit ad legendum Prophetiam in loco ubi legitur Epistola, & incipit eam sine titulo: quam etiam Sacerdos legit submissa voce apud Altare, in cornu Epistolae.

H

Ecce dicit Dóminus: In tribulatione tua manentem confurgent ad me: Venite, & revertamur ad Dóminum: quia ipse cepit, & sanabit nos: percutiet, & curabit nos: Vivificabit nos post duos dies: in die tertia suscitabit nos, & vivemus in conspectu eius. Sciemus, sequemurque, ut cognoscamus Dóminum: quasi di-

luculum

Subdiaconus in tono Epistolae similiter sine titulo cantat sequentem Lectionem.

IN diebus illis: Dixit Dóminus ad Móysen & Aaron in terra Aegypti: Mensis iste, vobis principium mensum: primus erit in mensibus anni. Loquimini ad universum ceterum filiorum Israël, & dicite eis: Décima die mensis huius tollat unusquisque agnum per familias & domus suas. Sin autem minor est numerus ut sufficere possit ad vescendum agnum, assumet vicinum suum, qui iunctus est domui suae, juxta numerum animarum quae sufficere possunt ad esum agni. Erit autem agnus absque macula, masculus, anniculus: juxta quem ritum tolleris & hœdum. Et servabitis eum usque ad quartadécimam diem mensis huius: immolabitque eum universa multitudo filiorum Israël ad vespem. Et sument de sanguine ejus, ac ponent super utrumque postem, & in superliminibus domorum, in quibus comedent illum. Et edent carnes nocte illa assas igni, & azymos panes cum lactucis agréribus. Non comedetis ex eo crudum quid, nec coctum aqua, sed tantum assum igni: caput cum pedibus ejus, & intestinis vorabitis. Nec remanebit quidquam ex eo usque mane. Si quid residuum fuerit, igne comburetis. Sic autem comedetis illum: Renes vestros accingetis, & calceamenta habebitis in pedibus, tenentes baculos in manibus, & comedetis festinanter: est enim Phase (id est transitus) Dómini.

Exod. 12. 2.

luculum preparatus est egressus ejus, & veniet quasi imber nobis temporaneus, & serotinus terra. Quid faciam tibi Ephraim? quid faciam tibi Juda? Misericordia vestra quasi nubes matutina, & quasi ros mane pertransiens. Propter hoc dolavi in Prophetis, occidi eos in verbis oris mei: & judicia tua quasi lux egredientur. Quia misericordiam volui, & non sacrificium; & scientiam Dei plus, quam holocausta.

Tractus. Dómine, audivi auditum tuum, & timui: consideravi opera tua, & expavi. *✠* In medio duorum animalium innotesceris: dum appropinquaverint anni, cognoscetis: dum advenerit tempus, ostenderis. *✠* In eo, dum conturbata fuerit anima mea: in ira, misericordiae memor eris. *✠* Deus a Libano veniet, & sanctus de monte umbrato & condenso. *✠* Operuit caelos majestas ejus: & laudis ejus plena est terra.

Finito Tractu Sacerdos in cornu Epistolae dicit. Orémus. Diaconus, Flectamus genua. & Subdiaconus, Levate.

Oratio. **D**EUS, a quo & Judas reatus sui poenam, & confessionis suae latro premium sumpsit: concede nobis tuae propitiationis effectum; ut, sicut in passione sua Jesus Christus Dóminus noster diversa utrisque intulit stipendia meritorum; ita nobis, ablato vetustatis errore, resurrectionis suae gratiam largiatur. Qui tecum vivit & regnat in unitate Spiritus sancti Deus.

A a 2

Tractus.

Psal.
139.

Tractus. Eripe me Dómine ab hómine malo: à viro iniquo libera me. **V.** Qui cogitavérunt malitias in corde: rota die constituebant praelia. **V.** Acuérunt linguas suas sicut serpéntis: venenum aspídum sub lábiis eórum. **V.** Custódi me Dómine de manu peccatóris: & ab homínibus iniquis libera me. **V.** Qui cogitavérunt supplantare gressus meos: absconderunt supérbi láqueum mihi. **V.** Et fines extendérunt in láqueum pedibus meis: juxta iter scándalum posuérunt mihi. **V.** Dixi Dómino Deus meus es tu: exáudi Dómine vocem oratiónis meæ. **V.** Dómine Dómine virtus salútis meæ: obumbra caput meum in die belli. **V.** Nè tradas me à desiderio meo peccatóri: cogitavérunt advérsus me: nè derelinquas me, nè unquam exaltentur. **V.** Caput circuitus eórum: labor labiódum ipsórum opériet eos. **V.** Verumtamen justí confitebúntur nómini tuo: & habitábunt recti cum vultu tuo.

Finito Tractu dicitur Passio super nudum pulpitum: quam Celebrans submissa voce legit in cornu Epistola.

Pássio Dómini nostri Jesu Christi secundum Joánnem.

Joan.
18.2.

In illo témpore: Egréssus est Jesus cum discipulis suis trans torrentem Cedron, ubi erat hortus, in quem introívit ipse, & discipuli ejus. Sciébat autem & Judas, qui tradébat eum, locum: quia frequenter Jesus convenerat illuc cum discipulis suis. Judas ergo cum accepisset cohórtem, & à Pontifi-

cibus & Pharisæis ministros, venit illuc cum latéris, & fáciis, & armis. Jesus itaque sciens ómnia, quæ ventúra erant super eum, processit, & dixit eis: **✠** Quem queritis? **c** Respondérunt ei: **s** Jesum Nazarénum. **c** Dicit eis Jesus: **✠** Ego sum. **c** Stabat autem & Judas, qui tradébat eum, cum ipsis. Ut ergo dixit eis: Ego sum: abiérunt retrórsim, & ceciderunt in terram. Iterum ergo interrogávit eos: **✠** Quem queritis? **c** Illi autem dixerunt: **s** Jesum Nazarénum. **c** Respondit Jesus: **✠** Dixi vobis, quia ego sum: si ergo me queritis, sinite hos abire. **c** Ut impleretur sermo, quem dixit: Quia quos dedisti mihi, non perdidit ex eis quemquam. Simon ergo Petrus habens gládium eduxit eum: & percussit Pontíficis servum: & abscondit aurículam ejus dexteram. Erat autem nomen servo Malchus. Dixit ergo Jesus Petro: **✠** Mitte gládium tuum in vaginam. Cálicem, quem dedit mihi Pater, non bibam illum? **c** Cohors ergo, & tribúnus, & ministri Judæórum comprehendérunt Jesum, & ligavérunt eum: & adduxérunt eum ad Annam primum: erat enim socer Cáiphæ, qui erat Pontifex anni illius. Erat autem Cáiphas, qui consílium déderat Judæis: quia expedit, unum hominem mori pro pópulo. Sequebatur autem Jesum Simon Petrus, & alius discipulus. Discipulus autem ille erat notus Pontífici, & introívit cum Jesu in átrium Pontíficis. Petrus autem stabat ad óstium foris. Exívit ergo discipulus alius,

qui

qui erat notus Pontífici, & dixit ostiáriæ: & introduxit Petrum. Dicit ergo Petro ancilla ostiária: **s** Numquid & tu ex discipulis es hominis istius? **c** Dicit ille: **s** Non sum. **c** Stabant autem servi & ministri ad prunas, quia frigus erat, & calefaciebant se: erat autem cum eis & Petrus stans, & calefaciens se. Pontifex ergo interrogávit Jesum de discipulis suis, & de doctrina ejus. Respondit ei Jesus: **✠** Ego palam locutus sum mundo: ego semper docui in synagoga, & in templo, quò omnes Judæi conveniunt, & in occulto locutus sum nihil. Quid me interrogas? interroga eos, qui audierunt quid locutus sim ipsis: ecce hi sciunt, quæ dixerim ego. **c** Hæc autem cum dixisset, unus assistens ministrórum dedit álapam Jesu, dicens: **s** Sic respondes Pontífici? **c** Respondit ei Jesus: **✠** Si malè locutus sum, testimoniúm perhibe de malo: si autem benè, quid me cædis? **c** Et misit eum Annas ligatum ad Cáipham Pontíficem. Erat autem Simon Petrus stans, & calefaciens se. Dixerunt ergo ei: **s** Numquid & tu ex discipulis ejus es? **c** Negávit ille, & dixit: **s** Non sum. **c** Dicit ei unus ex servis Pontíficis, cognátus ejus, cujus abscondit Petrus aurículam: **s** Nónne ego te vidi in horto cum illo? **c** Iterum ergo negávit Petrus: & statim gallus cantávit. Adducunt ergo Jesum à Cáipha in prætorium. Erat autem manè: & ipsi non introíerunt in prætorium, ut non contaminarentur, sed ut manducarent Pascha. Exívit ergo Pilátus ad eos foras, &

dixit: **s** Quam accusatiónem affertis advérsus hominem hunc? **c** Respondérunt, & dixerunt ei: **s** Si non esset hic malefáctor, non tibi tradidissémus eum. **c** Dicit ergo eis Pilátus: **s** Accípite eum vos, & secundum legem vestram judicáte eum. **c** Dixerunt ergo ei Judæi: **s** Nobis non licet interficere quemquam. **c** Ut sermo Jesu impleretur, quem dixit, significans quæ morte esset moritúrus. Introívit ergo iterum in prætorium Pilátus, & vocávit Jesum, & dixit ei: **s** Tu es Rex Judæórum? **c** Respondit Jesus: **✠** A temetipso hoc dicis, an alii dixerunt tibi de me? **c** Respondit Pilátus: **s** Numquid ego Judæus sum? Gens tua, & Pontífices tradiderunt te mihi: quid fecisti? **c** Respondit Jesus: **✠** Regnum meum non est de hoc mundo. Si ex hoc mundo esset regnum meum, ministri mei utique decertarent, ut non traderer Judæis: nunc autem regnum meum non est hinc. **c** Dicit itaque ei Pilátus: **s** Ergo Rex es tu? **c** Respondit Jesus: **✠** Tu dicis quia Rex sum ego. Ego in hoc natus sum, & ad hoc veni in mundum, ut testimoniúm perhibeam veritati: omnis qui est ex veritate, audit vocem meam. **c** Dicit ei Pilátus: **s** Quid est veritas? **c** Et cum hoc dixisset, iterum exívit ad Judæos, & dicit eis: **s** Ego nullam invenio in eo causam. Est autem consuetudo vobis, ut unum dimittam vobis in Pascha: vultis ergo dimittam vobis Regem Judæórum? **c** Clamavérunt ergo rursus omnes, dicentes: **s** Non hunc, sed Bará-

A a 3

bam.

bam. **c** Erat autem Barábbas latro. Tunc ergo apprehendit Pilátus Jesum, & flagellávit. Et milites plectentes corónam de spinis imposuerunt cápiti ejus: & veste purpúrea circumdederunt eum. Et veniebant ad eum, & dicebant: **s** Ave Rex Judæorum. **c** Et dabant ei álapas. Exiit ergo iterum Pilátus foras, & dicit eis: **s** Ecce adduco vobis eum foras, ut cognoscatis quia nullam invenio in eo causam. **c** (Exiit ergo Jesus portans corónam spineam, & purpureum vestimentum.) Et dicit eis: **s** Ecce homo. **c** Cum ergo vidissent eum Pontífices, & ministri, clamabant, dicentes: **s** Crucifige eum. **c** Dicit eis Pilátus: **s** Accipite eum vos, & crucifigite, ego enim non invenio in eo causam: **c** Respondérunt ei Judæi: **s** Nos legem habemus, & secundum legem debet mori, quia Filium Dei se fecit. **c** Cum ergo audisset Pilátus hunc sermónem, magis tímuit. Et ingressus est prætorium iterum: & dixit ad Jesum: **s** Unde es tu? **c** Jesus autem responsum non dedit ei. Dicit ergo ei Pilátus. **s** Mihi non loqueris? nescis quia potestatem habeo crucifigere te, & potestatem habeo dimittere te? **c** Respondit Jesus: **x** Non haberes potestatem adversum me ullam, nisi tibi datum esset desuper. Propterea qui me tradidit tibi, majus peccatum habet. **c** Et exinde quærebat Pilátus dimittere eum. Judæi autem clamabant, dicentes. **s** Si hunc dimittis, non es amicus Cæsaris. Omnis enim qui se regem facit, contradicit Cæsari. **c**

Pilátus autem cum audisset hos sermónes, adduxit foras Jesum: & sedit pro tribunáli, in loco qui dicitur Lithostrótos, Hebráicè autem Gábbatha. Erat autem parasceve Paschæ, hora quasi sexta, & dicit Judæis: **s** Ecce Rex vester. **c** Illi autem clamabant: **s** Tolle, tolle, crucifige eum. **c** Dicit eis Pilátus: **s** Regem vestrum crucifigam? **c** Respondérunt Pontífices: **s** Non habemus regem, nisi Cæsarem. **c** Tunc ergo tradidit eis illum, ut crucifigeretur. Susceperunt autem Jesum, & eduxerunt. Et bájulans sibi crucem exiit in eum, qui dicitur Calvária locum, Hebráicè autem Gólgotha: ubi crucifixerunt eum, & cum eo alios duos, hinc & hinc, médium autem Jesum. Scripsit autem & titulum Pilátus: & posuit super crucem. Erat autem scriptum: Jesus Nazarénus, Rex Judæorum. Hunc ergo titulum multi Judæorum legérunt: quia propè civitatem erat locus, ubi crucifixus est Jesus. Et erat scriptum Hebráicè, Græcè, & Latínè. Dicebant ergo Piláto Pontífices Judæorum: **s** Noli scribere, Rex Judæorum: sed quia ipse dixit: Rex sum Judæorum. **c** Respondit Pilátus: **s** Quod scripsi, scripsi. **c** Milites ergo cum crucifixissent eum, acceperunt vestimenta ejus (& fecerunt quátuor partes: unicuique militi partem) & tunicam. Erat autem túnica inconsútilis, desuper contéxta per totum. Dixerunt ergo ad invicem: **s** Non scindamus eam, sed fortiamur de illa cujus sit. **c** Ut Scriptúra impleatur, dicens: Partiti sunt vestimen-

ta

ta mea sibi: & in vestem meam miserunt sortem. Et milites quidem hæc fecerunt. Stabant autem juxta crucem Jesu mater ejus, & soror matris ejus María Cleóphæ, & María Magdaléne. Cum vidisset ergo Jesus Matrem, & discipulum stantem, quem diligebat, dicit matri suæ: **x** Mulier, ecce filius tuus. **c** Deinde dicit discipulo: **x** Ecce mater tua. **c** Et ex illa hora accepit eam discipulus in sua. Postea sciens Jesus, quia omnia consummata sunt, ut consummareretur scriptúra, dixit: **x** Sitio. **c** Vas ergo erat positum aceto plenum. Illi autem spongiam plenam aceto, hyssopo circumponentes, obtulerunt ori ejus. Cum ergo accepisset Jesus acetum, dixit: **x** Consummatum est. **c** Et inclinato capite tradidit spiritum. Judæi ergo (quóniam Parasceve erat) ut non remaneret in cruce corpora sabbato (erat enim magnus dies ille sabbati) rogaverunt Pilátum ut frangerentur eorum crura, & tollerentur. Venérunt ergo milites: & primi quidem fregérunt crura & alterius qui crucifixus est cum eo. Ad Jesum autem cum venissent, ut viderunt eum jam mortuum, non fregérunt ejus crura: sed unus militum lancea latus ejus aperuit, & continuo exiit sanguis, & aqua. Et qui vidit, testimonium perhibuit: & verum est testimonium ejus. Et ille scit quia vera sunt enim hæc, ut scriptúra impleatur: Os non comminuetis ex eo. Et iterum alia scriptúra dicit: Vidébunt in quem transfixerunt.

Quod sequitur, legitur in tono Evangelii: & dicitur, Munda cor meum. sed non petitur benedictio, & non deferuntur luminaria, neque incensum, & Celebrans in fine non osculatur librum.

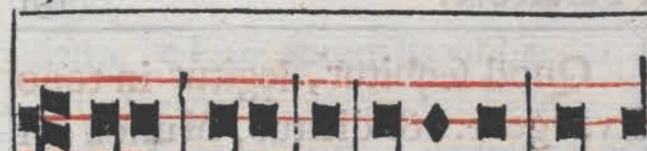
Post hæc autem rogavit Pilátum Joseph ab Arimathæa (eò quòd esset discipulus Jesu, occultus autem propter metum Judæorum) ut tolleret corpus Jesu. Et permísit Pilátus: venit ergo, & tulit corpus Jesu. Venit autem & Nicodémus, qui venerat ad Jesum nocte primùm, ferens mixturam myrrhæ & aloës, quasi libras centum. Acceperunt ergo corpus Jesu, & ligaverunt illud linteis cum aromátibus, sicut mos est Judæis sepellire. Erat autem in loco, ubi crucifixus est, hortus: & in horto monumentum novum, in quo nondum quisquam positus erat. Ibi ergo propter Parasceven Judæorum, quia juxta erat monumentum, posuerunt Jesum.

Deinde Sacerdos stans in cornu Epistolæ, incipit absolute junctis manibus.

Orémus, dilectissimi nobis,

pro Ecclesia sancta Dei ut

eam

eam Deus & Dóminus no-

ster, pa ci fi cá re, ad ú na re, &

custodire dignètur toto orbe

terràrum: subjiciens ei principà-

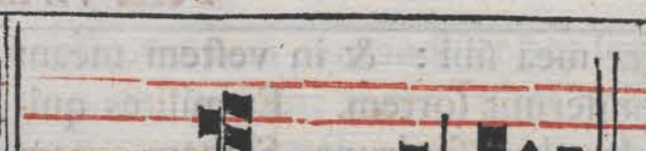
tus & potestates: detque nobis

quiètam & tranquillam vitam

degèntibus, glori ficà re Deum

Patrem omnipotèntem. **O** r è m u s.**D** i a c o n u s. Flectámus gènu a.**S** u b d i a c o n u s. **R.** L e v à t e.

O r a t i o c a n t a t u r i n t o n o f e r i a l i
O r a t i o n i s M i s s a e, e x t e n s i s m a n i b u s
 E t h i c m o d u s s e r v a t u r i n s u b s e
 q u e n t i b u s.

O m n i p o t e n s s e m p i t e r n e D e u s,
 q u i g l ó r i a m t u a m ó m n i b u s
 i n C h r i s t o g é n t i b u s r e v e l á s t i: c u s
 t ó d i ó p e r a m i s e r i c ó r d i a e t u a e; u t
 E c c l e s i a t u a t o t o o r b e d i f f u s a, s t á
 b i l i f i d e i n c o n f e s s i ó n e t u i n ó m i
 n i s p e r s e v e r e t. P e r e u n d e m D ó
 m i n u m. **R.** A m e n.

O r è m u s & p r o b e a t í s s i m o P a
 p a n o s t r o **N.** u t D e u s & D ó
 m i n u s n o s t e r, q u i e l e g i t e u m i n
 ó r d i n e E p i s c o p á t u s, s a l v u m a t q u e
 i n c ó l u m e m c u s t ó d i a t E c c l e s i a e s u a e
 s a n c t a e, a d r e g é n d u m p ó p u l u m s a n
 c t u m D e i.

O r è m u s. Flectámus gènu a. **R.**
 L e v à t e.

O m n i p o t e n s s e m p i t e r n e D e u s,
 c u j u s j u d i c i o u n i v e r s a f u n
 d á n t u r: r e s p i c e p r o p i t i u s a d p r e
 c e s n o s t r a s, & e l e c t u m n o b i s A n
 t í s t i t e m t u a p i e t à t e c o n s e r v a; u t
 C h r i s t i a n a p l e b s, q u a e t e g u b e r n à
 t u r a u c t ó r e, s u b t a n t o P o n t í f i c e,
 c r e d u l i t a t i s s u a e m é r i t i s a u g e à t u r.
 P e r D ó m i n u m. **R.** A m e n.

O r è m u s.

O r è m u s & p r o ó m n i b u s E p i
 s c o p i s, P r e s b y t e r i s, D i a c ó n i
 b u s, S u b d i a c ó n i b u s, A c ó l y t h i s,
 e x o r c i s t i s, l e c t ó r i b u s, o s t i a r i i s, c o n
 f e s s ó r i b u s, v i r g i n i b u s, v i d u i s: &
 p r o o m n i p ó p u l o s a n c t o D e i.

O r è m u s. Flectámus gènu a. **R.**
 L e v à t e.

O m n i p o t e n s s e m p i t e r n e D e u s,
 c u j u s s p i r i t u t o t u m c o r p u s
 E c c l e s i a e s a n c t i f i c à t u r & r e g i t u r: e x
 a u d i n o s p r o u n i v e r s i s o r d i n i b u s
 s u p p l i c à n t e s; u t g r á t i a e t u a m u n e
 r e, a b ó m n i b u s t i b i g r á d i b u s f i d e
 l i t e r s e r v i à t u r. P e r D ó m i n u m n o
 s t r u m. **R.** A m e n.

O r è m u s & p r o C h r i s t i a n í s s i m o
 I m p e r a t ó r e n o s t r o **N.** u t D e
 u s & D ó m i n u s n o s t e r s u b d i t a s i l l i
 f a c i a t o m n e s b á r b a r a s n a t i ó n e s, a d
 n o s t r a m p e r p e t u a m p a c e m.

O r è m u s. Flectámus gènu a. **R.**
 L e v à t e.

O m n i p o t e n s s e m p i t e r n e D e u s,
 i n c u j u s m a n u s u n t ó m n i u m
 p o t e s t a t e s, & ó m n i u m j u r a r e g n ó
 r u m: r e s p i c e a d R o m á n u m b e n i
 g n u s I m p e r i u m; u t g e n t e s, q u a e i n
 s u a f e r i t a t e c o n f i d u n t, p o t e n t i a e
 t u a e d e x t e r a c o m p r i m a n t u r. P e r
 D ó m i n u m. **R.** A m e n.

O r è m u s & p r o c a t e c h ú m e n i s
 n o s t r i s: u t D e u s & D ó m i n u s
 n o s t e r a d a p e r i a t a u r e s p r a c o r d i ó
 r u m i p s ó r u m, j a n u a m q u e m i s e r i
 c ó r d i a e: u t p e r l a v á c r u m r e g e n e r a
 t i ó n i s a c c e p t a r e m i s s i ó n e ó m n i u m
 p e c c a t ó r u m, & i p s i i n v e n i a n t u r i n
 C h r i s t o J e s u D ó m i n o n o s t r o.

O r è m u s. Flectámus gènu a. **R.**
 L e v à t e.

O m n i p o t e n s s e m p i t e r n e D e u s,
 q u i E c c l e s i a m t u a m n o v a s e m
 p e r p r o l e f a c ú n d a s: a u g e f i d e m &
 i n t e l l e c t u m c a t e c h ú m e n i s n o s t r i s:
 u t r e n á t i f o n t e b a p t i s m a t i s, a d o
 p t i ó n i s t u a e f i l i i s a g g r e g e n t u r. P e r
 D ó m i n u m. **R.** A m e n.

O r è m u s, d i l e c t í s s i m i n o b i s,
 D e u m P a t r e m o m n i p o t e n
 t e m, u t c u n c t i s m u n d u m p u r g e t e r
 r ó r i b u s: m o r b o s a u f e r a t: f a m e m
 d e p e l l a t: a p e r i a t c á r c e r e s: v i n c u
 l a d i s s ó l v a t: p e r e g r i n á n t i b u s r e d i
 t u m, i n f i r m á n t i b u s s a n i t a t e m, n a v i
 g á n t i b u s p o r t u m s a l ú t i s i n d u l g e a t.

O r è m u s. Flectámus gènu a. **R.**
 L e v à t e.

O m n i p o t e n s s e m p i t e r n e D e u s,
 m a e s t ó r u m c o n s o l á t i o, l a b o
 r á n t i u m f o r t i t u d o: p e r v e n i a n t a d
 t e p r e c e s d e q u a c u m q u e t r i b u l a
 t i ó n e c l a m á n t i u m: u t o m n e s s i b i
 i n n e c e s s i t a t i b u s s u i s m i s e r i c ó r d i a m
 t u a m g a u d e a n t a f f u i s s e. P e r D ó
 m i n u m n o s t r u m J e s u m C h r i s t u m
 F i l i u m t u u m. **R.** A m e n.

O r è m u s & p r o h a r e t i c i s &
 s c h i s m á t i c i s: u t D e u s & D ó
 m i n u s n o s t e r e r u a t e o s a b e r r ó r i
 b u s u n i v e r s i s: & a d s a n c t a m m a
 t r e m E c c l e s i a m C a t h ó l i c a m, a t q u e
 A p o s t ó l i c a m r e v o c á r e d i g n e t u r.

O r è m u s. Flectámus gènu a. **R.**
 L e v à t e.

O m n i p o t e n s s e m p i t e r n e D e u s,
 q u i s a l v a s o m n e s, & n e m i
 n e m v i s p e r i r e: r e s p i c e a d á n i m a s
 d i a b ó l i c a f r a u d e d e c e p t a s: u t o m n i
 h a r e t i c a p r a v i t a t e d e p ó s i t a, e r r á n
 t i u m c o r d a r e s p i c a n t: & a d v e r i
 t a t i s t u a e r e d e a n t u n i t a t e m. P e r
 D ó m i n u m n o s t r u m. **R.** A m e n.

B b

O r è m u s.

ORémus & pro pérfidis Judæis: ut Deus & Dóminus noster auferat velámen de córdibus eórum: ut & ipsi agnóscant Jesum Christum Dóminum nostrum. **Non respondetur Amen. sed statim dicitur:**

OMnípotens sempitérne Deus, qui étiam Judáicam perfídiam, à tua misericórdia non repéllis: exáudi preces nostras, quas pro illius pópuli obcæcacióne deférimus; ut, agnita veritátis tuæ luce, quæ Christus est, à suis ténébris eruántur. Per eúmdem Dóminum nostrum. **ꝛ. Amen.**

ORémus & pro pagánis: ut Deus omnipotens auferat iniquitátem à córdibus eórum: ut reliéctis idólis suis, convertántur ad Deum vivum & verum, & únicum Fílium ejus Jesum Christum Deum & Dóminum nostrum.

Orémus. Flectámus génuá. **ꝛ. Leváte.**

OMnípotens sempitérne Deus, qui non mortem peccatórum, sed vitam semper inquiris: súscipe propítius oratióem nostram: & libera eos ab idólorum cultúra: & ággrega Ecclésiæ tuæ sanctæ, ad laudem & glóriam nóminis tui. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum. **ꝛ. Amen.**

¶ Completis Oratíonibus, Sacerdos deposita casula accedit ad cornu Epístolæ, & ibi in posteriori parte anguli Altaris accipit à Diacono Crucem jam in Altari præparatam: quam versá facie ad populum, à summitate parúm discooperit, incipiens solus Antiphonam. Ecce lignum Crucis. ac déinceps

in reliquis juvatur in cantu à ministris usque ad Veníte adorémus. Choro autem cantante, Veníte adorémus. omnes se prosternunt, excepto Celebrante. Deinde procedit ad anteriorem partem anguli ejusdem cornu Epístolæ: & discooperiens brachium dextrum Crucis, elevansque eam paulisper, altius quàm primò incipit: Ecce lignum Crucis. aliis cantantibus, & adorantibus, ut suprà. Deinde Sacerdos procedit ad medium Altaris: & discooperiens Crucem totaliter, ac elevans eam, tertio altius, incipit, Ecce lignum Crucis. aliis cantantibus, & adorantibus, ut suprà.

Ecce li gnum Cru cis,

in quo sa lus mun di

pe pen dit. Chorus ꝛ. Ve-

ní te a do rê mus.

Posteá

Posteá Sacerdos solus portat Crucem ad locum ante Altare præparatum, & genuflexus ibidem eam locat: mox depositis calceamentis, accedit ad adorandam Crucem, ter genua flectens, antequam eam discooletur. Hoc facto revertitur, & accipit calceamenta, & casulam. Postmodum ministri Altaris, deinde alii clerici & laici, bini & bini, ter genibus flexis, ut dictum est, Crucem adorant. Interim dum fit adoratio Crucis, cantantur impropéria, & alia quæ sequuntur; vel omnia, vel pars eorum, prout multitudo adorantium, vel paucitas requirit, hoc modo. Duo cantores in medio chori cantant ꝛ. Pópule meus, usque ad, Agios ó Theós. ꝛ. Pópule meus, quid feci tibi? aut in quo contristávi te? responde mihi. ꝛ. Quia edúxi te de terra Ægypti: parásti crucem Salvatóri tuo. **Unus chorus cantat, Agios ó Theós. Alius chorus respondet, Sanctus Deus. Primus chorus. Agios íschyros. Secundus chorus. Sanctus fortis. Primus chorus. Agios athánatos eléison imàs. Secundus chorus. Sanctus immortalis miserére nobis. Posteá duo de secundo choro cantant ꝛ. Quia edúxi te per désertum quadragínta annis: & manna cibávi te, & introduxi te in terram fatís bonam, parásti crucem Salvatóri tuo. **Chori respondent alternatim, Agios ó Theós, &c. Sanctus Deus, &c. itá tamen, ut primus chorus semper repetat, Agios. Deinde duo de primo choro cantant ꝛ. Quid ultrá débui fácere tibi & non feci? Ego quidem plantávi te****

víneam meam speciosíssimam: & tu facta es mihi nimis amâra: acéto namque sitim meam potásti: & lancea perforásti latus Salvatóri tuo. Item chori alternatim respondent, Agios ó Theós: Sanctus Deus, &c.

¶ Versus sequentis impropérii à duobus cantoribus alternatim cantantur, utroque choro simul repetente post quemlibet versum: Pópule meus. usque ad, Quia edúxi te de terra Ægypti.

Duo de secundo choro cantant ꝛ. Ego propter te flagellávi Ægyptum cum primogénitis suis: & tu me flagellátum tradidísti. Chorus repetit, Pópule meus. Duo de primo choro, ꝛ. Ego edúxi te de Ægypto, demérso Pharaóne in mare Rubrum: & tu me tradidísti principibus sacerdotum. Chorus Pópule meus. Duo de secundo choro. ꝛ. Ego ante te apéruí mare: & tu aperuísti lancea latus meum. Chorus. Pópule meus. Duo de primo choro. ꝛ. Ego ante te præívi in colúmna nubis: & tu me duxísti ad pratórium Piláti. Chorus. Pópule meus. Duo de secundo choro. ꝛ. Ego te pavi manna per désertum: & tu me cecidísti álapis & flagéllis. Chorus. Pópule meus. Duo de primo choro. ꝛ. Ego te potávi aqua salútis de petra: & tu me potásti felle & acéto. Chorus. Pópule meus. Duo de secundo choro. ꝛ. Ego propter te Chananæórum reges percússi: & tu percussísti arúndine caput meum. Chorus. Pópule meus. Duo de primo choro. ꝛ. Ego dedi tibi

B b 2

piti

piti meo spineam coronam. **Chorus.** Pópule meus. **Duo de secundo choro.** *ŷ.* Ego te exaltavi magna virtute, & tu me suspendisti in patibulo crucis. **Chorus.** Pópule meus. **Deinde cantatur communiter.** **Antiphona.** Crucem tuam adoramus Dómine: & sanctam resurrectionem tuam laudamus, & glorificamus: ecce enim propter lignum venit gaudium in universo mundo. **Psalmus.** Deus misereatur nostri, & benedicat nobis: illuminet vultum suum super nos, & misereatur nostri. **Et repetitur immediate.** **Antiphona.** Crucem tuam. **Postea cantatur.** *ŷ.* Crux fidelis. **cum Hymno.** Pange lingua gloriósi. **& post quemlibet ejus versum repetitur.** Crux fidelis. **vel Dulce lignum. eo modo quo inferius notatur.** Crux fidelis, inter omnes arbor una nobilis: nulla silva talem profert, fronde, flore, germine. Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus sustinet. **Hymnus.** Pange lingua gloriósi lauream certaminis, & super crucis trophæo dic triumphum nobilitem: qualiter redemptor orbis immolatus vicerit. **Repetitur.** Crux fidelis, **usque ad.** Dulce lignum. **Et sic fit quoties repetitur.** Crux fidelis. *ŷ.* De parentis protoplasti fraude factor condolens, quando pomi noxiális in necem morsu ruit: ipse lignum tunc notavit, damna ligni ut solveret. **Repetitur.** Dulce lignum. *ŷ.* Hoc opus nostræ salutis ordo depoposcerat, multiformis proditoris ars ut artem falleret; & medelam ferret inde, hostis unde læserat. **Repetitur.** Crux fi-

delis. *ŷ.* Quando venit ergo sacri plenitudo temporis, missus est ab arce Patris Natus, orbis conditor; atque ventre virgináli carne amictus prodiit. **Repetitur.** Dulce lignum. *ŷ.* Vagit infans inter arcta conditus præsepia: membra panis involuta Virgo mater alligat; & Dei manus, pedesque stricta cingit fascia. **Repetitur.** Crux fidelis. *ŷ.* Lustra sex qui jam perégit, tempus implens corporis, sponte libera Redemptor passióni deditus, Agnus in crucis levatur immolandus stipite. **Repetitur.** Dulce lignum. *ŷ.* Felle potus ecce languet, spina, clavi, lancea mite corpus perforarunt, unda manat & cruor: terra, pontus, astra, mundus, quo lavantur flumine! **Repetitur.** Crux fidelis. *ŷ.* Fleste ramos arbor alta, tenfa laxa viscera, & rigor lentescat ille, quem dedit nativitas: & superni membra Regis tende miti stipite. **Repetitur.** Dulce lignum. *ŷ.* Sola digna tu fuisti ferre mundi victimam: atque portum praparare arca mundo naufrago, quam sacer cruor perunxit, fufus Agni corpore. **Repetitur.** Crux fidelis. *ŷ.* Sempiterna sit beata Trinitati gloria, æqua Patri, Filióque: par decus Paracrito: Unus, Trinique nomen laudet universitas, Amen. **Repetitur.** Dulce lignum.

¶ Circa finem adorationis Crucis accenduntur candelæ super Altare: & Diaconus accipiens burfam corporaliū, extendit corporale more solito, & juxta illud ponit purificatorium: & finita adoratione, Crucem reverenter accipit, & reportat ad Altare. Postea ordi-

natur

natur Processio ad locum, ubi pridie Sacramentum repositum fuerat. Præcedit Subdiaconus cum Cruce inter duos Acolythos deferentes candelabra cum cereis accensis, & Clerus per ordinem: ultimus Sacerdos cum ministris. Cum perventum fuerit ad locum Sacramenti, accenduntur intorticia, quæ non extinguuntur nisi post summptionem Sacramenti: & Sacerdos genuflectit ante Sacramentum, orat aliquantulum: Diaconus interim aperit capsulam, in qua reconditum est Corpus Domini: postea Sacerdos surgens absque benedictione imponit incensum in duobus thuribulis, Diacono naviculam ministrante, & genuflexus incensat Sacramentum: tum Diaconus extrahens Calicem cum Sacramento de capsula, dat ad manus Sacerdotis, & tegit extremitibus veli, quod humeros illius circumdat: & procedunt ordine quem venerunt: defertur baldachinum super Sacramentum: & duo Acolythi cum thuribulis continuè Sacramentum incensant: interim cantatur Hymnus **Vexilla Regis** prodeunt. Cum venerit Sacerdos ad Altare, posito super illud Calice, genuflexus rursus incensat & accedens deponit Hostiam ex Calice super patenam, quam Diaconus tenet: & accipiens patenam de manu Diaconi, Hostiam sacram ponit super corporale, nihil dicens. Si tetigerit Sacramentum, digitos abluat in aliquo vase. Interim Diaconus imponit vinum in Calicem, & Subdiaconus aquam, quam Sacerdos non benedicit, nec dicit fu-

per eam Orationem consuetam; sed accipiens Calicem à Diacono, ponit super Altare, nihil dicens: & Diaconus illum cooperit palla: deinde imponit incensum in thuribulo absque benedictione, & incensat oblata, & Altare more solito, genuflectens antè & post, & quodcumque transit ante Sacramentum.

Cum incensat oblata, dicit:

Incensum istud à te benedictum, ascendant ad te Dómine: & descendat super nos misericordia tua.

Cum incensat Altare, dicit:

Dirigatur Dómine oratio mea, sicut incensum in conspectu tuo: elevatio manuum mearum sacrificium vespertinum. Pone Dómine custodiam ori meo, & ostium circumstantiæ labiis meis: ut non declinet cor meum in verba malitiæ, ad excusandas excusationes in peccatis.

Quando reddit thuribulum Diacono, dicit:

Accendant in nobis Dóminus ignem sui amoris, & flammam æternæ charitatis, Amen.

Et ipse non incensatur.

Postea aliquantulum extra Altare in cornu Epistolæ lavat manus, nihil dicens: deinde in medio Altaris inclinatus, junctis manibus dicit:

In spiritu humilitatis, & in animo contrito suscipiamur à te, Dómine, & sic fiat sacrificium nostrum in conspectu tuo hodie, ut placeat tibi, Dómine Deus.

Deinde versus ad populum in cornu Evangelii, dicit more solito.

B b 3

Orate

Orâte fratres, ut meum ac vestrum sacrificium acceptabile fiat apud Deum Patrem omnipotentem.

Et per eandem viam revertitur non perficiens circulum: & consequenter, omiffis aliis, dicit:

Orémus. Præceptis salutari-

bus móniti, & divina insti-

tutiõne formati, audemus

dícere. **P**ater noster, qui

es in cœlis: sanctificetur no-

men tuum: advéniat regnum

tuum: fiat volúntas tua, si-

cut in cœlo, & in terra. Pa-

nem nostrum quotidiãnum da

nobis hódie: Et dimitte no-

bis debita nostra, sicut &

nos dimittimus de bitóri-

bus nostris. Et ne nos in-

dú cas in tenta tiõnem.

R. Sed líbe ra nos à malo.

Sacerdos,

Sacerdos, sub silentio dicto Amen. eadem voce, qua dixit, Pater noster, absolute sine Oremus, in tono Orationis Missæ ferialis dicit.

Libera nos, quæsumus Dómine, ab ómnibus malis, præteritis, præsentibus, & futuris: & intercedente beata & gloriósa semper Virgine Dei genitrice María, cum beatis Apóstolis tuis Petro & Paulo, atque Andréa, & ómnibus Sanctis, da propitius pacem in diébus nostris: ut ope misericórdiæ tuæ adjúti, & à peccato simus semper líberi, & ab omni perturbatiõne securi. Per eúdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit & regnat in unitate Spíritus sancti Deus: per ómnia sæcula sæculórum. **R.** Amen.

Tunc Celebrans, facta reverentia usque ad terram, supponit patenam Sacramento, quod in dextera accipiens, elevat ut videri possit à populo: & statim supra Calicem dividit in tres partes, quarum ultimam mittit in Calicem more solito, nihil dicens: Pax Dómini, non dicitur, nec Agnus Dei, neque pacis osculum datur. Postmodum prætermisiss duabus primis Orationibus, dicit tantum sequentem.

Percéptio Córporis tui, Dómine Jesu Christe, quod ego indignus sumere præsumo, non mihi provéniat in iudicium & condemnatiõnem: sed pro tua pietate proficit mihi ad tutaméntum mentis & córporis, & ad medélam percipiendam. Qui vivis & regnas cum

Deo Patre in unitate Spíritus sancti Deus: per ómnia sæcula sæculórum, Amen.

Tum genuflectit, & accipit patenam cum Corpore Christi, & maxima humilitate ac reverentia dicit: Panem cœlestem accipiam, & nomen Dómini invocábo.

Percutit pectus suum, ter dicens: Dómine non sum dignus, ut intres sub tectum meum: sed tantum dic verbo, & sanábitur ánima mea.

Postea signat se Sacramento, dicens: Corpus Dómini nostri Jesu Christi custódiat ánima meam in vitam atérnam, Amen.

Et sumit Corpus reverenter.

Deinde, omiffis omnibus, quæ dici solent ante sumptionem Sanguinis, immediatè particulam Hostiæ cum vino reverenter sumit de Calice. Et, more solito facta abtutione digitorum, & sumpta purificatione, in medio Altaris inclinat, manibus junctis dicit: Quod ore sumpsimus Dómine, pura mente capiámus: & de munere temporáli fiat nobis remédium sempitérnum. Non dicitur, Corpus tuum Dómine, nec Postcommunio, nec Pláceat tibi, nec datur benedictio: sed, facta reverentia Altari, Sacerdos cum ministris discedit: & dicuntur Vesperæ sine cantu: & denudatur Altare.

¶ (o) ¶

SAB-

SABBATO SANCTO.

Statio ad S. Joannem in Laterano.

Hora competent
cooperiuntur
Altaria, & di-
cuntur Horæ,
candelis Altaris
extinctis usque

ad principium Missæ. Interim ex-
cutitur ignis de lapide foris Ec-
clesiam, & ex eo accenduntur car-
bones. Dicta Nona, Sacerdos in-
dutus amictu, alba, cingulo, stola,
& pluviali violaceo, vel sine casu-
la, astantibus sibi ministris cum
Cruce, aqua benedicta, & incen-
so, ante portam Ecclesiæ, si com-
modè potest, vel in ipso aditu Ec-
clesiæ, benedicit novum ignem, di-
cens. *ꝰ. Dominus vobiscum. ꝰ.*
Et cum spiritu tuo.

Orémus. Oratio.

DEUS, qui per Filium tuum, an-
gularem scilicet lapidem, cla-
ritatis tuæ ignem fidelibus contu-
listi: productum è sílice, nostris
profuturum úsibus, novum hunc
ignem sancti *ꝰ. fca:* & concède
nobis, ita per hæc festa paschalia
cælestibus desideriis inflammari:
ut ad perpetuæ claritatis, puris mén-
tibus, valeamus festa pertingere.
Per eundem Christum Dóminum
nostrum. *ꝰ. Amen.*

Orémus.

Domine Deus, Pater omnípo-
tens, lumen indeficiens, qui
es conditor ómnium luminum: bé-
ne *ꝰ. dic* hoc lumen, quod à te
sanctificatum atque benedictum est,
qui illuminasti omnem mundum:

ut ab eo lumine accendámur, at-
que illuminémur igne claritatis
tuæ: & sicut illuminasti Móysen ex-
euntem de Ægypto, ita illumines
corda & sensus nostros: ut ad vi-
tam & lucem atérnam pervenire
mereámur. Per Christum Dómi-
num nostrum. *ꝰ. Amen.*

Orémus.

Domine sancte, Pater omnípo-
tens, atérne Deus: benedi-
céntibus nobis hunc ignem in nó-
mine tuo, & unigéniti Filii tui Dei
ac Dómini nostri Jesu Christi, &
Spíritus sancti, cooperári digné-
ris: & adjuva nos contra ignita te-
la inimici, & illústra grátia cælesti.
Qui vivis & regnas cum eodem
Unigénito tuo, & Spíritu sancto,
Deus per ómnia sæcula sæculórum.
ꝰ. Amen.

Deinde benedicit quinque gra-
na incensi ponenda in Cereo, di-
cens absolutè hanc Orationem.

Veniat, quæsumus, omnípo-
tens Deus, super hoc incen-
sum larga tuæ bene *ꝰ. dicti*ónis in-
fusio: & hunc nocturnum splendó-
rem invisibilis regenerátor accén-
de: ut non solum sacrificium,
quod hac nocte litatum est, arcá-
na lúminis tui admixtióne refúl-
geat: sed in quocúmque loco ex
hujus sanctificatiónis mystério ali-
quid fuerit deportatum, expulsá
diabólicæ fraudis nequítia, virtus
tuæ majestátis assistat. Per Chri-
stum Dóminum nostrum. *ꝰ. Amen.*

Dum benedicit grana incen-
si, Acolythus assumens de carboni-
bus benedictis ponit in thuribulo
& finita oratione supradicta, Sa-
cerdos de navicula ponit incensum

in

in thuribulo, benedicens illud mo-
re solito: deinde prædicta grana
incensi & ignem ter aspergit aqua
benedicta, dicens: Asperges me
Dómine, sine cantu, & sine Psalmo,
& ter adolet incenso. Interim
omnia luminaria Ecclesiæ extin-
guuntur, ut de igne benedicto
postmodum accendantur. Tum
Diaconus indutus dalmatica albi
coloris, accipit arundinem cum
tribus candelis in summitate illius
triangulo distinctis. Præcedit thu-
riferarius cum Acolytho deferen-
te in vase quinque grana incensi:
sequitur Subdiaconus cum Cruce,
& Clerus per ordinem: deinde
Diaconus cum arundine, post eum
Celebrans. Cum Diaconus ingres-
sus est Ecclesiam, inclinat arundi-
nem, & Acolythus deferens candela
accensam de novo igne, accen-
dit unam ex illis tribus candelis de-
super positis: & Diaconus elevans
arundinem, genuflectit, similiter
& omnes alii cum eo, præter Sub-
diaconum Crucem ferentem: &
cantat solus, Lumen Christi. *ꝰ.*
Deo grátias. Et procedens ad me-
dium Ecclesiæ, ubi accenditur alia
candela: & iterum genuflexus, ut
suprà, altiùs cantat, Lumen Christi.
ꝰ. Deo grátias. Tertio procedit
ante Altare, ubi accenditur tertia
candela: & rursus genuflexus, ut
priùs, adhuc altiùs dicit: Lumen
Christi. *ꝰ. Deo grátias. Deinde*
Celebrans ascendit ad Altare in
cornu Epistolæ, & Diaconus das
arundinem uni Acolytho: & acci-
piens librum, petit à Celebrante
benedictionem, ut sit ad Evange-
lium, Sacerdote dicente: Dómi-

nus sit in corde tuo, & in lábiis
tuis: ut dignè & competèter an-
nunties suum Paschale præcónium:
in nómine Patris, & Filii, *ꝰ. &*
Spíritus sancti, Amen.

Posteà vadit ad pulpitem, & po-
nit super eo librum, & incensat.
A dextris Diaconi stent Subdiaconus
cum Cruce, & thuriferarius: à
sinistris, duo Acolythi, ille, qui te-
net arundinem, & alius tenens in
vase quinque grana incensi bene-
dicti figenda in Cereo. Tunc, sur-
gentibus omnibus, & stantibus ut
sit ad Evangelium, Diaconus cantat:

EX UL TET JAM AN GE LI-

ca turba cælorum: exultent

divina mystéria: & pro tanti

Regis victória, tu ba insonet

salutaris. Gáudeat &

C c

tellus

	
tellus tantis irra di â ta fulgó-	populôrum vó cibus hæc au-
	
ribus: & æ té rni Regis splen-	la re súl tet. Quaprópter
	
dóre il lu strâ ta, toti us or-	adstântes vos, fratres charíssi-
	
bis se fén ti at a misíffe ca-	mi, ad tam miram hujus sancti
	
li ginem. Lætêtur & mater	lúminis claritâtem, unâ mecum.
	
Ecclé sia, tanti lúminis ador-	quæso, Dei omnipoténtis mise-
	
nâta fulgó ri bus: & magnis	ricórdiam in vo câ te. Ut qui
	

	
me non meis mé ri tis intra	qui cum eo vivit & regnat in
	
Levitârum númerum dignâtus	uni tâ te Spí ritus sancti Deus.
	
est aggre gâre: lú minis su i	Per ómnia sæcula sæculò rum.
	
cla ritâtem infúndens, Cé re i	✠ Amen. ✠ Dóminus vo bíf cum.
	
hujus laudem implêre per fi-	✠ Et cum spí ri tu tuo. ✠ Sursum
	
ci at. Per Dóminum nostrum	corda. ✠ Habêmus ad Dómi-
	
Jesum Christum Fílium suum:	num. ✠ Grátias agâmus Dó-
	

	
mino Deo nostro. R. Dignum	na re. Qui pro nobis æterno
	
& justum est. V erè dignum &	Patri, Adæ debitum solvit:
	
justum est, invisibilem Deum	& veteris piæculi cau ti ô-
	
Patrem omnipotentem, Filiûm-	nem pio cru ô re de ter sit.
	
que ejus unigenitum, Dôminum	Hæc sunt enim festa paschâ-
	
nostrum Jesum Christum, toto	lia, in quibus verus ille Agnus
	
cordis ac mentis af fectû,	oc ci ditur, cujus sânguine po-
	
& vocis ministerio per fo-	stes si deli um consecrântur.

Hæc

	
Hæc nox est, in qua primûm	hó die per u ni vèrsum mundum.
	
patres nostros fi li os Isra òl	in Christo credentes, à vi ti is
	
e ductos de Æ gy pto, ma-	sæculi, & caligine peccatôrum fe-
	
re Ru brum sic co ve stigio	gre gâ tos, red dit grâ tiæ, sô-
	
transi re fe ci sti. Hæc ï gi-	ci at sancti tâ ti. Hæc nox est.
	
tur nox est, quæ peccatôrum té-	in qua destrúctis vinculis mór-
	
nebras, colûmnæ il lumina ti ô-	tis, Christus ab ínfe ris vi ctor
	
ne pur gâ vit. Hæc nox est, quæ	ascendit. Nihil enim nobis na fci

D d

prófit

 <p>prófruit, nisi rédimi profu ísset.</p>	 <p>talem ac tantum méruit habè re</p>
 <p>O mira cir ca nos tuæ pi e tâ-</p>	 <p>red em ptò rem! O verè</p>
 <p>tis di gná ti o! O in æstimabilis</p>	 <p>be à ta nox, quæ sola méruit</p>
 <p>diléc ti o cha ri tâ tis: ut seruum</p>	 <p>scire tempus & horam, in qua</p>
 <p>redímeres, fili um tra di dí sti!</p>	 <p>Christus ab ín fe ris re sur ré xit!</p>
 <p>O certè neces sárium Adæ pec-</p>	 <p>Hæc nox est, de qua scriptum est:</p>
 <p>cátum, quod Christi mortè de-</p>	 <p>Et nox sicut dies il lu mi na bi-</p>
 <p>lè tum est! O felix culpa, quæ</p>	 <p>tur: & nox il lu mi ná ti o mea</p>

 <p>in de lí ci is meis. Hujus í gi-</p>	 <p>Ip hujus í gi tur noctis grá ti a,</p>
 <p>tur sancti fi cá ti o noctis, fu-</p>	 <p>súsci pe sancte Pater, in cén si</p>
 <p>gat scélera, culpas la vat: &</p>	 <p>hujus sa cri ficium ves per tí-</p>
 <p>reddit innocén ti am lapsis, &</p>	 <p>num: quod tibi in hac Cé re i</p>
 <p>mœstis læ tí tiam. Fu gat</p>	 <p>ob la ti ó ne sol émni, per mi-</p>
 <p>ó di a, concórdi am pa rat,</p>	 <p>nistròrum manus de o pé ri-</p>
 <p>& cur vat im pé ri a.</p>	 <p>bus a pum, sacrosancta red-</p>
<p>Hic Diaconus insigit quinque gra- na incensi benedicti in Cereo in modum Crucis.</p>	 <p>dit Ec-clé si a. Sed jam co-</p>

lúmnæ hujus præcôni a nó-
 vivimus, quam in honorem Dei
 rútilans ignis accendit.

**Hic Diaconus accendit Cereum
 cum una ex tribus candelis in
 arundine positis.**

Qui licet sit divisus in partes,
 mutuáti tamen lúminis de-
 triménta non novit. Alii tur-
 enim liquántibus cereis, quas

in substantiam pretiosæ hujus
 lámpadis, apis mater eduxit.
**Hic accen-
 duntur lam-
 pades.**

O verè beáta
 nox, quæ expoliávit Ægy-
 ptios, diávit Hebræos! Nox,
 in qua terrenis cœlestia,
 humanis divína junguntur.

Orámus ergo te Dómine, ut

Cereus iste in honorem tu i-
 nóminis confectus, ad no-
 ctis hujus caliginem destru-
 dam, indeficiens per se véret.

Et in odorem suavitatis ac-
 ceptus, supernis lumináribus
 miſcetur. Flammas ejus

niat. Ille, inquam, lucifer,
 qui ne scit occisum. Ille, qui
 regressus ab inferis, humano
 generi se renusiluxit.

Precámur ergo te Dómine:
 ut nos famulos tuos, omnemque
 clerum, & devotíssimum
 pópulum uná cum beátis

	
si mo Pa pa no stro N.	N. cujus tu Deus de si dé-
	
& An tístite nostro N. qui é-	ri i vota pranóscens, in effa-
	
te témporum con céf sa, in his	bi li pi e tá tis & mi feri cór-
	
Paschálibus gau di is, as sí du a	di æ tu æ mú ne re, tranquil-
	
proteçti ó ne ré gere, guberná-	lum perpétuæ pacis ac cóm-
	
re, & conser vá re di gnè ris.	moda: & celestem victóriam
	
Réspi ce é tiam ad devotíssi-	cum omni pó pu lo su o.
	
num * Imperatôrem nostrum	Per e úndem Dóminum no-

strum

* Si non est coronatus dicatur. Electum Imperatorem.

strum Jesum Christum Fi li um

tuum: Qui te cum vi vit &

regnat in u ni tâ te Spi ri tus

san cti Deus, per óm ni a fá-

cu la fá cu ló rum. R. Amen.

¶ **Completa benedictione Cerei, Diaconus, depositis albis, sumit violacea paramenta, & vadit ad Celebrantem: qui exiit pluviali, & sumit manipulum & casulam violacei coloris. Postea leguntur Prophetia sine titulo; & Celebrans legit eas submissa voce ad Altare in cornu Epistolæ. In fine Prophetiarum dicuntur Orationes modo subscripto. Ante, vel inter dum Prophetia leguntur, Presbyteri catechizent catechumenos baptizandos, & præparent ad baptismum.**

Prophetia prima.

IN principio creavit Deus cælum & terram. Terra autem erat inanis & vacua, & tenebrae erant super faciem abyssi: & spiritus Dei ferebatur super aquas. Dixitque Deus: Fiat lux. Et facta est lux. Et vidit Deus lucem quod esset bona: & divisit lucem à tenebris. Apellavitque lucem diem, & tenebras noctem. Factumque est vespere & mane, dies unus. Dixit quoque Deus: Fiat firmamentum in medio aquarum: & dividat aquas ab aquis. Et fecit Deus firmamentum, divisitque aquas, quæ erant sub firmamento, ab his quæ erant super firmamentum. Et factum est ita. Vocavitque Deus firmamentum, Cælum. Et factum est vespere & mane, dies secundus. Dixit verò Deus: Congregentur aquæ, quæ sub cælo sunt, in locum unum: & appareat arida. Et factum est ita. Et vocavit Deus aridam, Terram: congregationesque aquarum appellavit maria. Et vidit Deus, quod esset bonum. Et ait: Germinet terra herbam virentem, & facientem semen, & lignum pomiferum faciens fructum juxta genus suum, cujus semen in semetipso sit super terram. Et factum est ita. Et protulit terra herbam virentem, & facientem semen juxta genus suum, lignumque faciens fructum, & habens unumquodque sementem secundum speciem suam. Et vidit Deus quod esset bonum. Et factum est vespere

re & manè, dies tertius. Dixit autem Deus: Fiant luminaria in firmamento cœli, & dividant diem ac noctem, & sint in signa & tempora, & dies & annos: ut luceant in firmamento cœli, & illuminent terram. Et factum est ita. Fecitque Deus duo luminaria magna: luminare majus, ut præssset diem, & luminare minus, ut præssset noctem: & stellas. Et posuit eas in firmamento cœli, ut lucerent super terram, & præssset diem ac noctem, & dividerent lucem ac tenebras. Et vidit Deus, quod esset bonum. Et factum est vespere & manè, dies quartus. Dixit etiam Deus: Producant aquæ reptile animæ viventis, & volatile super terram sub firmamento cœli. Creavitque Deus Cete grandia, & omnem animam viventem atque motabilem, quam produxerant aquæ in species suas, & omne volatile secundum genus suum. Et vidit Deus quod esset bonum. Benedixitque eis, dicens: Crescite, & multiplicamini, & replète aquas maris: avesque multiplicentur super terram. Et factum est vespere & manè, dies quintus. Dixit quoque Deus: Producat terra animam viventem in genere suo: jumenta, & reptilia, & bestias terræ secundum species suas. Factumque est ita. Et fecit Deus bestias terræ juxta species suas, & jumenta, & omne reptile terræ in genere suo. Et vidit Deus quod esset bonum, & ait: Faciamus hominem ad imaginem & similitudinem nostram: & præsit piscibus maris, & volatilibus cœli, & bestiis, universæque terræ, omnique

reptili quod movetur in terra. Et creavit Deus hominem ad imaginem suam: ad imaginem Dei creavit illum, masculum & feminam creavit eos. Benedixitque illis Deus, & ait: Crescite, & multiplicamini, & replète terram, & subjicite eam, & dominamini piscibus maris, & volatilibus cœli, & universis animantibus, quæ moventur super terram. Dixitque Deus: Ecce dedi vobis omnem herbam afferentem semen super terram, & universa ligna quæ habent in semetipsis sementem generis sui, ut sint vobis in escam: & cunctis animantibus terræ, omnique volucris cœli, & universis quæ moventur in terra, & in quibus est anima vivens, ut habeant ad vescendum. Et factum est ita. Viditque Deus cuncta quæ fecerat: & erant valde bona. Et factum est vespere & manè, dies sextus. Igitur perfecti sunt cœli & terra, & omnis ornatus eorum. Complevitque Deus die septimo opus suum, quod fecerat: & requievit die septimo ab universo opere quod patrarat.

Qua completa, Sacerdos dicit: Orémus. Diaconus. Flectamus genua. & Subdiaconus. Levate.

Oratio.

DEUS, qui mirabiliter creasti hominem, & mirabilius redemisti: da nobis, quæsumus: contra oblectamenta peccati, mentis ratione persistere; ut mereamur ad æterna gaudia pervenire. Per Dominum nostrum Jesum Christum.

Prophetia secunda.

NOË verò cum quingentorum esset annorum, genuit Sem,

Cham,

Cham, & Japhet. Cumque cœpissent homines multiplicari super terram, & filias procreassent, videntes filii Dei filias hominum quod essent pulchræ, acceperunt sibi uxores ex omnibus, quas elegerant. Dixitque Deus: Non permanebit spiritus meus in homine in æternum, quia caro est: eruntque dies illius centum viginti annorum. Gigantes autem erant super terram in diebus illis. Postquam enim ingressi sunt filii Dei ad filias hominum, illæque genuerunt, isti sunt potentes à sæculo viri famosi. Videns autem Deus, quod multa malitia hominum esset in terra, & cuncta cogitatio cordis intenta esset ad malum omnitempore, penituit eum, quod hominem fecisset in terra. Et tactus dolore cordis intrinsecus, Delèbo, inquit, hominem, quem creavi, à facie terræ ab homine usque ad animantia, à reptili usque ad volucres cœli. Penitet enim me fecisse eos. Noë verò invenit gratiam coram Domino. Hæ sunt generationes Noë: Noë vir justus atque perfectus fuit in generationibus suis, cum Deo ambulavit. Et genuit tres filios, Sem, Cham, & Japheth. Corrupta est autem terra coram Deo, & replèta est iniquitate. Cumque vidisset Deus terram esse corruptam (omnis quippe caro corruerat viam suam super terram) dixit ad Noë: Finis universæ carnis venit coram me: replèta est terra iniquitate à facie eorum, & ego disperdam eos cum terra. Fac tibi arcam de lignis lævigatis: mansuinculas in arca fa-

cias, & bitumine lines intrinsecus & extrinsecus. Et sic facies eam: Trecentorum cubitorum erit longitudo arcæ, quinquaginta cubitorum latitudo, & triginta cubitorum altitudo illius. Fenestram in arca facies, & in cubito consummabis summitatem ejus: ostium autem arcæ pones ex latere: deorsum, cenacula, & tristega facies in ea. Ecce ego adducam aquas diluvii super terram, ut interficiam omnem carnem, in qua spiritus vitæ est subter cœlum: Univerfa quæ in terra sunt, consumentur. Ponamque fœdus meum tecum: & ingrediëris arcam tuam, & filii tui, uxor tua: & uxores filiorum tuorum tecum. Et ex cunctis animantibus universæ carnis bina induces in arcam, ut vivant tecum: masculini sexus & feminini. De volucris juxta genus suum, & de jumentis in genere suo, & ex omnibus reptili terræ secundum genus suum: bina de omnibus ingrediëntur tecum, ut possint vivere. Tolle igitur tecum ex omnibus escis, quæ mandi possunt, & comportabis apud te: & erunt tam tibi, quam illis in cibum. Fecit igitur Noë omnia quæ præceperat illi Deus. Eratque sexcentorum annorum quando diluvii aquæ inundaverunt super terram. Rupti sunt omnes fontes abyssi magnæ, & cataractæ cœli apertæ sunt: & facta est pluvia super terram quadraginta diebus & quadraginta noctibus. In articulo diem illius ingressus est Noë, & Sem, & Cham, & Japheth, filii ejus; uxor illius, & tres uxores filiorum ejus cum eis in arcam:

F f

ipfi

ipsi & omne animal secundum genus suum, universaque jumenta in genere suo, & omne quod movetur super terram in genere suo, cunctumque volatile secundum genus suum. Porro arca ferebatur super aquas. Et aquae praevaluerunt nimis super terram: operi- que sunt omnes montes excelsi sub universo caelo. Quindecim cubitis altior fuit aqua super montes, quos operuerat. Consumptaque est omnis caro, quae movebatur super terram, volucrum, animantium, bestiarum, omniumque reptilium quae reptant super terram. Remansit autem solus Noë, & qui cum eo erant in arca. Obtinueruntque aquae terram centum quinquaginta diebus. Recordatus autem Deus Noë, cunctorumque animantium, & omnium jumentorum, quae erant cum eo in arca, adduxit spiritum super terram, & imminuta sunt aquae. Et clausi sunt fontes abyssi, & cataraetae caeli: & prohibita sunt pluvia de caelo. Reversaeruntque sunt aquae de terra euntes, & redeuntes: & cepērunt minui post centum quinquaginta dies. Cumque transissent quadraginta dies, aperiens Noë fenestram arcae, quam fecerat, dimisit corvum: qui egrediebatur, & non revertebatur, donec sicarentur aquae super terram. Emisit quoque columbam post eum, ut videret si jam cessassent aquae super faciem terrae. Quae cum non invenisset ubi requiesceret pes ejus, reversa est ad eum in arcam: aquae enim erant super universam terram: extenditque manum, & ap-

prehensam intulit in arcam. Expectatis autem ultra septem diebus aliis, rursum dimisit columbam ex arca. At illa venit ad eum ad vesperam, portans ramum olivae viridentibus foliis in ore suo. Intellexit ergo Noë, quod cessassent aquae super terram. Expectavitque nihilominus septem alios dies: & emisit columbam, quae non est reversa ultra ad eum. Locutus est autem Deus ad Noë, dicens: Egrede de arca, tu & uxor tua, filii tui & uxores filiorum tuorum tecum. Cuncta animantia, quae sunt apud te, ex omni carne, tam in volatilibus, quam in bestiis & universis reptilibus, quae reptant super terram, educ tecum, & ingredimini super terram: crecite, & multiplicamini super eam. Egressus est ergo Noë, & filii ejus, uxor illius, & uxores filiorum ejus cum eo. Sed & omnia animantia, jumenta, & reptilia quae reptant super terram secundum genus suum, egressa sunt de arca. Aedificavit autem Noë altare Domino, & tollens de cunctis pecoribus & volucribus mundis, obtulit holocausta super altare. Odoratusque est Dominus odorem suavitatis.

Orémus. Flectamus genua. **ꝛ.** Levate.

Oratio.

DEUS incommutabilis virtus, & lumen aeternum; respice propitius ad totius Ecclesiae tuae mirabile sacramentum, & opus salutis humanae, perpetuae dispositionis effectu tranquillius operare: totusque mundus experiatur & videat, dejecta erigi, inveterata re-

novari.

novari, & per ipsum redire omnia in integrum, a quo sumpsere principium: Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum vivit & regnat.

Prophetia tertia.

IN diebus illis: Tentavit Deus Abraham, & dixit ad eum: Abraham, Abraham. At ille respondit: Adsum. Ait illi: Tolle filium tuum unigenitum, quem diligis, Isaac, & vade in terram visionis: atque ibi offeres eum in holocaustum super unum montium, quem monstravero tibi. Igitur Abraham de nocte consurgens, stravit asinum suum: ducens secum duos juvenes, & Isaac filium suum. Cumque concidisset ligna in holocaustum abiit ad locum quem praecerat ei Deus. Die autem tertio, elevatis oculis, vidit locum procul: dixitque ad pueros suos: expectate hic cum asino: ego & puer illuc usque properantes, postquam adoraverimus, revertemur ad vos. Tulit quoque ligna holocausti, & imposuit super Isaac filium suum: ipse vero portabat in manibus ignem & gladium. Cumque duo pergerent simul, dixit Isaac patri suo: Pater mi. At ille respondit: Quid vis filii? Ecce, inquit, ignis & ligna: ubi est victima holocausti? Dixit autem Abraham: Deus providet sibi victimam holocausti, fili mi. Pergabant ergo pariter: & venerunt ad locum quem ostenderat ei Deus, in quo aedificavit altare, & desuper ligna composuit: cumque alligasset Isaac filium suum, posuit eum in altare super struem lignorum. Extendit-

que manum, & arripuit gladium, ut immolaret filium suum. Et ecce Angelus Domini de caelo clamavit, dicens: Abraham, Abraham. Qui respondit: Adsum. Dixitque ei: Non extendas manum tuam super puerum, neque facies illi quidquam: nunc cognovi quod times Deum, & non pepercisti unigenito filio tuo propter me. Levavit Abraham oculos suos, viditque post tergum arietem inter vespres haerentem cornibus, quem assumens obtulit holocaustum pro filio. Appellavitque nomen loci illius, Dominus videt. Unde usque hodie dicitur: In monte Dominus videbit. Vocavit autem Angelus Domini Abraham secundum de caelo, dicens: Per me ipsum juravi, dicit Dominus: quia fecisti hanc rem, & non pepercisti filio tuo unigenito propter me, benedicam tibi, & multiplicabo semen tuum sicut stellas caeli, & velut arenam quae est in litore maris: possidebit semen tuum portas inimicorum suorum, & benedicentur in semine tuo omnes gentes terrae, quia obedisti voci meae. Reversus est Abraham ad pueros suos, abieruntque Bersabee simul, & habitavit ibi.

Orémus. Flectamus genua. **ꝛ.** Levate.

Oratio.

DEUS, fidelium Pater summe, qui in toto orbe terrarum, promissionis tuae filios diffusa adoptionis gratia multiplicas: & per Paschale sacramentum, Abraham puerum tuum universarum, sicut jurasti, gentium efficis patrem: da

populis

pópulis tuis dignè ad grátiam tuã vocatiónis introire. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Prophetia quarta.

IN diébus illis: Factum est in vigília matutína, & ecce respiciens Dóminus super castra Ægyptiórum per columnam ignis & nubis, interfecit exercitum eórum: & subvertit rotas curruum, ferebanturque in profundum. Dixérunt ergo Ægyptii: Fugiámus Israëlem: Dóminus enim pugnat pro eis contra nos. Et ait Dóminus ad Móysen: Exténde manum tuam super mare, ut revertántur aquæ ad Ægyptios super currus & équites eórum. Cumque extendisset Móyses manum contra mare, reversum est primo dilúculo ad priórem locum: fugientibusque Ægyptiis occurrerunt aquæ, & invólvit eos Dóminus in médiis fluctibus. Reversæque sunt aquæ, & operuerunt currus & équites cuncti exercitus Pharaónis, qui sequentes ingressi fuerant mare: nec unus quidem superfuit ex eis. Filii autem Israël perrexerunt per médium siccis maris, & aquæ eis erant quasi pro muro à dextris & à sinistris: liberavitque Dóminus in die illa Israëlem de manu Ægyptiórum. Et viderunt Ægyptios mórtuos super litus maris, & manum magnam quam exercuerat Dóminus contra eos: timuitque pópulus Dómini, & crediderunt Dómino, & Móysi servo ejus. Tunc cecinit Móyses & filii Israël carmen hoc Dómino: & dixerunt:

Tractus. Cantémus Dómino: glorióse enim honorificátus est:

equum & ascensórem projécit in mare: adjutor & protéctor factus est mihi in salútem. **V.** Hic Deus meus, & honorificábo eum: Deus patris mei, & exaltábo eum. **V.** Dóminus cónterens bella: Dóminus nomen est illi.

Orémus. Flectámus genua. **R.** Leváte.

Oratio.

DEUS, cujus antiqua miracula etiam nostris sæculis coruscáre sentimus: dum quod uni pópulo, à persecutióne Ægyptiaca liberándo, dextera tuã poténtia contulisti, id in salútem Géntium per aquam regeneratiónis operáris: præsta; ut in Abrahæ filios, & in Israëliticam dignitátem, totius mundi transeat plenitúdo. Per Dóminum nostrum.

Prophetia quinta.

HÆc est hæreditas servórum Dómini, & justitia eórum apud me, dicit Dóminus. Omnes sitiéntes veníte ad aquas: & qui non habétis argéntum, properáte, émite, & comédite: veníte, émite absque argénto, & absque ulla commutatióne, vinum & lac. Quare appénditis argéntum non in pánibus, & labórem vestrum non in saturitáte? Audíte audientes me, & comédite bonum, & delectábuntur in crassitudine ánima vestra. Inclináte aurem vestram, & veníte ad me: audíte, & vivet ánima vestra, & feriam vobiscum pactum sempitérnium, misericórdias David fideles. Ecce testem pópulis dedi eum, ducem ac præceptórem Géntibus. Ecce gentem, quam nesciás, vocábis, & gentes, quæ

Prophetia sexta.

AUdi Israëlem mandata vitæ: áuribus percípe, ut scias prudentiam. Quid est Israëlem, quod in terra inimicórum es? inveterásti in terra aliéna, coinquinátus es cum mórtuis: deputátus es cum descendéntibus in inférnum. Dereliquísti fontem sapiéntiæ. Nam si in via Dei ambulásses, habitásses útique in pace sempitérna. Disce, ubi sit prudentia, ubi sit virtus, ubi sit intelléctus: ut scias simul ubi sit longitúrnitas vitæ & victus, ubi sit lumen oculórum, & pax. Quis invénit locum ejus? & quis intrávit in thesauros ejus? Ubi sunt príncipes géntium, & qui dominántur super béstias, quæ sunt super terram? qui in ávibus cæli ludunt, qui argéntum thesaurizant, & aurum; in quo confidunt hómines, & non est finis acquisitiónis eórum? Qui argéntum fábricant, & solíciti sunt, nec est inventio óperum illórum? extermináti sunt, & ad inferos descendérunt, & alii locó eórum surrexérunt. Juvènes viderunt lumen, & habitaverunt super terram: viam autem disciplinæ ignoraverunt, neque intellexerunt sémitas ejus, neque filii eórum suscepérunt eam, à facie ipsórum longè facta est: non est audíta in terra Chánaan, neque visa est in Theman. Filii quoque Agar, qui exquirunt prudentiam quæ de terra est, negotiatóres Merrhæ & Theman, & fabulatóres, & exquisitóres prudentiæ, & intelligentiæ: viam autem sapiéntiæ nesciérunt, neque commemoráti sunt sémitas ejus. O Israëlem,

Orémus. Flectámus genua. **R.** Leváte.

Oratio.

OMnipotens sempitérne Deus, multiplica in honórem nóminis tui quod patrum fidei spondidisti: & promissiónis filios sacra adoptióne diláta; ut, quod prióres sancti non dubitaverunt futurum, Ecclesia tua magna jam ex parte cognóscat implérum. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum.

te non cognoverunt, ad te current propter Dóminum Deum tuum, & sanctum Israëlem, quia glorificávit te. Quærite Dóminum, dum inveniri potest: invocáte eum, dum propè est. Derelinquat impius viam suam, & vir iníquus cogitatiónes suas, & revertátur ad Dóminum, & miserébitur ejus, & ad Deum nostrum: quóniam multus est ad ignoscéndum. Non enim cogitatiónes meæ, cogitatiónes vestræ: neque viæ vestræ, viæ meæ, dicit Dóminus. Quia sicut exaltántur cæli à terra, sic exaltátae sunt viæ meæ à viis vestris, & cogitatiónes meæ à cogitatióibus vestris. Et quómodo descendit imber & nix de cælo, & illuc ultra non revertitur, sed inebriat terram, & infúndit eam, & germináre eam facit, & dat semen ferénti, & panem comedénti: Sic erit verbum meum, quod egrediétur de ore meo: non revertétur ad me vacuum, sed faciet quæcúmque volui, & prosperábitur in his, ad quæ misi illud: dicit Dóminus omnipotens.

quàm magna est domus Dei, & ingens locus possessiõnis ejus! Magnus est, & non habet finem: excelsus & immensus. Ibi fuerunt gigantes nominati illi, qui ab initio fuerunt, statûra magna, scientes bellum. Non hos elegit Dominus, neque viam disciplinæ invenerunt: propterea perierunt. Et quoniam non habuerunt sapientiam, interiêrunt propter suam insipientiam. Quis ascendit in cœlum, & accepit eam, & eduxit eam de nubibus? Quis transfretavit mare, & invenit illam? & attulit illam super aurum electum? Non est qui possit scire vias ejus, neque qui exquirat semitas ejus: sed qui scit universa, novit eam, & adinvenit eam prudentia sua, qui preparavit terram in æterno tempore, & replêvit eam pecudibus & quadrupedibus: qui emittit lumen, & vadit, & vocavit illud, & obedit illi in tremore. Stellæ autem dederunt lumen in custodiis suis, & lætatae sunt: vocatae sunt, & dixerunt: Adsumus: & luxerunt ei cum jucunditate, qui fecit illas. Hic est Deus noster, & non æstimabitur aliis adversus eum. Hic adinvenit omnem viam disciplinæ, & tradidit illam Jacob puero suo, & Israël dilecto suo. Post hæc in terris visus est, & cum hominibus conversatus est.

Orémus. Flectamus genua. *R.* Levate.

Oratio.

DEUS, qui Ecclesiam tuam semper Gentium vocatiõne multiplicas: concede propitius; ut quos aqua baptismatis abluis, con-

tinua protectiõne tuearis. Per Dominum nostrum Jesum Christum.

Prophetia septima.

IN dièbus illis: Facta est super me manus Domini, & eduxit me in spiritu Domini: & dimisit me in medio campi, qui erat plenus ossibus: & circumduxit me per ea in gyro: erant autem multa valde super faciem campi, siccaque vehementer. Et dixit ad me: Fili hominis, putasne vivent ossa ista? Et dixi: Domine Deus tu nosti. Et dixit ad me: Vaticinare de ossibus istis: & dices eis: Ossa arida audite verbum Domini. Hæc dicit Dominus Deus ossibus his: Ecce ego intromittam in vos spiritum, & vivetis. Et dabo super vos nervos, & succrescere faciam super vos carnes, & superextendam in vobis cutem: & dabo vobis spiritum, & vivetis, & sciētis quia ego Dominus. Et prophetavi sicut præceperat mihi: factus est autem sonitus prophetante me, & ecce commotio: & accesserunt ossa ad ossa, unumquodque ad juncturam suam. Et vidi, & ecce super ea nervi & carnes ascendunt: & extenta est in eis cutis desuper, & spiritum non habebant. Et dixit ad me: Vaticinare ad spiritum, vaticinare fili hominis, & dices ad spiritum: Hæc dicit Dominus Deus: A quatuor ventis veni spiritus, & insuffla super interfectos istos, & reviviscant. Et prophetavi sicut præceperat mihi: & ingressus est in ea spiritus, & vixerunt: steteruntque super pedes suos exercitus grandis nimis valde. Et dixit ad me: Fili hominis,

ossa

ossa hæc universa, domus Israël est: ipsi dicunt: Aruerunt ossa nostra, & periiit spes nostra, & abscessi fumus. Propterea vaticinare, & dices ad eos: Hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego aperiam tumulos vestros, & educam vos de sepulchris vestris, populus meus, & inducam vos in terram Israël. Et sciētis quia ego Dominus, cum aperuero sepulchra vestra, & educero vos de tumulis vestris, populus meus: & dederò spiritum meum in vobis, & vixeritis, & requiescere vos faciam super humum vestram: dicit Dominus omnipotens.

Orémus. Flectamus genua. *R.* Levate.

Oratio.

DEUS, qui nos ad celebrandum Paschale sacramentum, utriusque testamenti paginis instruis: da nobis intelligere misericordiam tuam; ut ex perceptiõne presentium munerum, firma sit expectatio futurorum. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

Prophetia octava.

Apprehendent septem mulieres virum unum in die illa, dicentes: Panem nostrum comedimus, & vestimentis nostris operiemur, tantummodo invocetur nomen tuum super nos, aufer opprobrium nostrum. In die illa erit germen Domini in magnificentia, & gloria, & fructus terræ sublimis, & exultatio his, qui salvati fuerint de Israël. Et erit: Omnis qui relictus fuerit in Sion, & residuus in Jerusalem, sanctus vocabitur, omnis qui scriptus est in vita in

Jerusalem. Si abluerit Dominus sordes filiarum Sion, & sanguinem Jerusalem laverit de medio ejus, in spiritu judicii, & spiritu ardoris. Et creabit Dominus super omnem locum montis Sion, & ubi invocatus est, nubem per diem, & fumum & splendorem ignis flammantis in nocte: super omnem enim gloriam protectio. Et tabernaculum erit in umbraculum diei ab aestu, & in securitatem, & absconsionem à turbine, & à pluvia.

Tractus. Vinea facta est dilectio in cornu, in loco uberi. *R.* Et maceriam circumdedit, & circumfodit: & plantavit vineam Sorec, & edificavit turrin in medio ejus. *R.* Et torcular fodit in ea: vinea enim Domini Sabaoth, domus Israël est.

Orémus. Flectamus genua. *R.* Levate.

Oratio.

DEUS, qui in omnibus Ecclesie tuæ filiis, sanctorum Prophetarum voce manifestasti, in omni loco dominationis tuæ, fatorem te bonorum seminum, & electorum palmitum esse cultorem: tribue populis tuis, qui & vinearum apud te nomine censentur & segetum; ut, spinarum & tribulorum squalore refecato, digna efficiantur fruge fecundi. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum.

Prophetia nona.

IN dièbus illis: Dixit Dominus ad Moysen & Aaron in terra Ægypti: Mensis iste, vobis principium mensum: primus erit in mensibus anni. Loquimini ad universum

versum

verbum cœtum filiorum Israël, & dicit eis: Décima die mensis huius tollat unusquisque agnum per familias & domos suas. Sin autem minor est numerus ut sufficere possit ad vescendum agnum, assumet vicinum suum, qui iunctus est domui suæ, juxta numerum animarum quæ sufficere possunt ad esum agni. Erit autem agnus absque macula, masculus, anniculus: juxta quem ritum tollētis & hædum. Et servābitis eum usque ad quartam decimam diem mensis huius: immolābitque eum universa multitudo filiorum Israël ad vespere. Et sument de sanguine ejus, ac ponent super utrumque postem, & in superlimināribus domorum, in quibus comedent illum. Et edent carnes nocte illa assas igni, & azymos panes cum lactucis agrētibus. Non comedētis ex eo crudum quid, nec coctum aqua, sed tantum assum igni: caput cum pedibus ejus & intestinis vorābitis. Nec remanēbit quidquam ex eo usque manē. Si quid residuum fuerit, igne comburētis. Sic autem comedētis illum: Rēnes vestros accingētis, & calceamenta habēbitis in pedibus, tenētes bāculos in manibus, & comedētis festināter: est enim Phasē (id est transitus) Dōmini.

Orēmus. Flectāmus genua. **R.** Levāte.

Oratio.

OMnipotens sempiternē Deus, qui in omnium operum tuorum dispensatione mirābilis es: intelligant redempti tui, non fuisse excellentius quod initio factus est

mundus, quam quod in fine seculorum Pascha nostrum immolatus est Christus. Qui tecum vivit & regnat.

Prophetia decima.

IN diēbus illis: Factum est verbum Dōmini ad Jonam Prophētā secundō, dicens: Surge & vade in Niniven civitatem magnam: & prædica in ea prædicationem, quam ego loquor ad te. Et surrexit Jonas, & abiit in Niniven juxta verbum Dōmini. Et Ninive erat civitas magna itinere dierum trium. Et cepit Jonas introire in civitatem itinere diei unius: & clamavit, & dixit: Adhuc quadraginta dies, & Ninive subvertetur. Et crediderunt viri Ninivite in Deum: & prædicaverunt jejūnium, & vestiti sunt sacco a majore usque ad minorem. Et pervenit verbum ad regem Ninive: & surrexit de solio suo, & abiecit vestimentum suum a se, & indutus est sacco, & sedit in cinere. Et clamavit, & dixit in Ninive ex ore regis, & principum ejus dicens: Homines, & jumenta, & boves, & pecora non gustent quidquam: nec pascantur, & aquam non bibant. Et operiantur sacco homines, & jumenta, & clament ad Dōminum in fortitudine, & convertatur vir a via sua mala, & ab iniquitate, quæ est in manibus eorum. Quis scit, si convertatur, & ignoscat Deus: & revertatur a furore iræ suæ, & non peribimus? Et vidit Deus opera eorum, quia conversi sunt de via sua mala: & misertus est populo suo, Dōminus Deus noster.

Orēmus.

Orēmus. Flectāmus genua. **R.** Levāte.

Oratio.

DEUS, qui diversitatem Gentium in confessione tui nominis adunasti: da nobis & velle & posse quæ præcipis; ut populo ad aternitatem vocato, una sit fides mentium, & pietas actionum. Per Dōminum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

Prophetia undecima.

IN diēbus illis: Scripsit Moyses canticum, & docuit filios Israël. Præcepitque Dōminus Josue filio Nun, & ait: Confortare, & esto robustus: tu enim introduces filios Israël in terram, quam pollicitus sum, & ego ero tecum. Postquam ergo scripsit Moyses verba legis hujus in volumine, atque complēvit: præcepit Levitis, qui portabant arcam fœderis Dōmini, dicens: Tollite librum istum, & ponite eum in latere arcæ fœderis Dōmini Dei vestri: ut sit ibi contra te in testimonium. Ego enim scio contentionem tuam, & cervicem tuam durissimam. Adhuc vivente me, & ingrediente vobiscum, semper contentiosè egistis contra Dōminum: quanto magis cum mortuus fuero? Congregate ad me omnes majores natu per tribus vestras, atque doctores, & loquar audientibus eis sermones istos, & invocabo contra eos cælum & terram. Novi enim quod post mortem meam iniquè agētis, & declinābitis citò de via, quam præcepi vobis: & occurrent vobis mala in extremo tempore, quando feceritis malum in conspectu Dōmi-

ni, ut irritetis eum per opera manuum vestrarum. Locutus est ergo Moyses, audiēte universo cœtu Israël, verba carminis hujus, & ad finem usque complēvit.

Tractus. Attēde cælum: & loquar: & audiat terra verba ex ore meo. **R.** Expectetur sicut pluvia eloquium meum: & descendant sicut ros verba mea. **R.** Sicut imber super gramen, & sicut nix super fœnum: quia nomen Dōmini invocabo. **R.** Date magnitudinem Deo nostro: Deus, vera opera ejus, & omnes viæ ejus judicia. **R.** Deus fidelis, in quo non est iniquitas: justus & sanctus Dōminus.

Orēmus. Flectāmus genua. **R.** Levāte.

Oratio.

DEUS celsitudo humilium, & fortitudo rectorum: qui per sanctum Moysen puerum tuum, ita erudire populum tuum, sacri carminis tui decantatione voluisti, ut illa legis iteratio, fieret etiam nostra directio: excita in omnem justificationem gentium plenitudinem potentiam tuam, & da lætiam, mitigando terrorem: ut omnium peccatis tua remissione delētis, quod denuntiatum est in ultionem, transeat in salutem. Per Dōminum nostrum Jesum Christum.

Prophetia duodecima.

IN diēbus illis: Nabuchodonosor rex fecit statuam auream, altitudine cubitorum sexaginta, latitudine cubitorum sex, & statuit eam in campo. Dura provincie Babylonis. Itaque Nabuchodonosor rex misit ad congregandos satrapas, magistratus, & iudices, duces.

H h

& ty-

& tyrannos, & præfectos, omnesque principes regionum, ut convenirent ad dedicationem statuae, quam erexerat Nabuchodonosor rex. Tunc congregati sunt satrapæ, magistratus, & iudices, duces, & tyranni, & optimates, qui erant in potestatibus constituti, & universi principes regionum, ut convenirent ad dedicationem statuae, quam erexerat Nabuchodonosor rex. Stabant autem in conspectu statuae, quam posuerat Nabuchodonosor rex: & præco clamabat valenter: Vobis dicitur populus, tribus, & linguis: In hora, qua audieritis sonitum tubæ, & fistulæ, & citharæ, sambucæ, & psalterii, & symphoniarum, & universi generis musicorum, cadentes adorante statuam auream, quam constituit Nabuchodonosor rex. Si quis autem non prostratus adoraverit, eadem hora mittetur in fornacem ignis ardentis. Post hæc igitur statim ut audierunt omnes populi sonitum tubæ, fistulæ, & citharæ, sambucæ, & psalterii, & symphoniarum, & omnis generis musicorum: cadentes omnes populi, tribus, & linguæ, adoraverunt statuam auream, quam constituerat Nabuchodonosor rex. Statimque in ipso tempore accedentes viri Chaldaei accusaverunt Judæos: dixeruntque Nabuchodonosor regi: Rex in æternum vive; tu rex posuisti decretum, ut omnis homo, qui audierit sonitum tubæ, fistulæ, & citharæ, sambucæ, & psalterii, & symphoniarum, & universi generis musicorum, prosternat se, & adoret statuam auream: si quis autem non

procidens adoraverit, mittatur in fornacem ignis ardentis. Sunt ergo viri Judæi, quos constituisti super opera regionis Babyloniæ, Sidrach, Misach, & Abdénago: viri isti contempserunt, rex, decretum tuum: deos tuos non colunt, & statuam auream, quam erexisti, non adorant. Tunc Nabuchodonosor in furore & in ira præcepit ut adducerentur Sidrach, Misach, & Abdénago: qui confestim adducti sunt in conspectu regis. Pronuntiânsque Nabuchodonosor rex, ait eis: Verene Sidrach, Misach, & Abdénago, deos meos non colitis, & statuam auream, quam constitui, non adoratis? Nunc ergo si estis parati, quacumque hora audieritis sonitum tubæ, fistulæ, citharæ, sambucæ, & psalterii, & symphoniarum, omnisque generis musicorum, prosternite vos, & adorante statuam quam feci: quod si non adoraveritis, eadem hora mittemini in fornacem ignis ardentis: & quis est Deus, qui eripiet vos de manu mea? Respondentes Sidrach, Misach, & Abdénago, dixerunt regi Nabuchodonosor: Non oportet nos de hac re respondere tibi. Ecce enim Deus noster, quem colimus, potest eripere nos de camino ignis ardentis, & de manibus tuis, ô rex, liberare. Quod si noluerit, notum sit tibi, rex, quia deos tuos non colimus, & statuam auream, quam erexisti, non adoramus. Tunc Nabuchodonosor repletus est furore: & aspectus faciei illius immutatus est super Sidrach, Misach, & Abdénago, & præcepit ut succenderetur fornax septu-

plum,

plum, quam succendi coniverat. Et viris fortissimis de exercitu suo iussit, ut ligatis pedibus Sidrach, Misach, & Abdénago, mitterent eos in fornacem ignis ardentis. Et confestim viri illi vincti, cum bracciis suis, & tiaris, & calceamentis, & vestibus, missi sunt in medium fornacis ignis ardentis: nam iussio regis urgebat: fornax autem succensa erat nimis. Porro viros illos, qui miserant Sidrach, Misach, & Abdénago, interfecit flamma ignis. Viri autem hi tres, id est, Sidrach, Misach, & Abdénago, ceciderunt in medio camino ignis ardentis, colligati. Et ambulabant in medio flammæ laudantes Deum, & benedicentes Domino.

Hic non dicitur, Flectamus genua. sed tantum,

Orémus. Oratio.

OMnipotens sempiternæ Deus, spes unica mundi, qui Prophetarum tuorum præconio, præsentium temporum declarasti mysteria: auge populi tui vota placatus; quia in nullo fidelium, nisi ex tua inspiratione, proveniunt quarumlibet incrementa virtutum. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum.

His expletis, si Ecclesia habuerit fontem Baptismalem, Sacerdos benedicturus fontem, accipit pluviale violaceum, & precedente Cruce; cum candelabris, & Cereo benedicto accenso, descendit cum Clero & ministris paratis ad fontem: & interim cantatur sequens Tractus:

Sicut cervus desiderat ad fontes aquarum: ita desiderat ani-

ma mea ad te, Deus. **Ps.** Sitivit anima mea ad Deum vivum: quando veniam, & apparebo ante faciem Dei? **Ps.** Fuérunt mihi lacrymæ meæ panes die ac nocte, dum dicitur mihi per singulos dies: ubi est Deus tuus?

Deinde Sacerdos antequam intret ad benedictionem fontis, dicit hanc Orationem juxta fontem. Ps. Dominus vobiscum. **Ps.** Et cum spiritu tuo.

Orémus. Oratio.

OMnipotens sempiternæ Deus, respice propitius ad devotionem populi renascentis, qui sicut cervus, aquarum tuarum expetit fontem: & concede propitius; ut fidei ipsius sitis, baptismatis mysterio animam corpusque sanctificet. Per Dominum nostrum Jesum Christum. **Ps.** Amen.

Postea procedit ad benedictionem fontis, dicens. Ps. Dominus vobiscum. **Ps.** Et cum spiritu tuo.

Orémus. Oratio.

OMnipotens sempiternæ Deus, adesto magnæ pietatis tuæ mysteriis, adesto sacramentis: & ad recreandos novos populos, quos tibi fons baptismatis parturit, Spiritum adoptionis emitte: ut quod nostræ humilitatis gerendum est ministerio, virtutis tuæ impleatur effectu. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum vivit & regnat in unitate ejusdem Spiritus sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. **Ps.** Amen.

Elevans vocem in modum Praefationis, prosequitur:

per

Per omnia saecula saeculorum. **R.** Amen. **V.** Dominus
 stum est, æquum & salutare, nos
 tibi semper & ubique gratias
 ago: Domine sancte, Pater
 omnipotens, æterne Deus.
 Qui invisi-
 bili potentia, sa-
 cramentorum tuorum mirabi-
 liter operaris effectum: Et
 licet nos tantis mysteriis exequendis

quendis

quendis sumus indigni: tu ta-
 nis, aquarum natura conciperet. Deus, qui nocentis mundi
 crimina per aquas ablens,
 regenerationis speciem in
 ipsa diluvi effusione signasti: ut unius ejusdemque
 elementis mysterio, & finis esset
 virtutis, & origo virtutibus.

I i

Réspice

	
Réspice Dómine in faciém Ec-	ma estátis impéri o, sumat
	
clésiæ tuæ, & multíplica in	Unigéniti tuí grátiam de
	
ea regeneratiónes tuas,	Spíritu sancto.
	
qui grátia tuæ affluéntis im-	Hic Sacerdos manu extensa di- vidit aquam in modum crucis, & eam statim linteo extergit, di- cens:
	
petu lætíficas civitátem	Qui hanc aquam regenerándis
	
tuam: fontemque baptísmatis	homínibus preparátam, arcá-
	
áperis toto orbe terrárum	na sui núminis admixtióne
	
géntibus innovándis: ut tuæ	fœcúndet: ut sanctificatióne

	
concépta, ab immaculáto, di-	hinc, jubente te Dómine, o-
	
vini fontis útero, in novam	mnis spíritus immúndus abscè-
	
renáta creatúram, progénies	dat: procul tota nequítia
	
cœléstis émergat: Et quos aut	di a bólicæ fraudis absístat.
	
fexus in córpore, aut ætas	Nihil hic loci hábeat con-
	
discérnit in tēpore, omnes	trariæ virtútis admixtió:
	
in unam páriat grátia ma-	non infidíando circúmvo-
	
ter infántiam. Procul ergo	let: non laténdo subrépat:

non in sciendo corrumpat.	cro salu ti fe ro di lu endi,
Aquam manu tangit. Sit hæc sancta &	operante in eis Spiritu san-
innocens cre a tura, libera ab	cto, perfectæ purgati õnis in-
omni impugnatoris incursu,	dulgentiam consequantur.
& totius nequitiæ purgã-	Facit tres cruces supra fontem, dicens: Unde benedico
ta discessu. Sit fons vivus,	te cre a tura aquæ per Deum ✠
aqua regenerans, unda pu-	vivum, per Deum ✠ verum, per
rificans: ut omnes hoc lavã-	Deum ✠ sanctum: per Deum,
	qui

qui te in principi o, verbo	a maram, sua vi tate in di ta fe-
separavit ab a ri da: cujus	cit esse potabilem, & si ti en-
spiritus super te ferebatur.	ti populo de petra produxit.
Hic manu aquam dividit, & effundit eam versus quatuor mundi partes, dicens:	Bene ✠ dico te & per Jesum
Qui te de paradisi fonte ma-	Christum Filium e jus u nicum,
nare fecit, & in quatuor flu-	Dominum nostrum: qui te in
minibus totam terram rigã-	Cana Galilææ signo admirabili,
re præcepit. Qui te in deserto	suâ potenti â convertit in vi-
	num.

num. Qui pedibus super te am-

bulavit: & à Joanne in Jor-

dane in te baptizatus est. Qui

te una cum sanguine de late-

re suo produxit: & discipulis

su is iussit, ut credentes bapti-

zarentur in te, dicens: Ite, do-

cete te omnes gentes, baptizán-

tes eos in nomine Patris, &

Filii, & Spiritus sancti.

Mutat vocem, & prosequitur in tono Lektionis.

Hæc nobis præcepta servanti-

bus tu, Deus omnipotens, clemens adesto: tu benignus adspira.

Halet ter in aquam in modum crucis, dicens: Tu has simplices aquas tuo ore benedicito: ut præter naturalem emundationem, quam lavandis possunt adhibere corporibus, sint etiam purificandis mentibus efficaces.

Hic Sacerdos paululum demittit Cereum in aquam: & resumens tonum Præfationis, dicit:

Descendat in hanc plenitudinem

fontis, virtus Spiritus sancti.

Deinde extractum Cereum de aqua, iterum profundius mergit; aliquantò altius repetens, Descendat in hanc. Postea Cereum rursus de aqua extractum, tertio im-

mergens

mergens usque ad fundum, altiori adhuc voce repetit, Descendat. ut supra. Et deinde sufflans ter in aquam, secundum hanc figuram Ψ , prosequitur:

Totamque hujus aquæ sub-

stantiam, regenerandi fec-

undet effectum.

Hic tollitur Cereus de aqua, & prosequitur:

Hic omnium peccatorum maculæ deleantur: hic natura

ad imaginem tuam condita,

& ad honorem sui reformata

principii, cunctis vetustatis

squaloribus emundetur:

ut omnis homo sacramentum

hoc regenerationis ingressus,

in veræ innocentiae novam infantiam renascatur.

Sequentia dicit legendo.

Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum: qui venturus est iudicare vivos & mortuos, & sæculum per ignem. \mathcal{R} . Amen.

Deinde

Deinde per assistentes Sacerdotes spargitur de ipsa aqua benedicta super populum. Et interim unus ex ministris Ecclesie accipit in vase aliquo de eadem aqua, ad aspergendum in domibus, & aliis locis. His peractis, Sacerdos qui benedicit fontem, infundit de oleo Catechumenorum in aquam in modum crucis, intelligibili voce dicens:

Sanctificetur, & fecundetur fons iste oleo salutis renascentibus ex eo, in vitam eternam. *℞.* Amen.

Deinde infundit de Chrismate, modo quo supra, dicens:

Infusio Chriftis Dómini nostri Jesu Christi, & Spíritus sancti Parácliti, fiat in nómine sancte Trinitatis. *℞.* Amen.

Postea accipit ambas ampullas dicti olei sancti & Chriftis, & de utroque simul in modum crucis infundendo, dicit:

Commixtio Chriftis sanctificationis, & olei unctiōnis, & aqua baptismatis, pariter fiat, in nómine Patris, & Filii, & Spíritus sancti. *℞.* Amen.

Tunc miscet ipsum oleum cum aqua, & spargit manu sua per omnem fontem. Si aderunt baptizandi, eos baptizat more confue- to. Deinde revertentibus Sacerdote & ministris ad Altare, cantantur Litanie à duobus Clericis, & Chorus idem simul repetit, ut dicitur infra.

Ubi verò non est fons Baptif- malis, finita ultima Prophetia cum sua Oratione, Celebrans Casulam deponit, & cum ministris ante Al-

tare procumbit: & aliis omnibus genuflexis, cantantur Litanie in medio Chori à duobus cantoribus, utroque Choro idem simul respon- dente. Cùm autem perventum fuerit ad *℣.* Peccatores, te rogâ- mus, Sacerdos & ministri surgunt, & accedentes ad Sacristiam, indu- untur paramentis albi coloris pro Missa solemniter celebranda: & in- terim accenduntur luminaria in Al- tari. In fine Litaniarum cantan- tur solemniter, Kyrie eleison. & repetuntur, ut in Missa moris est.

Kyrie eleison. **C**hriste elei-

son. **K**yrie eleison. **C**hriste

son. **K**yrie eleison. **C**hriste

audi nos. **C**hriste exaudi nos.

Pater de caelis Deus, miserere

nobis. **F**ili Redemptor mundi

Deus,

Deus, miserere nobis. **S**píritus

sancte Deus, miserere nobis.

Sancta Trinitas u nus Deus,

miserere nobis. **S**ancta

Maria, ora pro nobis.

Sancta Dei genitrix, ora.

Sancta Virgo virginum, ora.

Sancte Michael, ora.

Sancte Gabriel, ora.

Sancte Raphael, ora.

Omnes sancti Angeli & Archange- li, orate pro nobis.

Omnes sancti beatorum Spirituum ordines, orate pro nobis.

Sancte Joannes, ora.

Omnes sancti Apóstoli & Evange- lísta, orate pro nobis.

Omnes sancti discipuli Dómini, orate pro nobis.

Sancte Stéphane, ora.

Sancte Laurenti, ora.

Sancte Vincéti, ora.

Omnes sancti Mártires, orate pro nobis.

Sancte Silvéster, ora.

Sancte Gregóri, ora.

Sancte Augustine, ora.

Omnes sancti Pontífices & Confes- sóres, orate pro nobis.

Omnes sancti Doctóres, orate pro nobis.

Sancte Antóni, ora.

Sancte Benedicte, ora.

Sancte Domínice, ora.

Sancte Francíscé, ora.

Omnes sancti Sacerdotes & Leví- ta, orate pro nobis.

Omnes sancti Mónachi & Eremí- ta, orate pro nobis.

Sancta María Magdaléna, ora.

Sancta Agnes, ora.

Sancta Cécilia, ora.

Sancta Agatha, ora.

Sancta Anastásia, ora.

Omnes sancte Virgines & Víduæ, orate pro nobis.

Omnes Sancti & Sancte Dei, in- tercedite pro nobis.

Propítius esto, parce nobis Dómine,

Propítius esto, exaudi nos Dómi- ne.

Ab omni malo, libera nos Dómi- ne.

L 1

Ab omni peccato, libera.
A morte perpétua, libera.
Per mystérium sanctæ Incarnati-
 nis tuæ, libera.
Per advéntum tuum, libera.
Per nativitatē tuam, libera.
Per baptísmum & sanctum jejúni-
 um tuum, libera.
Per crucem & passiōem tuam, li-
 bera nos Dómine.
Per mortem & sepultúram tuam,
 libera nos Dómine.
Per sanctam resurrectiōem tuam,
 libera nos Dómine.
Per admirabilem ascensióem tu-
 am, libera nos Dómine.
Per advéntum Spíritus sancti Pará-
 cliti, libera nos Dómine.
In die iudicii, libera nos Dómine.

Peccatores, te rogamus audi

nos. Ut nobis parcas, te ro-

gamus audi nos.

Ut Ecclesiā tuam sanctam régere
 & conservāre dignēris, te ro-
 gamus audi nos.

Ut domnum Apostólicum, & om-
 nes Ecclesiásticos ordines in san-
 cta religiōe conservāre dignē-
 ris, te rogamus audi nos.

Ut inimicos sanctæ Ecclesiæ humi-

liāre dignēris, te rogāmus au-
 di nos.
Ut Régibus & Principibus Christiā-
 nis pacem & veram concórdi-
 am donāre dignēris, te rogā-
 mus audi nos.
Ut nosmetipsos in tuo sancto ser-
 vitio confortāre & conservāre
 dignēris, te rogāmus audi nos.
Ut omnibus benefactoribus nostris
 sempiterna bona retrības, te
 rogāmus audi nos.
Ut fructus terræ dare & conservāre
 dignēris, te rogāmus audi nos.
Ut omnibus fidelibus defunctis ré-
 quietem æternam donāre dignē-
 ris, te rogāmus audi nos.
Ut nos exaudire dignēris, te ro-
 gāmus audi nos.

Agnus Dei, qui tollis peccata

mundi, parce nobis Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccata mun-
 di, exaudi nos Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccata mun-
 di, miserere nobis.

Christe audi nos.

Christe exaudi nos.

Hic

Hic cantores solemnter inci-
 piunt, Kyrie eleison. **C**hriste e-
 leison. **K**yrie eleison. & ter singu-
 la repetuntur. Interim Sacerdos
 cum ministris in paramētis albis
 accedit ad Altare; & dicto Psal-
 mo, **J**údica me Deus, cum Gló-
 ria Patri, facit Confessionem, ut
 moris est, in loco consueto: dein-
 de ascendens, osculatur Altare,
 incensat more solito, & finitis a
 Choro, **K**yrie eleison, incipit so-
 lemnter, **G**loria in excelsis, & pul-
 santur campanæ. Postea Sacerdos
 dicit: **D**óminus vobiscum. **R.** Et
 cum spíritu tuo.

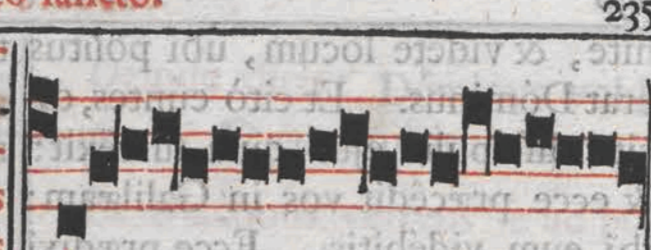
Orémus. Oratio.

DEUS, qui hanc sacratíssimam
 noctem glória Domínicæ re-
 surrectiōnis illústras: conserva in
 nova familiæ tuæ progénie ado-
 ptiōnis spírítum, quem dedísti; ut
 corpore & mente renovati, puram
 tibi exhibeant servitūtem. Per
 eundem Dóminum nostrum Je-
 sum Christum Fílium tuum: Qui
 tecum vivit & regnat in unitate
 ejusdem Spíritus sancti Deus: per
 omnia sæcula sæculórum. **R.** Amen.

Lectio Epístolæ beati Pauli
 Apóstoli ad Colossénses.

Fratres: Si consurrexistis cum
 Christo, quæ sursum sunt quæ-
 rite, ubi Christus est in dextera
 Dei sedens: quæ sursum sunt sapi-
 te, non quæ super terram. Mór-
 tui enim estis, & vita vestra est ab-
 scóndita cum Christo in Deo. Cum
 Christus apparuerit, vita vestra:
 tunc & vos apparebitis cum ipso in
 glória.

Finis Epístolæ Celebrans incipit.

Alle lu ia

Et totum decantat ter, elevando
 vocem gradatim; & Chorus post
 quamlibet vicem, in eodem tono
 repetit illud idem. Postea Cho-
 rus prosequitur, **Y.** Confitemini

Dómino, quóniam bonus: quón-
 iam in sæculum misericórdia ejus.

Deinde dicitur Tractus.

Laudate Dóminum omnes Gen-
 tes: & collaudate eum omnes pó-
 puli. **Y.** Quóniam confirmata est
 super nos misericórdia ejus: & vé-
 ritas Dómini manet in ætérnum.

Ad Evangelium non portantur
 luminaria, sed tantum incensum:
 petitur benedictio, & alia fiunt de
 more.

Sequéntia sancti Evangelii se-
 cundum Matthæum.

Vesperè autem sabbati, quæ lu-
 cécit in prima sabbati, venit
 María Magdaléne, & áltera María,
 videre sepúlchrum. Et ecce ter-
 ræ motus factus est magnus. An-
 gelus enim Dómini descéndit de
 cælo: & accédens revólvit lápi-
 dem, & sedébat super eum: erat
 autem aspéctus ejus sicut fulgur:
 & vestiméntum ejus sicut nix. Præ-
 timóre autem ejus extérriti sunt
 custódes, & facti sunt velut mór-
 tui. Respóndens autem Angelus,
 dixit muliéribus: Nolite timére
 vos: scio enim, quòd Jesum, qui
 crucifixus est, quæritis: Non est
 híc: Surréxit enim sicut dixit. Ve-

nite,

nite, & videte locum, ubi positus erat Dominus. Et citò euntes, dicite discipulis ejus quia surrexit: & ecce præcedit vos in Galilæam: ibi eum videbitis. Ecce prædixi vobis.

Non dicitur Credo, sed finito Evangelio, Sacerdos dicit: Dominus vobiscum. **Postea, Orémus. Non dicitur Offertorium. Ad Lavábó, dicitur, Glória Patri.**

Secreta.

Suscipe, quæsumus Domine, preces populi tui, cum oblationibus hostiarum: ut Paschalis initiata mysteriis, ad aternitatis nobis medelam, te operante proficiant. Per Dominum nostrum.

Præfatio. Te quidem Domine omni tempore, sed in hac potissimum nocte. **ut infra in Præfatione Paschali.**

Infra actionem.

Communicantes, & noctem sacratissimam celebrantes Resurrectionis Domini nostri Jesu Christi secundum carnem: sed & memoriam venerantes, in primis gloriosæ semper virginis Mariæ, genitricis ejusdem Dei & Domini nostri Jesu Christi: sed & beatorum Apostolorum ac Martyrum tuorum, Petri & Pauli, Andréæ, Jacobi, Joannis, Thomæ, Jacobi, Philippi, Bartholomæi, Matthæi, Simonis & Thaddæi: Lini, Cleti, Clementis, Xysti, Cornélii, Cypriani, Laurentii, Chrylogoni, Joannis & Pauli, Cosmæ & Damiáni: & omnium Sanctorum tuorum: quorum meritis precibusque concedas; ut in omnibus protectionis

tuar muniamur auxilio. **Jungit manus.** Per eundem Christum Dominum nostrum; Amen.

Tenens manus expansas super oblata dicit:

Hanc igitur oblationem servitutis nostræ, sed & cunctæ familiæ tuæ, quam tibi offerimus pro his quoque, quos regenerare dignatus es ex aqua & Spiritu sancto, tribuens eis remissionem omnium peccatorum, quæsumus Domine, ut placatus accipias; diésque nostros in tua pace disponas, atque ab æterna damnatione nos eripi, & in electorum tuorum jubeas grege numerari. **Jungit manus.** Per eundem Christum Dominum nostrum, Amen.

Dicitur, Pax Domini sit semper vobiscum. sed pacis osculum non datur. Agnus Dei, non dicitur, nec Postcommunio: dicuntur tamen tres consuetæ Orationes aut Communionem.

Post sumptionem Sacramenti, pro Vesperis in Choro cantatur Antiphona. Allelúja, allelúja, allelúja. & Psalmus, Laudate Dominum omnes gentes. cum Glória Patri, in fine, & post reperitur eadem Antiphona. Capitulum, Hymnus, & Versus non dicuntur, sed statim Celebrans in cantu incipit Antiphonam ad Magnificat.

Vespere autem sabba ti.

Et

Et prosequitur Chorus, quæ lucéscit in prima sabbati: venit Maria Magdalène, & altera Maria, videre sepulchrum, Allelúja.

Deinde cantatur, Magnificat, cum Glória Patri, in fine, & fit incensatio, ut aliàs in Vesperis.

Repetita Antiphona, Celebrans dicit: Dominus vobiscum. Et cum spiritu tuo.

Orémus. Spiritum nobis, Domine, tuæ charitatis infunde: ut, quos sacramentis Paschalibus satiasti, tua facias pietate concordes. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum vivit & regnat in unitate ejusdem Spiritus sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. Amen.

Deinde dicit: Dominus vobiscum. Et cum spiritu tuo.

Et Diaconus vertens se ad populum, cantat:

I te missa est, al le lú ja,

al le lú ja.

Deo grátias, allelúja, allelúja.

Et Sacerdos dicto, Pláceat tibi Sancta Trinitas, dat benedictionem more solito.

ORDO MISSÆ.

Sacerdos paratus cum ingredi-
tur ad Altare, facta illi debita reve-
rentia, signat se signo Crucis à fron-
te ad pectus, & clara voce dicit:

IN nomine Pa-
tris, & Filii, &
Spiritus sancti,
Amen. Deinde
de junctis ma-
nibus ante pe-
ctus, incipit Antiphonam. Introi-
bo ad Altare Dei.

Ministri *℞*. Ad Deum qui læti-
ficat juventutem meam.

Posteà alternatim cum ministris
dicit sequentem Psalmum.

Psal.
42. **J**udica me Deus, & discerne cau-
sam meam de gente non san-
cta: ab homine iniquo & do-
loso erue me.

M. Quia tu es Deus fortitudo mea:
quare me repulisti, & quare tri-
stis incedo, dum affligit me ini-
micus?

S. Emitte lucem tuam, & veritatem
tuam: ipsa me deduxerunt,
& adduxerunt in montem san-
ctum tuum, & in tabernacula
tua.

M. Et introibo ad Altare Dei: ad
Deum qui lætificat juventutem
meam.

S. Confitebor tibi in cithara Deus
Deus meus: quare tristis es ani-
ma mea, & quare conturbas me?

M. Spera in Deo, quoniam adhuc
confitebor illi: salutare vultus
mei, & Deus meus.

S. Gloria Patri, & Filio, & Spiritui
sancto.

M. Sicut erat in principio, & nunc,
& semper, & in secula seculorum,
Amen.

Sacerdos repetit Antiphonam. In-
troibo ad Altare Dei. *℞*. Ad
Deum qui lætificat juventutem
meam.

Signat se dicens. *℥*. Adjutorium
nostrum in nomine Domini. *℞*.
Qui fecit cælum & terram.

Deinde junctis manibus, pro-
funde inclinatus facit Confessio-
nem.

In Missis Defunctorum, & in
Missis de tempore, à Dominica
Passionis usque ad Sabbatum san-
ctum exclusivè, omittitur Psalmus.

Judica me Deus. cum Gloria Pa-
tri. & repetitione Antiphonæ: sed
dicto, In nomine Patris. Introibo,
& Adjutorium, fit Confessio, ut
sequitur:

Confiteor Deo omnipotenti,
beatæ Mariæ semper Virgini,
beato Michaëli Archangelo, beato
Joanni Baptistæ, sanctis Apóstolis
Petro & Paulo, omnibus Sanctis,
& vobis fratres: quia peccavi ni-
mis cogitatione, verbo, & opere:
Percutit sibi pectus ter, dicens: mea
culpa, mea culpa, mea máxima cul-

pa.

pa. Ideò precor beatam Mariam
semper Virginem, beatum Michaë-
lem Archangelum, beatum Joán-
nem Baptistam, sanctos Apóstolos
Petrum & Paulum, omnes Sanctos,
& vos fratres orare pro me ad Dó-
minum Deum nostrum.

Ministri *℞*.

Misereatur tui omnipotens De-
us, & dimissis peccatis tuis,
perducatur te ad vitam æternam. Sa-
cerdos dicit, Amen.

Et erigit se. Deinde ministri
repetunt Confessionem: & ubi à
Sacerdote dicebatur, vobis fra-
tres, & vos fratres, à ministris di-
citur, tibi Pater, & te Pater.

Posteà Sacerdos junctis mani-
bus facit absolutionem, dicens:

Misereatur vestri omnipotens
Deus, & dimissis peccatis
vestris, perducatur vos ad vitam æ-
ternam. *℞*. Amen.

Signat se signo Crucis, dicens:

Indulgentiam, absolutionem, &
remissionem peccatorum nostrorum,
tribuat nobis omnipotens &
misericors Dominus.
℞. Amen.

Et inclinatus prosequitur.

℥. Deus tu conversus vivificabis
nos. *℞*. Et plebs tua lætabitur in
te. *℥*. Ostende nobis Domine mi-
sericordiam tuam. *℞*. Et salutare
tuum da nobis. *℥*. Domine exaudi
orationem meam. *℞*. Et clamor
meus ad te veniat. *℥*. Dominus
vobiscum. *℞*. Et cum spiritu tuo.

Et extendens ac jungens manus,
clara voce dicit, Orémus, & ascen-
dens ad Altare, dicit secreto:

Aufer à nobis, quæsumus Dó-
mine, iniquitates nostras: ut
ut ad sancta sanctorum, puris me-
reámur mentibus introire. Per
Christum Dóminum nostrum, A-
men.

Deinde manibus junctis super
Altare, inclinatus dicit:

Oramus te Domine, per méri-
ta Sanctorum tuorum, **Oscu-
latur Altare in medio**, quorum re-
liquiæ hinc sunt, & omnium Sancto-
rum: ut indulgere digneris omnia
peccata mea, Amen.

In Missa solemnī, Celebrans an-
tequam legat Introitum, benedicit
incensum, dicens: Ab illo bene
dicaris, in cuius honore cremabe-
ris, Amen. Et accepto thuribulo

à Diacono, incensat Altare, nihil
dicens. Posteà Diaconus, recepto
thuribulo à Celebrante, incensat
illum tantum. Deinde Celebrans
signans se signo Crucis, incipit In-
troitum: quo finito, junctis mani-
bus alternatim cum ministris dicit:

Kyrie eleison. Kyrie eleison.
Kyrie eleison. Christe elei-
son. Christe eleison. Christe elei-
son. Kyrie eleison. Kyrie elei-
son. Kyrie eleison.

Posteà in medio Altaris exten-
dens & jungens manus, caputque
aliquantulum inclinans, dicit, si di-
cendum est, Gloria in excelsis Deo.

Cum dicit: Adoramus te, Grátias
ágimus tibi, & Jesu Christe, & Sus-
cipe deprecationem, inclinatur ca-
put: & in fine dicens, Cum sancto
Spiritu, signat se à fronte ad pe-
ctus.

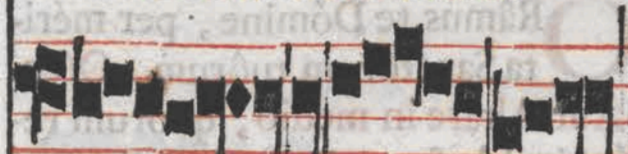
In

In Duplicibus, & solemnibus diebus.

Gloria in excelsis Deo.

In Missis beatæ Mariæ.

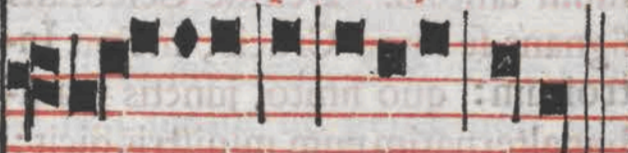
Gloria in excelsis Deo.

In Dominicis, Festis Semiduplicibus, & infra Octavas, quæ non sunt Beatæ Mariæ.

Gloria in excelsis Deo.

In Festis Simplicibus, & Feriis.

Gloria in excelsis Deo.

Et in terra pax hominibus bonæ voluntatis. Laudamus te, Benedicimus te, Adoramus te, Glorificamus te. Grâtiâs âgimus tibi propter magnam gloriâam tuam. Dômine Deus rex cœlestis, Deus Pater omnipotens. Dômine Fili unigénite Jesu Christe. Dômine Deus, agnus Dei, Filius Patris. Qui tollis peccâta mundi, miserere nobis. Qui tollis peccâta mundi, suscipe deprecationem nostram. Qui sedes ad dexteram Patris, miserere nobis. Quôniam tu solus sanctus, Tu solus Dôminus, Tu

solus altissimus, Jesu Christe, Cum sancto Spîritu, in glória Dei Patris, Amen.

Sic dicitur, Glória in excelsis, etiam in Missis beatæ Mariæ, quando dicenda est. Deinde osculatur Altare in medio, & versus ad populum dicit. Dôminus vobiscum. Et cum spîritu tuo. Postea dicit: Orémus. & Oraciones, unam aut plures, ut ordo Officii postulat: sequitur Epístola, Graduale, Tractus, vel Alleluja, cum Versu, aut Sequentia, ut tempus postulat. His finitis, si est Missa solemnis, Diaconus deponit librum Evangeliorum super medium Altaris, & Celebrans benedicit incensum, ut supra: deinde Diaconus genuflexus ante Altare, manibus junctis dicit:

Munda cor meum, ac lãbia mea, omnipotens Deus, qui lãbia Isaia Propheta calculo mundasti ignito: ita me tua grata misericordie dignare mundare, ut sanctum Evangelium tuum dignè valeam nuntiare. Per Christum Dôminum nostrum, Amen.

Postea accipit librum de Altari, & rursus genuflexus petit benedictionem à Sacerdote, dicens: Jube domne benedicere.

Sacerdos respondet:

Dominus sit in corde tuo, & in lãbiis tuis: ut dignè & competenter annunties Evangelium suum: In nómine Patris, & Filii, & Spîritus sancti, Amen.

Et accepta benedictione, osculatur manum Celebrantis: & cum aliis ministris, incenso & luminari-

bus,

bus, accedens ad locum Evangelii, stans junctis manibus, dicit. Dôminus vobiscum. Et cum spîritu tuo. Et pronuntians, Sequentia sancti Evangelii secundum N. sive Inítium, pollice dextræ manus signat librum in principio Evangelii, quod est lecturus, deinde seipsum in fronte, ore, & pectore: & dum ministri respondent, Glória tibi Dômine, incensat ter librum, postea prosequitur Evangelium junctis manibus. Quo finito, Subdiaconus defert librum Sacerdoti, qui osculatur Evangelium, dicens: Per Evangelica dicta deleantur nostra delicta. Deinde Sacerdos incensatur à Diacono. Si verò Sacerdos sine Diacono & Subdiacono celebrat, delato libro ad aliud cornu Altaris, inclinatus in medio, junctis manibus dicit: Munda cor meum. ut supra, & Jube Dômine benedicere. Dôminus sit in corde meo, & in lãbiis meis: ut dignè & competenter annuntiem Evangelium suum, Amen. Deinde conversus ad librum, junctis manibus dicit. Dôminus vobiscum. Et cum spîritu tuo. & pronuntians, Inítium, sive Sequentia sancti Evangelii, &c. signat librum, & se in fronte, ore, & pectore, & legit Evangelium, ut dictum est: Quo finito, respondet minister, Laus tibi Christe, & Sacerdos osculatur Evangelium, dicens: Per Evangelica dicta, ut supra. In Missis Defunctorum dicitur, Munda cor meum, sed non petitur benedictio, non deferuntur luminaria, nec Celebrans osculatur librum. Deinde ad medium

Altaris extendens, elevans, & jungens manus, dicit, si dicendum est, Credo in unum Deum, & prosequitur junctis manibus. Cum dicit, Deum, caput Crucis inclinatur: quod similiter facit cum dicit, Jesum Christum, & simul adoratur. Ad illa autem verba, Et incarnatus est, genuflexit usque dum dicitur, Et homo factus est. In fine ad Et vitam venturi sæculi, signat se signo Crucis à fronte ad pectus.

Credo in unum Deum,

Patrem omnipotentem, factorem cœli & terræ, visibílium omnium, & invisibílium. Et in unum Dôminum Jesum Christum, Filium Dei unigénitum. Et ex Patre natum ante omnia sæcula. Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero. Génitum, non factum, consubstantialem Patri: per quem omnia facta sunt. Qui propter nos homines, & propter nostram salutem descendit de cœlis. Et incarnatus est de Spîritu sancto ex Mariâ Virgine: Et homo factus est. Crucifixus etiam pro nobis: sub Póntio Pilato passus, & sepultus est. Et resurrexit tertia die, secundum scripturas. Et ascendit in cœlum: sedet ad dexteram Patris. Et iterum venturus est cum glória, judicare vivos & mortuos: cujus regni non erit finis. Et in Spîritum sanctum, Dôminum & vivificantem: qui ex Patre Filioque procedit. Qui cum Patre & Filio simul adoratur, &

N n

congl-

conglorificatur: qui locutus est per Prophetas. **Et** unam sanctam Catholicam & Apostolicam Ecclesiam. **Confiteor** unum baptismam in remissionem peccatorum. **Et** expecto resurrectionem mortuorum. **Et** vitam venturi sæculi, Amen.

Deinde osculatur Altare, & versus ad populum, dicit. Dominus vobiscum. **Et** cum spiritu tuo. **Postea dicit, Orémus. & Offertorium.** Quo dicto, si est Missa solemnis, Diaconus porrigit Celebranti patenam cum Hostia: si privata, Sacerdos ipse accipit patenam cum Hostia, quam offerens, dicit:

Suscipe sancte Pater, omnipotens æternæ Deus, hanc immaculatam Hostiam, quam ego indignus famulus tuus offero tibi Deo meo vivo & vero, pro innumerabilibus peccatis, & offensionibus, & negligentis meis, & pro omnibus circumstantibus, sed & pro omnibus fidelibus Christianis vivis atque defunctis: ut mihi & illis proficiat ad salutem in vitam æternam, Amen.

Deinde faciens crucem cum eadem patena, deponit Hostiam super corporale. Diaconus ministrat vinum, Subdiaconus aquam in Calice: vel si privata est Missa, utrumque infundit Sacerdos, & aquam miscendam in Calice, benedicit, dicens:

DEUS, qui humanæ substantiæ dignitatem mirabiliter condidisti, & mirabilius reformasti: da nobis per hujus aquæ & vini mysterium, ejus divinitatis esse consortes, qui humanitatis nostræ sic-

ri dignatus est particeps, Jesus Christus Filius tuus Dominus noster: Qui tecum vivit & regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum, Amen.

In Missis pro Defunctis dicitur prædicta Oratio: sed aqua non benedicatur. Postea accipit Calicem, & offert, dicens:

Offerimus tibi Domine calicem salutaris, tuam deprecantes clementiam: ut in conspectu divinæ majestatis tuæ, pro nostra & totius mundi salute cum odore suavitatis ascendat, Amen.

Deinde facit signum Crucis cum Calice, & illum ponit super corporale, & palla cooperit: tum junctis manibus super Altare, aliquantulum inclinatus dicit:

In spiritu humilitatis, & in animo contrito suscipiamur à te Domine: & sic fiat sacrificium nostrum in conspectu tuo hodie, ut placeat tibi, Domine Deus.

Erectus expandit manus, easque in altum porrectas jungens, elevatis ad cælum oculis, & statim demissis, dicit:

Veni sanctificator omnipotens æternæ Deus: **Benedicit oblata, prosequendo, & bene dicit** hoc sacrificium, tuo sancto nomini præparatum.

Postea, si Solemniter celebrat, benedicit incensum, dicens:

Per intercessionem beati Michaelis Archangeli stantis à dextris altaris incensi, & omnium electorum suorum, incensum istud dignetur Dominus bene dicere, & in odorem suavitatis acci-

pere.

pere. Per Christum Dominum nostrum, Amen.

Et accepto thuribulo à Diacono, incensat oblata, modo in Rubricis generalibus præscripto, dicens:

Incensum istud à te benedictum, ascendat ad te Domine, & descendat super nos misericordia tua.

Deinde incensat Altare, dicens:

Dirigatur Domine oratio mea, sicut incensum, in conspectu tuo: elevatio manuum mearum sacrificium vespertinum. Pone Domine custodiam ori meo, & ostium circumstantiæ labiis meis: ut non declinet cor meum in verba malitiæ, ad excusandas excusationes in peccatis.

Dum reddit thuribulum Diacono, dicit:

Ascendat in nobis Dominus ignem sui amoris, & flammam æternæ charitatis, Amen.

Postea incensatur Sacerdos à Diacono, deinde alii per ordinem. Interim Sacerdos lavat manus, dicens:

Lavabo inter innocentes manus meas: & circumdabo altare tuum Domine.

Ut audiam vocem laudis: & enarrem universa mirabilia tua.

Domine dilexi decorem domus tuæ: & locum habitacionis gloriæ tuæ.

Nè perdas cum impiis animam meam: & cum viris sanguinum vitam meam.

In quorum manibus iniquitates sunt: dextera eorum repleta est muneribus.

Ego autem in innocentia mea ingressus sum: redime me, & miserere mei.

Pes meus stetit in directo: in ecclesiis benedicam te Domine.

Gloria Patri, & Filio, & Spiritui sancto.

Sicut erat in principio, & nunc, & semper, & in sæcula sæculorum, Amen.

In Missis pro Defunctis, & tempore Passionis in Missis de Tempore omittitur, Gloria Patri. Deinde aliquantulum inclinatus in medio Altaris, junctis manibus super eo, dicit:

Suscipe sancta Trinitas hanc oblationem, quam tibi offerimus ob memoriã passionis, resurrectionis, & ascensionis Jesu Christi Domini nostri: & in honore beatæ Mariæ semper Virginis, & beati Joannis Baptiste, & sanctorum Apostolorum Petri & Pauli, & istorum, & omnium Sanctorum; ut illis proficiat ad honorem, nobis autem ad salutem: & illi pro nobis intercedere dignentur in cælis, quorum memoriã agimus in terris. Per eundem Christum Dominum nostrum, Amen.

Postea osculatur Altare, & versus ad populum, extendens & jungens manus, voce paululum elevata dicit:

Orate fratres; ut meum ac vestrum sacrificium acceptabile fiat apud Deum Patrem omnipotentem.

Minister, seu circumstantes respondet: alioquin ipsemet Sacerdos.

Suscipiat

Suscipiat Dominus sacrificium de manibus tuis (vel meis) ad laudem & gloriam nominis sui, ad utilitatem quoque nostram, totiusque Ecclesiæ suæ sanctæ. **Sacerdos submissa voce dicit, Amen.**

Deinde manibus extensis absolute sine Orémus, subjungit Orationes secretas. Quibus finitis, cum pervenerit ad conclusionem, clara voce dicit: **Per omnia sæcula sæculorum, cum Prefatione, ut in sequentibus. Prefatio incipitur ambabus manibus positis; hinc inde super Altare: quas aliquantulum elevat, cum dicit, Sursum corda. Jungit eas ante pectus, & caput inclinat, cum dicit, Grátias agamus Domino Deo nostro. Deinde disjungit manus, & disjunctas tenet usque ad finem Prefationis; qua finita, iterum jungit eas, & inclinatus dicit, Sanctus. Et cum dicit, Benedictus qui venit, signum Crucis sibi producit à fronte ad pectus.**

Sequens Prefatio cum suo cantu dicitur à Nativitate Domini, usque ad Epiphaniam, (præterquam in die Octava sancti Joannis Apostoli) & in Purificatione B. Mariæ: & in Festo Corporis Christi, & per Octavam, nisi in ea occurrat Festum, quod propriam Prefationem habeat: & in Transfiguratione Domini.

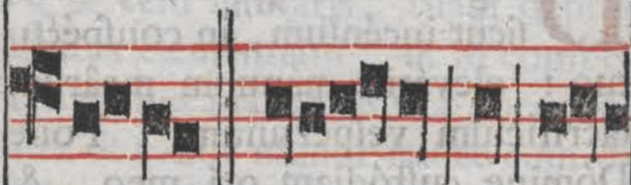
Per omnia sæcula sæculorum,

✠. Amen. ✠. Dominus vobiscum.

✠. Et cum spiritu tuo. ✠. Sursum

corda. ✠. Habemus ad Do-

minum. ✠. Grátias agamus

Domino Deo nostro.

✠. Dignum & justum est.

Verè dignum & justum est,

æquum & salutare, nos

tibi

tibi semper, & ubique grátias

àgere: Domine sancte, Pater

omnipotens, æternus Deus.

Quia per incarnati Verbi my-

sterium, nova mentis nostræ

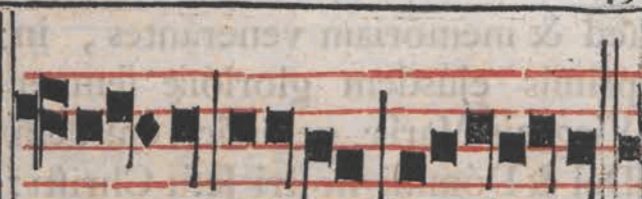
oculis lux tuæ claritatis in-

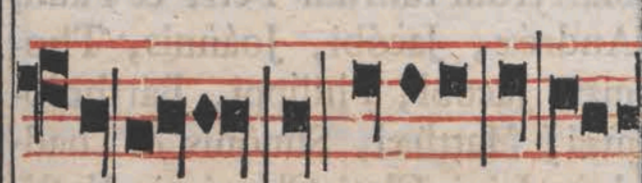
fulsit: ut dum visibiliter Deum

cogno scimus, per hunc in invi-

sibilium amorem rapimus

Et in deo cum Angelis, & Arch-

angelis, cum Thronis & Do-

minantibus, cumque omni

militia cælestis exercitus;

hymnum glóriæ tuæ canticum

mus, si ne finientes

Infra actionem.

Communicantes, & diem sacratissimum celebrantes, quo beata Mariæ intemerata virginitas, huic mundo edidit Salvatorem:

O o

sed

sed & memóriam venerántes, in primis ejúsdem gloriósa semper Virgínis María, genitrícis ejúsdem Dei & Dómini nostri Jesu Christi: sed & beatórum Apostolórum, ac Mártýrum tuórum Petri & Pauli, Andréæ, Jacóbi, Joánnis, Thomæ, Jacóbi, Philippi, Bartholomæi, Matthæi, Simónis & Thaddæi: Lini, Cleti, Cleméntis, Xyfti, Cornélii, Cypriáni, Lauréntii, Chrysógoni, Joánnis, & Pauli, Cosmæ & Damiáni, & ómnium Sanctórum tuórum; quorum méritis precibusque concédas, ut in ómnibus protectiõnis tuæ muniámur auxílio. **Jungit manus.** Per eúndem Christum Dóminum nostrum, Amen.

Hanc igitur oblatiõnem, &c.

In prima verò Missa dicitur notem sacratíssimam celebrántes, qua: **deinde semper dicitur,** diem sacratíssimum, quo, usque ad Octavam Nativitatis Domini inclusivè, & non ultrà.

Sequens Præfatio cum suo cantu dicitur in Epiphania Domini, & per Octavam.

Per ómnia sæcula sæculórum.

Amen. ✠. Dóminus vobiscum.

✠. Et cum spírítu tuo. ✠. Sur sum
cor da. ✠. Ha bè mus ad Dó-
minum. ✠. Gráti as a gá-
mus Dómi no De o nostro.
✠. Di gnum & ju stum est.
Verè dignum & justum est,
æquum & sa lu tà re, nos
tibi semper, & ubique gráti as

á gere, Dómine sancte, Pater
omnípotens, ætér ne Deus.
Quia cum Unigénitus tuus in
substántia nostræ mortalitátis
ap pà ruit, nova nos immorta-
litátis suæ lu ce re pa rà vit.
Et í deò cum Angelis & Arch-
ángelis, cum Thronis & Do-

mina ti ó nibus, cumque omni
mi lí ti a cœléstis ex ér citus,
hymnum glóriæ tu æ cá ni-
mus, si ne si ne dicétes.
Infra actionem.
Communicántes, & diem sacra-
tíssimum celebrántes, quo U-
nigénitus tuus in tua tecum glória
coætérnus, in veritáte carnis no-
stræ visibíliter corporális apparuit:
Sed & memóriam venerántes, in
primis gloriósa semper Virgínis
María, genitrícis ejúsdem Dei &
Dómini nostri Jesu Christi: sed &
beatórum Apostolórum, ac Mártý-
rum tuórum Petri & Pauli, An-
dréæ, Jacóbi, Joánnis, Thomæ,
Jacóbi, Philippi, Bartholomæi,
Matthæi, Simónis & Thaddæi: Li-
ni, Cleti, Cleméntis, Xyfti, Cor-
nélii, Cypriáni, Lauréntii, Chry-
sógoni, Joánnis, & Pauli, Cosma
& Damiáni, & ómnium Sanctórum
tuórum; quorum méritis preci-

busque concédas, ut in ómnibus
protectiõnis tuæ muniámur auxí-
lio. **Jungit manus.** Per eúndem
Christum Dóminum nostrum, A-
men.

**Hanc igitur oblatiõnem, &c.
Et dicitur per totam Octavam.**

**Sequens Præfatio cum suo
cantu dicitur in Dominicis Quadra-
gesimæ, & in Festis Duplicibus &
Semiduplicibus in ea occurrenti-
bus, usque ad Dominicam Passio-
nis, nisi in Festis propria assignetur.**

Per ómnia sæcula sæculòrum.

Amen. V. Dóminus vo bíf cum.

Et cum spírítu tu o. V. Surfum

cor da. R. Ha bê mus ad Dó-

minum. V. Grá ti as a gá-

mus Dómino De o nostro.

R. Di gnum & ju stum est.

Verè dignum & justum est,

æ quum & sa lu tâ re, nos

ti bi semper, & ubi que grá ti as

á gère, Dómine sancte, Pater

omnipotens, atér ne Deus.

Qui cor po rá li je jú ni o

ví ti a cómpri mis, mentem

é levas, virtù tem lar gí ris

& præ mi a: per Christum

Dó mi num no strum. Per quem

majestá tem tuam laudant An-

geli, adò rant Do mi na ti ó-

nes, tre munt Po te stá tes.

Coeli coe lorúm que Vir tú tes, ac

be á ta Sé raphim, só ci a

exul ta ti ó ne con cé le brant.

Cum quibus & no stras vo ces,

ut ad mit ti jú be as de pre-

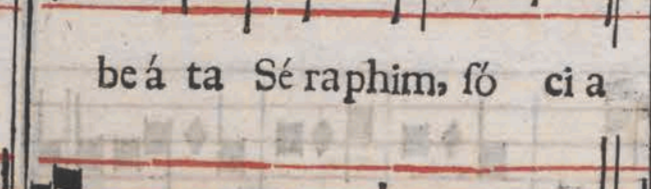

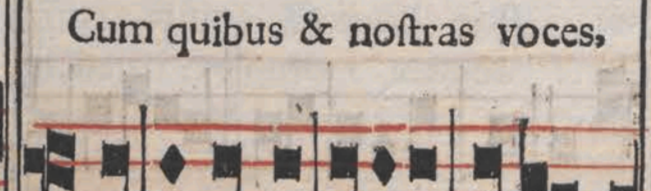

cá mur, sú pli ci confes-

si ó ne di cén tes.

**Sequens Præfatio cum suo
cantu dicitur in Dominica Passio-
nis, in Dominica Palmarum, in Fe-
ria quinta, in Cena Domini, & in
Festis duplicibus & Semiduplicibus
eo tempore occurrentibus (nisi in
Festis propria assignetur) & in so-
lemnitatibus sanctæ Crucis.**

	
P er omnia sæcula sæculòrum.	æquum & sa lu tà re, nos
	
R. Amen. V. Dóminus vo bíscum.	tibi semper, & ubique grátias
	
R. Et cum spírítu tu o. V. Surfum	á gere, Dómine sancte, Pater
	
cor da. R. Ha bè mus ad Dó-	om ní po tens, ætér ne De us.
	
minum. V. Gráti as a gá-	Q ui sa lútem humáni géneris
	
mus Dómi no De o nostro.	in ligno crucis con sti tu í-
	
R. Di gnum & ju stum est.	sti: ut unde mors o ri e bà-
	
V erè dignum & justum est,	tur, in de vi ta re súr ge-
	
	

ret:

	
ret: & qui in ligno vin-	be á ta Sé raphim, sò ci a
	
cè bat, in ligno quoque vin-	exultati ò ne con cé lebrant.
	
ce ré tur: per Chri stum	Cum quibus & nostras voces,
	
Dóminum nostrum. Per quem	ut ad mít ti júbeas de pre-
	
majestátem tuam laudant An-	cá mur, súp plici confes-
	
geli, adórant Domina ti ó-	si ò ne di cén tes.
	
nes, tremunt Po te stá tes.	
	
Cœli cœlorúmque virtútes, ac	
	

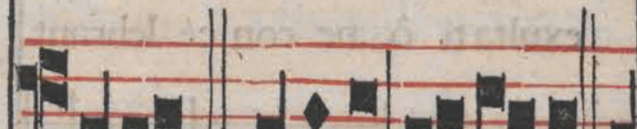
Sequens Præfatio cum suo cantu dicitur à Vigilia Paschæ usque ad Octavam, & in Dominicis usque ad Ascensionem: & in Festis Duplicibus & Semiduplicibus eo tempore occurrentibus, nisi in eis propria assignetur. In Missa Sabbati sancti dicitur, in hac positione nocte; in die Paschæ us-

que

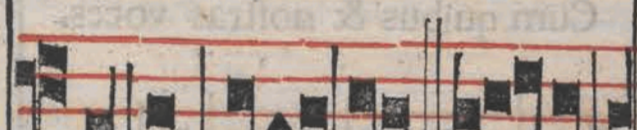
que ad Sabbatum in Albis inclusive
in hac potissimum die; & dein-
ceps, in hoc potissimum gloriosus.

Per omnia sæcula sæculorum

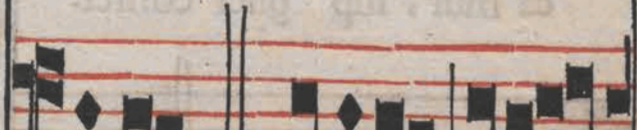
Amén. *Ps.* Dominus vobiscum.

Et cum spiritu tuo. *Ps.* Surfum

corda. *R.* Habemus ad Dó-

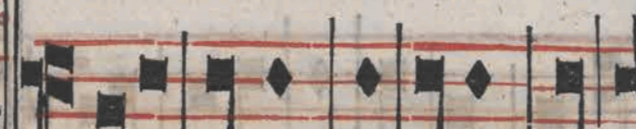
minum. *Ps.* Grátias a gá-

mus Dómino Deo nostro.

R. Dignum & iustum est.

Verè dignum & iustum est,

æquum & salutáre. Te qui-

dem Dómine omni tẽpore,

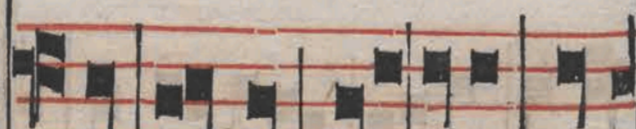
sed in hac potissimùm die

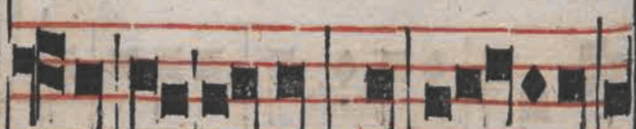
gloriosus prædicáre, cum

Pascha nostrum immo látus

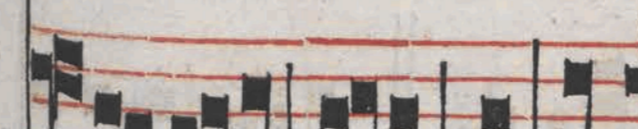

est Christus. Ipse enim ve-

rus est Agnus, qui ábstulit

peccáta

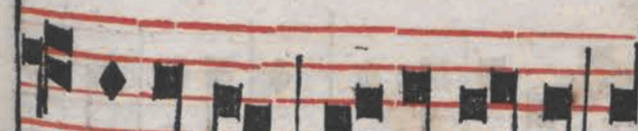
peccáta mundi. Qui mor-

tem nostram moriéndò

destrúxit, & vitam re-

surgéndò repárat.

Et ídeo cum Angelis, & Arch-

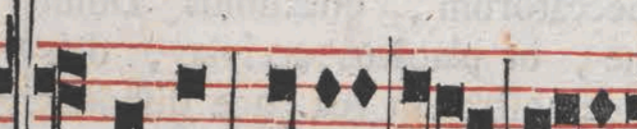
án gelis, cum Thronis & Do-

minatió nibus, cumque omni

mi lítia celéstis exércitus,

hymnum glóriæ tuæ cáni-

mus, si ne si ne dicentes.

Infra actionem.

Communicantes, & diem sa-
cratissimum celebrantes Re-
surrectiõnis Dómini nostri Jesu
Christi secúndum carnem: sed &
memóriam venerantes, in primis
glorióse semper Virginis Mariæ, ge-
nitricis ejúsdem Dei & Dómini no-
stri Jesu Christi: sed & beatórum
Apostolórum, ac Mátyrum tuó-
rum, Petri & Pauli, Andréæ, Ja-
cobi, Joánnis, Thomæ, Jacobi,
Philippi, Bartholomæi, Matthæi,
Simónis & Thaddæi: Lini, Cleti,
Cleméntis, Xysti, Cornélii, Cypriá-
ni, Laurentii, Chrysógoni, Joán-
nis & Pauli, Cosmæ & Damiáni, &
ómnium Sanctórum tuórum; quo-
rum méritis precibusque concé-
das, ut in ómnibus protectiõnis
tuæ muniámur auxilio. **Jungit ma-
nus.** Per eúdem Christum Dó-
minum nostrum, Amen.

**Tenens manus expansas super
oblata dicit:**

Hanc igitur oblatiõnem servi-
tútis nostræ, sed & cunctæ fa-
miliæ tuæ, quam tibi offerimus pro
his quoque, quos regenerare di-
gnatus es ex aqua & Spiritu sancto,
tribuens eis remissiõnem ómnium

Q q

pecca-

peccatorum, quæsumus Dómine, ut placatus accipias, diésque nostros in tua pace dispónas, atque ab ætérna damnatióne nos éripi, & in electórum tuórum júbeas grege numerári. **Jungit manus.** Per Christum Dóminum nostrum, Amen.

Quam oblatiõnem tu Deus. &c. **Sic dicitur à Vigilia Paschæ usque ad Sabbatum in Albis inclusivè. Sed in Missa Sabbati sancti dicitur, & noctem sacratissimam celebrántes.**

Sequens Præfatio cum suo cantu dicitur in die Ascensionis usque ad Vigiliam Pentecostes exclusivè, & in Festis tunc occurrentibus; nisi propriam habuerint.

Per ómnia sæcula sæculórum.

Amen. **Gr.** Dóminus vobiscum.

Et cum spíri tu tuo. Gr. Sursum

cor da. **Gr.** Ha bê mus ad Dó-

minum. **Gr.** Grá ti as a gá-

mus Dómi no De o nostro.

Gr. Di gnum & ju stum est.

Verè dignum & justum est.

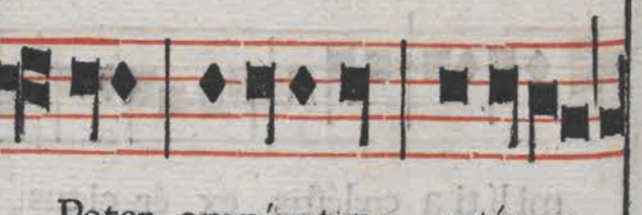
æquum & sa lu tà re, nos

tibi semper, & ubique grá ti-

as á gere, Dómine sancte,

Pater omnipotens, æ tér ne

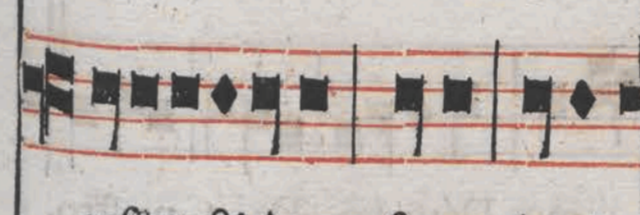
Deus:

De us: per Chri stum Dó-

minum no strum. **Qui post**

resurrecti ónem suam ómni-

bus discipulis suis manife-

stus ap pá ru it, & ipis

cernén ti bus est e le vâ-

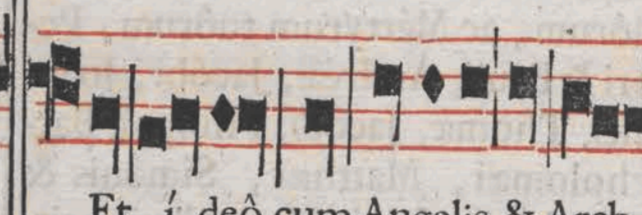
tus in cœ lum, ut nos di-

vi ni tá tis su æ tri bú e-

ret ef se par ti ci pes.

Et í deò cum Angelis & Arch-

ángelis, cum Thronis & Do-

mina ti ó nibus, cumque omni

mi lí ti a cœ léstis ex ér citus,

hymnum glóri æ tu æ cá ni-

mus, si ne si ne dicétes.

Infra actionem.

Communicántes, & diem sacra-
tíssimum celebrántes, quo Dó-
minus noster, unigénitus Filius
tuus unítam sibi fragilitáti nostræ
substán-

substantiam, in gloriæ tuæ dextera collocavit: Sed & memoriam venerantes, in primis gloriolæ semper Virginis Mariæ, genitricis ejusdem Dei & Domini nostri Jesu Christi: sed & beatorum Apostolorum, ac Martyrum tuorum, Petri & Pauli, Andréæ, Jacobi, Joannis, Thomæ, Jacobi, Philippi, Bartholomæi, Matthæi, Simonis & Thaddæi: Lini, Cleti, Clementis, Xysti, Cornélii, Cypriani, Laurentii, Chrysogoni, Joannis, & Pauli, Cosmæ & Damiani, & omnium Sanctorum tuorum; quorum meritis precibusque concedas, ut in omnibus protectionis tuæ muniamur auxilio. **Jungit manus.** Per eundem Christum Dominum nostrum, Amen.

Hanc igitur oblationem, &c. Sic dicitur per totam Octavam.

Sequens Præfatio cum suo cantu dicitur à Vigilia Pentecostes usque ad sequens Sabbatum inclusive.

Per omnia sæcula sæculorum.

Amen. V. Dominus vobiscum.

Et cum spiritu tuo. V. Sursum

cor da. **R.** Ha bē mus ad Dō-

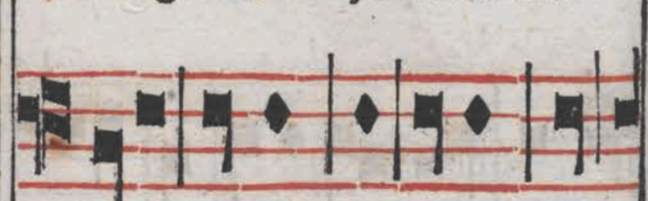
minum. **V.** Grā ti as a gā-

mus Dōmino De o nostro.

R. Di gnum & ju stum est.

V. Verè dignum & justum est,

æquum & fa lu tā re, nos

ti bi semper, & u bique grā-

ti as á gere: Dōmine fan-

cte,

cte, Pater omnipotens, ætér-

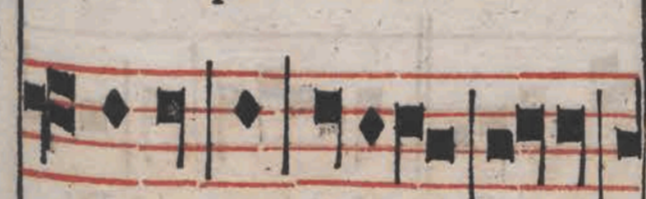
ne Deus: per Christum Dō-

minum nostrum. **Qui ascen-**

dens super omnes cœlos, se-

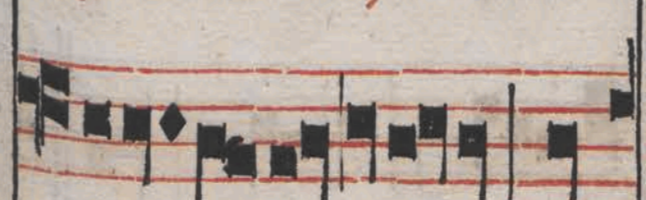
densque ad dexteram tuam,

promissum Spíri tum sanctum

(hodiérna die) in sí li os

adopti ò nis ef fù dit. Qua-

própter profú sis gáu di is,

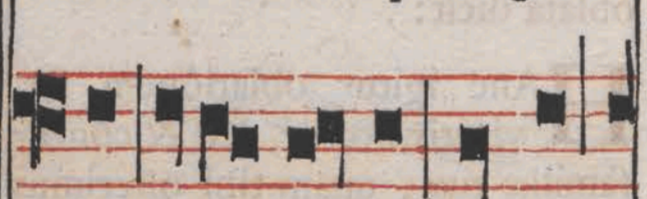
totus in orbe terrarum mun-

dus ex úl tat. Sed & supér-

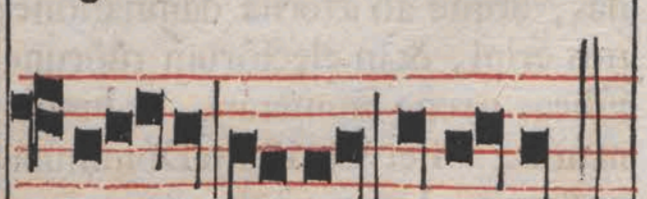
næ Virtútes, atque Angéli-

cæ po te stá tes, hymnum

gló ri æ tu æ cón cinunt,

si ne si ne 'di cén tes.

Infra actionem.

Communicantes, & diem sacrificissimum Pentecostes celebrantes, quo Spíritus sanctus Apóstolis, innúmeris linguis apparuit:

R r

ruit:

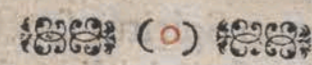
ruit : sed & memoriã venerãtes, in primis gloriõsã semper Virginis Mariã, genitricis Dei & Dõmini nostri Jesu Christi : sed & beatõrum Apostolõrum, ac Märturum tuõrum, Petri & Pauli, Andrẽe, Jacõbi, Joãnnis, Thomã, Jacõbi, Philippi, Bartholomã, Matthã, Simõnis & Thaddãi : Lini, Cleti, Clemẽtis, Xysti, Cornãlii, Cypriãni, Laurẽntii, Chrysõgoni, Joãnnis, & Pauli, Cosmã & Damiãni, & õmnium Sanctõrum tuõrum ; quorum mẽritis precibusque concẽdas, ut in õmnibus proteclionis tuã muniamur auxilio. **Jungit manus.** Per eũdem Christum Dõminum nostrum, Amen.

Tenens manus expansas super oblata dicit :

Hanc igitur oblationem seruitutis nostrã, sed & cunctã familiã tuã, quam tibi offerimus pro his quoque, quos regenerãre dignãtus es ex aqua & Spiritu sancto, tribuens eis remissionem õmnium peccatõrum, quesumus Dõmine, ut placãtus accipias, diẽsque nostros in tua pace dispõnas, atque ab æterna damnatione nos eripi, & in electõrum tuõrum jubeas grege numerãri. **Jungit manus.** Per Christum Dõminum nostrum, Amen.

Quam oblationem, &c.

Et dicitur usque ad sequens Sabbatum inclusivẽ.

Sequens Præfatio cum suo cantu dicitur in festo sanctæ Trinitatis.

Per õmnia sæcula sæculõrum.

Amen. V. Dõminus vo bĩscum.

Et cum spiritu tu o. V. Surfum

cor da. R. Ha bẽ mus ad Dõ-

minum. V. Grãti as a gã-

mus Dõmi no De o nostro.

R. Di gnum & ju stum est.

Verẽ

Verẽ dignum & justum est,

æquum & sa lu tà re, nos

ti bi semper, & u bique grãti-

as á gere, Dõmine sancte,

Pater om nĩpotens, æ tẽr ne

De us. **Q**ui cum unigẽnito

Fĩ li o tuo, & Spĩritu sancto,

unus es De us, u nus

es Dõminus: non in unius

singularitãte per sõ nã, sed

in unius Trĩni tà te sub-

stãntiã: Quod enim de tua

glõri a, revelãte te cre di-

mus, hoc de Fĩ li o tu o, hoc

de Spĩri tu sancto, sine dif-

ferẽti a discreti õ nis fen-

timus.

ti mus. Ut in confessi ò ne ve-
 ræ sempiternæque De i tâ-
 tis, & in personis pro pri e-
 tas, & in essenti a ú nitas, &
 in majestâ te ado ré tur æ-
 qualitas. Quam laudant Angeli,
 atque Arch ân geli, Chéru-
 bim quoque ac Sé raphim:

qui non cessant clamâre quoti-
 die, una vo ce dicentes.
 ¶ Sequens Præfatio cum suo
 cantu dicitur in Festis B. Mariæ
 (excepto Festo Purificationis, in
 quo dicitur de Nativitate Domi-
 ni) & per eorum octavas: etiam
 in Festis intra eas occurrentibus,
 si propriam non habuerint. Di-
 citur autem vel, Et te in Annun-
 tiatiõne, vel Visitatiõne, vel Af-
 sumptiõne, vel Nativitâte, vel
 Et te in Nomine B. Mariæ, vel
 Præsentatiõne, vel Conceptione,
 vel Expectatiõne, secundum de-
 nominationem Festi: & in Dedi-
 catione sanctæ Mariæ ad Nives di-
 citur, Et te in festivitâte, vel in
 Festo Rosarii, Et te in Solemnitate.

PEr ómnia sæcula sæcu lórum.
 Amen. ¶ Dóminus vo bíf cum

Et

Et cum spiritu tu o. ¶ Sur sum
 cor da. ¶ Ha bê mus ad Dó-
 minum. ¶ Grâ ti as a gâ-
 mus Dómi no De o nostro.
 ¶ Di gnum & ju stum est.
 Verè dignum & justum est,
 æquum & sa lu tâ re, nos
 tibi semper, & ubique grâ ti-

as á gere, Dómine sancte,
 Pater omnipotens æ tér ne
 De us. Et te in
 be á tæ Ma ri æ fem-
 per Virgini s col lau dá re,
 bene dí ce re, & præ dí cá-
 re. Quæ & U ni gé ni tum
 tuum sancti Spíritus obum-

S s

bratiõne

	
bratiōne con cē pit: & vir-	Cœli cœlorūque Virtutes, ac
	
gi ni tā tis gló ri a perma-	beā ta Séraphim, sc̄i a
	
nente, lumen æ tērnū mūn	exultati ō ne con cē lebrant
	
do ef fū dit, Jesum Christum	Cum quibus & nostras voces,
	
Dóminum nostrum. Per quem	ut admitti júbe as de pre cā-
	
majestātem tuam laudant An-	mur, sup plici confes si ō-
	
geli, adó rant Domina ti ō-	ne di cē tes.
	
nes, tremunt Po te stā tes.	

Sequens Præfatio cum suo cantu dicitur in Festis Apostolorum, & Evangelistarum, (præter-

quam

	
quam in die sancti Joannis Apo- stoli) & per Octavas eorum, & in Festis infra eas occurrentibus, nisi in eis propria assignetur.	Verè dignum & justum est.
	
P er omnia sæcula sæculòrum.	æquum & sa lu tā re, Te
	
✠. Amen. ✠. Dóminus vo bís cum.	Dómine sup plí ci ter ex o-
	
✠. Et cum spírítu tu o. ✠. Sur sum	rā re, ut gregem tuum pa-
	
cor da. ✠. Ha bē mus ad Dó-	stor ætérne non dé seras:
	
minum. ✠. Grá ti as a gá-	sed per be á tos Apóstolos
	
mus Dómino De o nostro.	tuos contínu a prote sti ō-
	
✠. Di gnum & ju stum est.	ne cu stó di as. Ut i is-

dem

dem rectoribus gubernentur,

quos operis tui vicarios eisdem constiti-

præfese patres. Et

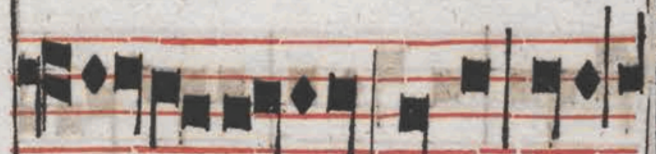
ideum cum Angelis & Arch-

angelis, cum Thronis & Do-

minantibus, cumque omni

militia cælestis exercitus,

cor da. Ha b e mus ad D o-

minum. h y m n u m g l o r i æ t u æ c æ n i-

mus, si ne fi ne dicentes.

Sequens Præfatio cum suo cantu dicitur in omnibus Dominicis, & Festis Duplicibus, & per Octavas eorum, & in omnibus Semiduplicibus, ubi propria non habetur.

Per omnia sæcula sæculorum.

Amen. Dominus vobiscum.

Et cum spiritu tuo. Sursum

cor da. Ha b e mus ad D o-

minum. Grati as a gâ-

mus D o m i n o D e o n o s t r o .

Di g n u m & j u s t u m e s t .

V e r e d i g n u m & j u s t u m e s t ,

æ q u u m & s a l u t a r e , n o s

t i b i s æ m p e r , & u b i q u e g r a t i-

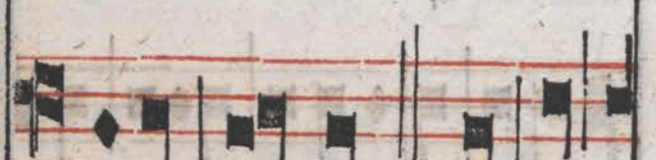
a s a g e r e , D o m i n e s a n c t e ,

P a t e r o m n i p o t e n s , æ t æ r n e

D e u s : P e r C h r i s t u m D o-

m i n u m n o s t r u m . P e r q u e m

m a j e s t a t e m t u a m l a u d a n t A n-

g e l i , a d o r a n t D o m i n a t i o-

n e s , t r e m u n t P o t e s t a t e s .

C æ l i , c æ l o r u m q u e V i r t u t e s ,

a c b e a t a S e r a p h i m , s o-

c i a e x u l t a t i o n e c o n c e-

 <p>lebrant. Cum quibus & nostras</p> <p>voces, ut admitti jubeas de-</p> <p>pre camur, sup plici con-</p> <p>fessi o ne di cen tes.</p>	 <p>Et cum spiritu tu o. <i>Ps.</i> Sursum</p> <p>cor da. <i>Ps.</i> Ha be mus ad Do-</p> <p>minum. <i>Ps.</i> Gra ti as a ga-</p> <p>mus Do mi no De o nostro.</p>
---	--

Sequens Præfatio cum suo cantu dicitur in diebus ferialibus Quadragesimæ, à quarta Feria Cinerum usque ad Sabbatum ante Dominicam Passionis inclusivè.

 <p>Per omnia sæcula sæculorum.</p> <p><i>Ps.</i> Amen. <i>Ps.</i> Dominus vo biscum.</p>	 <p><i>Ps.</i> Di gnum & ju stum est.</p> <p><i>Ps.</i> Verè dignum & justum est,</p> <p>æ quum & fa lu tà re, nos</p> <p>tibi semper, & ubique gra ti-</p>
---	--

 <p>as a gere: Dòmine sancte,</p> <p>Pater omnipotens, æ tér ne</p> <p>Deus. Qui Corporáli je jú-</p> <p>nio ví ti a có mprimis, men-</p> <p>tem é le vas, virtútem largi-</p> <p>ris & præ mi a: per Christum</p> <p>Dòminum nostrum. Per quem</p> <p>majestâtem tuam laudant An-</p>	 <p>geli, ad ó rant Dominati ó nes,</p> <p>tremunt potestâtes. Cœli,</p> <p>cœlorumque virtútes, ac beâ-</p> <p>ta Séraphim, só ci a exulta-</p> <p>ti o ne con cé le brant. Cum</p> <p>quibus & nostras voces, ut ad-</p> <p>mit ti jubeas deprecâmur, sup-</p> <p>plici confessi o ne dicentes.</p>
---	---

Sequens Præfatio cum suo cantu dicitur in diebus ferialibus à Dominica Passionis usque ad Feriam quintam in Cœna Domini exclusive, & in Missis votivis de sancta Cruce.

Per omnia sæcula sæculorum.

Per omnia sæcula sæculorum.

Per omnia sæcula sæculorum.

Amen. **V.** Dominus vobiscum.

Amen. **V.** Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo. **S.** Sursum

R. Et cum spiritu tuo. **S.** Sursum

R. Et cum spiritu tuo. **S.** Sursum

R. Et cum spiritu tuo. **S.** Sursum

R. Et cum spiritu tuo. **S.** Sursum

R. Et cum spiritu tuo. **S.** Sursum

R. Et cum spiritu tuo. **S.** Sursum

R. Dignum & iustum est.

R. Dignum & iustum est.

R. Dignum & iustum est.

R. Dignum & iustum est.

R. Dignum & iustum est.

R. Dignum & iustum est.

R. Dignum & iustum est.

R. Dignum & iustum est.

R. Dignum & iustum est.

R. Dignum & iustum est.

R. Dignum & iustum est.

R. Dignum & iustum est.

R. Dignum & iustum est.

R. Dignum & iustum est.

R. Dignum & iustum est.

R. Dignum & iustum est.

confi-

constituti: ut unde mors o-

constituti: ut unde mors o-

constituti: ut unde mors o-

constituti: ut unde mors o-

constituti: ut unde mors o-

constituti: ut unde mors o-

constituti: ut unde mors o-

constituti: ut unde mors o-

constituti: ut unde mors o-

constituti: ut unde mors o-

constituti: ut unde mors o-

constituti: ut unde mors o-

constituti: ut unde mors o-

constituti: ut unde mors o-

constituti: ut unde mors o-

constituti: ut unde mors o-

stâtes. Cœli cœlorumque Virtú-

stâtes. Cœli cœlorumque Virtú-

stâtes. Cœli cœlorumque Virtú-

stâtes. Cœli cœlorumque Virtú-

stâtes. Cœli cœlorumque Virtú-

stâtes. Cœli cœlorumque Virtú-

stâtes. Cœli cœlorumque Virtú-

stâtes. Cœli cœlorumque Virtú-

stâtes. Cœli cœlorumque Virtú-

stâtes. Cœli cœlorumque Virtú-

stâtes. Cœli cœlorumque Virtú-

stâtes. Cœli cœlorumque Virtú-

stâtes. Cœli cœlorumque Virtú-

stâtes. Cœli cœlorumque Virtú-

stâtes. Cœli cœlorumque Virtú-

stâtes. Cœli cœlorumque Virtú-

U u

Sequens Præfatio cum suo cantu dicitur in diebus ferialibus, & in Festis Simplicibus, ab Octava Paschæ usque ad Ascensionem.

Per omnia sæcula sæculorum.

U u

	
<i>R.</i> Amen. <i>Ps.</i> Dominus vobiscum.	quidem Domine omni tempo-
	
<i>R.</i> Et cum spiritu tu o. <i>Ps.</i> Sursum	re, sed in hoc potissimum glo-
	
cor da. <i>R.</i> Habemus ad Do-	ri o fi us praedicare, cum Pa-
	
minum. <i>Ps.</i> Gratias agamus	scha nostrum immolatus est
	
mus Domino Deo nostro.	Christus. Ipse enim verus est
	
<i>R.</i> Dignum & justum est.	Agnus, qui abstulit peccata mun-
	
Verè dignum & justum est,	di. Qui mortem nostram mo-
	
æquum & salutare. Te	riendo destruxit, & vitam re-

furgendo

	
surgendo reparavit. Et ideo	<i>P</i> er omnia secula seculorum.
	
cum Angelis & Archangelis,	<i>R.</i> Amen. <i>Ps.</i> Dominus vobiscum.
	
cum Thronis & Dominatiõ-	<i>R.</i> Et cum spiritu tu o. <i>Ps.</i> Sursum
	
nibus, cumque omni militia	cor da. <i>R.</i> Habemus ad Do-
	
cœlestis exercitus, hymnum	minum. <i>Ps.</i> Gratias agamus
	
gloriæ tuæ canimus, sine	mus Domino Deo nostro.
	
sine dicentes.	<i>R.</i> Dignum & justum est.
	
<i>S</i> equens Prefatio cum suo cantu dicitur in Missis votivis de sancta Trinitate.	Verè dignum & justum est.

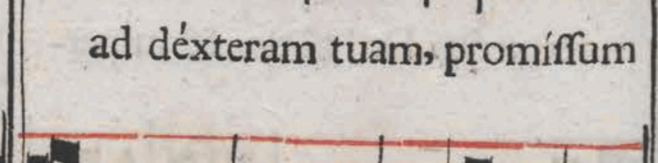

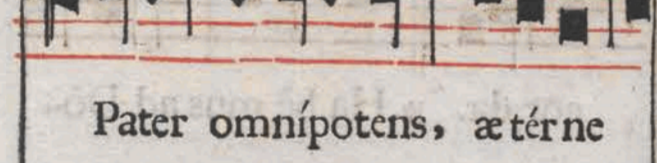
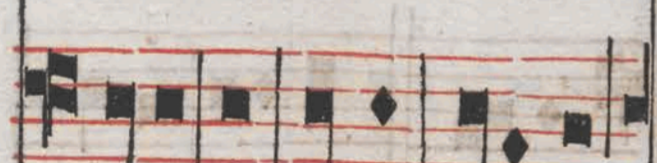

æquum

ternæque

	<p>Sequens Præfatio cum suo cantu dicitur in Missis votivis de Spiritu sancto.</p>
	<p>R. Amen. V. Dominus vobiscum</p>
	<p>R. Et cum spiritu tuo. V. Sursum corda. R. Habemus ad Dominum. V. Gratias agamus Domino Deo nostro.</p>

X x

Verè

	
Verè dignum & justum est,	ad dexteram tuam, promissum
	
æquum & salutare, nos	Spiritum sanctum in filios ad-
	
tibi semper, & ubique grati-	optationis effudit. Quapropter
	
as agere: Domine sancte,	profusis gaudiis, totus in or-
	
Pater omnipotens, æterne	be terrarum mundus exultat.
	
Deus: Per Christum Dominum	Sed & supernæ Virtutes, at-
	
nostrum. Qui ascendens su-	que Angelicæ Potestates,
	
per omnes coelos, sedensque	hymnum gloriæ tuæ concin-
	
	nunt,

	
nunt, sine fine dicentes.	℞. Dignum & justum est.
	
Sequens Præfatio cum suo	Verè dignum & justum est,
cantu dicitur in Missis votivis de	
beata Maria.	æquum & salutare, nos
	
Per omnia sæcula sæculorum.	tibi semper, & ubique grati-
	
℞. Amen. ✠. Dominus vobiscum.	as agere: Domine sancte,
	
℞. Et cum spiritu tuo. ✠. Sursum	Pater omnipotens, æterne
	
cor da. ℞. Habemus ad Dò-	Deus. Et te in veneratiò-
	
minum. ✠. Grati as a gâ-	ne beate Mariæ semper Vir-
	
mus Domino Deo nostro.	ginis

	
ginis collaudare, benedicere,	jestatem tuam laudant Angeli,
	
& predicare. Quae & uni-	adorant Dominati ones, tre-
	
genitum tuum, sancti Spiri-	munt potestates. Coeli, caelorum-
	
tus obumbratione concepit:	que Virtutes, ac beata Seraphim
	
& virginitatis gloria perma-	soncia exultatione concelibrant.
	
nente lumen aeternum mundo	Cum quibus & nostras voces,
	
effudit, Jesum Christum Do-	ut admitti jubeas deprecamur.
	
minum nostrum. Per quem ma-	supplici confessione dicentes.

	
Sequens Prefatio cum suo cantu dicitur in Missis votivis de Apostolis.	Verè dignum & justum est,
	
P er omnia saecula saeculorum.	aequum & salutare. T e
	
R. Amen. V. Dominus vobiscum.	Domine suppliciter exora-
	
R. Et cum spiritu tuo. V. Sursum	re, ut gregem tuum pastor
	
cor da. R. Habemus ad Do-	eternae non deseras: sed per
	
minum. V. Gratias agam-	beatos Apostolos tuos con-
	
mus Domini Deo nostro.	tinua protectione custodias.
	
R. Dignum & justum est.	Ut in eisdem rectoribus gu-

bernètur, quos óperis tu i
 vicários e i dem contulífti
 præ éfse pafidres. Et ídeò
 cum Angelis & Archángelis,
 cum Thronis & Dominatiõnibus,
 cumque omni mili ti a cœléftis
 exércitus, hymnum glóriæ tuæ
 cánimus, sine fine dicentes.

Sequens Præfatio cum suo cantu dicitur in Festis Simplicibus, & diebus ferialibus, ubi propria non habetur, & in omnibus Missis Defunctorum.
Per ómnia sæcula sæculòrum.
 ✠. Amen. **Y.** Dóminus vo bíscum.
 ✠. Et cum spírítu tu o. **Y.** Sur sum
 cor da. ✠. Ha bê mus ad Dó-
 minum. **Y.** Grá ti as a gâ-
 mus Dómino De o no stro.
 ✠. Di gnum & ju stum est.

Verè

Verè dignum & justum est,
 æ quum & fa lu tà re, nos
 ti bi semper, & u bi que gráti-
 as á ge re : Dómine san cte,
 Pater omnípotens, æ térne
 Deus : Per Christum Dóminum
 nostrum. Per quem majestàtem
 tuam laudant Angeli, ad órant

Domina ti ónes, tremunt Pote-
 státes. Cœli, cœlorúmque Virtú-
 tes, ac be à ta Seraphim, sóci a
 exultati ó ne concélebrant. Cun-
 quibus & nostras voces, ut ad-
 mit ti júbeas deprecámur, súp-
 plici con fel si ó ne dicentes.
Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dó-
 minus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cœli & terra glória tua,
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine
 Dómini,
Hosánna in excélsis.

PRÆ-

**PRÆFATIONES
SINE NOTIS.**

A Nativitate Domini, usque ad Epiphaniam (præterquam in die Octava sancti Joannis Apostoli) & in Purificatione beatæ Mariæ: & in Festo Corporis Christi, & per Octavam, nisi in ea occurrat Festum quod propriam Præfationem habeat: & in Transfiguratione Domini.

Per omnia sæcula sæculorum. **R.** Amen. **V.** Dominus vobiscum. **R.** Et cum spiritu tuo. **V.** Sursum corda.

R. Habemus ad Dominum. **V.** Grátias agamus Dómino Deo nostro. **R.** Dignum & justum est. Verè dignum & justum est, æquum & salutâre, nos tibi semper, & ubique grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnipotens, æterne Deus. Quia per incarnati Verbi mysterium, nova mentis nostræ óculis lux tuæ claritátis infúlsit: ut dum visibíliter Deum cognóscimus, per hunc in invisibílium amórem rapiámur. Et idéo cum Angelis & Archángelis, cum Thronis & Dominatióibus, cumque omni militiá cœlestis exercitus, hymnum glóriæ tuæ cánimus, sine fine dicentes.

Infra actionem.

Communicantes, & diem sacratíssimum celebrantes, quo beatæ Mariæ intemerata Virginitas, huic mundo édídít Salvatórem: sed & memóriam venerantes, in

primis ejúsdem glorióse semper Virginis Mariæ, Genitricis ejúsdem Dei & Dómini nostri Jesu Christi: sed & beatórum Apostolórum, ac Mártyrum tuórum, Petri & Pauli, Andréæ, Jacóbi, Joánnis, Thomæ, Jacóbi, Philíppi, Bartholomæi, Matthæi, Simónis & Thaddæi: Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti, Cornélii, Cypriáni, Lauréntii, Chrysógoni, Joánnis & Pauli, Cosmæ & Damiáni, & ómnium Sanctórum tuórum, quorum méritis precibusque concédas, ut in ómnibus protectiódinis tuæ muniámur auxilio. **Jungit manus.** Per eúdem Christum Dóminum nostrum, Amen.

Hanc igitur oblatiódinem, &c.

In prima verò Missa dicitur, & noctem sacratíssimam celebrantes, qua deinde semper dicitur, diem sacratíssimum, quo, usque ad Octavam Nativitatis Domini inclusivè, & non ultrà.

In Epiphania Domini, & per Octavam.

Per omnia sæcula sæculorum. **R.** Amen. **V.** Dominus vobiscum. **R.** Et cum spiritu tuo. **V.** Sursum corda. **R.** Habemus ad Dominum. **V.** Grátias agamus Dómino Deo nostro. **R.** Dignum & justum est. Verè dignum & justum est, æquum & salutâre, nos tibi semper, & ubique grátias ágere, Dómine sancte, Pater omnipotens, æterne Deus. Quia cum Unigénitus tuus in substantia nostræ mortalitátis apparuit, nova nos immortalitátis suæ luce reparávit. Et idéo cum Angelis & Archángelis,

cum

cum Thronis & Dominatióibus, cumque omni militiá cœlestis exercitus, hymnum glóriæ tuæ cánimus, sine fine dicentes.

Infra actionem.

Communicantes, & diem sacratíssimum celebrantes, quo Unigénitus tuus in tua tecum glóriá coæternus, in veritáte carnis nostræ visibíliter corporális apparuit: sed & memóriam venerantes, in primis glorióse semper Virginis Mariæ, Genitricis ejúsdem Dei & Dómini nostri Jesu Christi: sed & beatórum Apostolórum, ac Mártyrum tuórum, Petri & Pauli, Andréæ, Jacóbi, Joánnis, Thomæ, Jacóbi, Philíppi, Bartholomæi, Matthæi, Simónis & Thaddæi: Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti, Cornélii, Cypriáni, Lauréntii, Chrysógoni, Joánnis & Pauli, Cosmæ & Damiáni, & ómnium Sanctórum tuórum; quorum méritis precibusque concédas, ut in ómnibus protectiódinis tuæ muniámur auxilio. **Jungit manus.** Per eúdem Christum Dóminum nostrum, Amen.

Hanc igitur oblatiódinem, &c.

Et dicitur per totam Octavam.

A Feria quarta Cinerum usque ad Sabbatum ante Dominicam Passionis inclusivè, nisi in Festis propria assignetur.

Per omnia sæcula sæculorum. **R.** Amen. **V.** Dominus vobiscum. **R.** Et cum spiritu tuo. **V.** Sursum corda. **R.** Habemus ad Dominum. **V.** Grátias agamus Dómino Deo nostro. **R.** Dignum & justum est. Verè dignum & justum est, æquum

& salutâre, nos tibi semper, & ubique grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnipotens, æterne Deus. Qui corporáli jejúnio vítia comprimis, mentem elevas, virtútem largiris & præmia: per Christum Dóminum nostrum. Per quem majestâtem tuam laudant Angeli, adorant Dominatiónes, tremunt Potestâtes. Cœli, cœlorumque virtútes, ac beata Séraphim, sócia exultatiódine concélebrant. Cum quibus & nostras voces, ut admitti júbeas deprecámur, súpplici confessiódine dicentes.

A Dominica Passionis usque ad Feriam quintam in Cena Domini inclusivè (nisi in Festis tunc occurrentibus propria assignetur) & in Missis de Cruce, & de Passione.

Per omnia sæcula sæculorum. **R.** Amen. **V.** Dominus vobiscum. **R.** Et cum spiritu tuo. **V.** Sursum corda. **R.** Habemus ad Dominum. **V.** Grátias agamus Dómino Deo nostro. **R.** Dignum & justum est. Verè dignum & justum est, æquum & salutâre, nos tibi semper, & ubique grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnipotens, æterne Deus. Qui salutem humáni géneris in ligno Crucis constituísti: ut unde mors oriebâtur, inde vita resurgeret: & qui in ligno vincébat, in ligno quoque vinceretur: per Christum Dóminum nostrum. Per quem majestâtem tuam laudant Angeli, adorant Dominatiónes, tremunt Potestâtes. Cœli, cœlorumque virtútes, ac beata Séraphim, sócia exultatiódine concélebrant. Cum quibus & nostras vo-

Z z

ces,

ces, ut admitti jubeas deprecâmur, supplici confessiõe dicentes.

A Vigilia Paschæ usque ad Ascensionem; etiam in Festis eo tempore occurrentibus, nisi in eis propria assignetur. In Missa Sabbati Sancti dicitur, in hac potissimum nocte; in die Paschæ usque ad Sabbatum in Albis inclusivè, in hac potissimum die; & deinceps, in hoc potissimum gloriõsius.

Per omnia sæcula sæculõrum. **R.** Amen. **V.** Dominus vobiscum. **R.** Et cum spiritu tuo. **V.** Sursum corda. **R.** Habemus ad Dõminum. **V.** Grâtiã agamus Dõmino Deo nostro. **R.** Dignum & justum est. **V.** Verè dignum & justum est, æquum & salutâre, **T**e quidem Dõmine omni tempore, sed in hoc potissimum gloriõsius prædicâre, cum Pascha nostrum immolâtus est Christus. Ipse enim verus est Agnus, qui abstulit peccata mundi. Qui mortem nostram moriẽdo destruxit, & vitam resurgẽdo reparavit. Et ideo cum Angelis & Archangelis, cum Thronis & Dominationibus, cumque omni militia cœlestis exercitus, hymnum gloriæ tuæ cœninus, sine fine dicentes.

Infra actionem.

Communicantes, & diem sacratissimum celebrantes Resurrectionis Dõmini nostri Jesu Christi secundum carnem: sed & memoriã venerantes, in primis gloriõsæ semper Virginis Mariæ, Genitricis ejusdem Dei & Dõmini nostri Jesu Christi: sed & beatõrum Apostolõrum, ac Mârtyrum tuõ-

rum, Petri & Pauli, Andræ, Jacõbi, Joãnnis, Thomæ, Jacõbi, Philippi, Bartholomæi, Matthæi, Simõnis & Thaddæi: Lini, Cleti, Clemẽtis, Xysti, Cornélii, Cypriani, Laurentii, Chrysógoni, Joãnnis & Pauli, Cosmæ & Damiãni, & omniũ Sanctõrum tuõrum; quorum mæritis precibusque concedas, ut in omnibus protectiõnis tuæ muniãmur auxilio. **Jungit manus.** Per eundem Christum Dõminum nostrum, Amen.

Tenens manus expansas super oblata dicit:

Hanc igitur oblatiõnem servitûs nostræ, sed & cunctæ familiæ tuæ, quam tibi offerimus pro his quoque, quos regenerâre dignatus es ex aqua & Spiritu sancto, tribuens eis remissiõnem omnium peccatõrum, quæsumus Dõmine, ut placatus accipias, diẽsque nostros in tua pace disponas, atque ab æterna damnatiõe nos eripi, & in electõrum tuõrum jubeas grege numerari. **Jungit manus.** Per Christum Dõminum nostrum, Amen.

Quam oblatiõnem, &c.

Sic dicitur à Vigilia Paschæ usque ad Sabbatum in Albis inclusivè. Sed in Missa Sabbati Sancti dicitur, & noctem sacratissimam celebrantes.

A die Ascensionis usque ad Vigiliã Pentecostes exclusivè, & in Festis tunc occurrentibus, nisi propriam habuerint.

Per omnia sæcula sæculõrum. **R.** Amen. **V.** Dominus vobiscum. **R.** Et cum spiritu tuo. **V.** Sursum corda.

corda. **R.** Habemus ad Dõminum. **V.** Grâtiã agamus Dõmino Deo nostro. **R.** Dignum & justum est. **V.** Verè dignum & justum est, æquum & salutâre, nos tibi semper, & ubique grâtiã agere: Dõmine sancte, Pater omnipotens, æternus Deus: per Christum Dõminum nostrum. **Q**ui post resurrectionem suam omnibus discipulis suis manifestus apparuit, & ipsis cernentibus est elevatus in cœlum, ut nos divinitatis suæ tribueret esse participes. Et ideo cum Angelis & Archangelis, cum Thronis & Dominationibus, cumque omni militia cœlestis exercitus, hymnum gloriæ tuæ cœninus, sine fine dicentes.

Infra actionem.

Communicantes, & diem sacratissimum celebrantes, quo Dõminus noster, unigenitus Filius tuus unitam sibi fragilitatis nostræ substantiam, in gloriæ tuæ dextera collocavit: sed & memoriã venerantes, in primis gloriõsæ semper Virginis Mariæ, Genitricis ejusdem Dei & Dõmini nostri Jesu Christi: sed & beatõrum Apostolõrum, ac Mârtyrum tuõrum, Petri & Pauli, Andræ, Jacõbi, Joãnnis, Thomæ, Jacõbi, Philippi, Bartholomæi, Matthæi, Simõnis & Thaddæi: Lini, Cleti, Clemẽtis, Xysti, Cornélii, Cypriani, Laurentii, Chrysógoni, Joãnnis & Pauli, Cosmæ & Damiãni, & omnium Sanctõrum tuõrum, quorum mæritis precibusque concedas, ut in omnibus protectiõnis tuæ muniãmur auxilio. **Jungit manus.** Per eundem Christum Dõminum nostrum, Amen.

Hanc igitur oblatiõnem, &c.

Et dicitur per totam Octavam.

A Vigilia Pentecostes, usque ad sequens Sabbatum inclusivè; & in Missis votivis de Spiritu sancto, sed omissis. hodierna die.

Per omnia sæcula sæculõrum. **R.** Amen. **V.** Dominus vobiscum. **R.** Et cum spiritu tuo. **V.** Sursum corda. **R.** Habemus ad Dõminum. **V.** Grâtiã agamus Dõmino Deo nostro. **R.** Dignum & justum est. **V.** Verè dignum & justum est, æquum & salutâre, nos tibi semper, & ubique grâtiã agere: Dõmine sancte, Pater omnipotens, æternus Deus: per Christum Dõminum nostrum. **Q**ui ascendens super omnes cœlos, sedensque ad dexteram tuam, promissum Spiritum sanctum (hodierna die) in filios adoptiõnis effudit. Quapropter profusis gaudiis, totus in orbe terrarum mundus exultat. Sed & supernæ virtutes, atque Angeli potestates, hymnum gloriæ tuæ concinunt, sine fine dicentes.

Infra actionem.

Communicantes, & diem sacratissimum Pentecostes celebrantes, quo Spiritus sanctus Apostolis, innumeris linguis apparuit: sed & memoriã venerantes, in primis gloriõsæ semper Virginis Mariæ, Genitricis Dei & Dõmini nostri Jesu Christi: sed & beatõrum Apostolõrum, ac Mârtyrum tuõrum, Petri & Pauli, Andræ, Jacõbi, Joãnnis, Thomæ, Jacõbi, Philippi, Bartholomæi, Matthæi, Simõnis & Thaddæi: Lini, Cleti, Clemẽtis, Xysti, Cornélii, Cypriani,

Cypriani, Laurentii, Chrylogoni, Joannis & Pauli, Cosmae & Damiani, & omnium Sanctorum tuorum, quorum meritis precibusque concedas, ut in omnibus protectionis tuae muniatur auxilio. **Jungit manus.** Per eundem Christum Dominum nostrum, Amen.

Tenens manus expansas super oblata dicit:

Hanc igitur oblationem servitutis nostrae, sed & cunctae familiae tuae, quam tibi offerimus pro his quoque, quos regenerare dignatus es ex aqua & Spiritu sancto, tribuens eis remissionem omnium peccatorum, quaesumus Domine, ut placatus accipias, diisque nostros in tua pace disponas, atque ab aeterna damnatione nos eripi, & in electorum tuorum jubeas grege numerari. **Jungit manus.** Per Christum Dominum nostrum, Amen.

Quam oblationem, &c.

Et dicitur usque ad sequens Sabatum inclusivè.

In festo sanctae Trinitatis, & in Missis votivis de sancta Trinitate.

Per omnia saecula saeculorum. **R.** Amen. **V.** Dominus vobiscum. **R.** Et cum spiritu tuo. **V.** Sursum corda. **R.** Habemus ad Dominum. **V.** Gratias agamus Domino Deo nostro. **R.** Dignum & justum est. **V.** Verè dignum & justum est, æquum & salutare, nos tibi semper, & ubique gratias agere, Domine sancte, Pater omnipotens, aeternè Deus. **Qui cum Unigenito Filio tuo, & Spiritu sancto, unus es Deus, unus**

es Dominus: non in unius singularitate persona, sed in unius Trinitate substantia. Quod enim de tua gloria, revelante te, credimus, hoc de Filio tuo, hoc de Spiritu sancto, sine differentia discretionis sentimus. Ut in confessione vera, sempiternaque Deitatis, & in personis proprietates, & in essentia unitas, & in maiestate adoratur æqualitas. Quam laudant Angeli atque Archangeli, Cherubim quoque ac Seraphim: qui non cessant clamare quotidie, una voce dicentes.

In Festis beatae Mariae (excepto Festo Purificationis, in quo dicitur de Nativitate Domini) & per eorum Octavas, etiam in Festis intra eas occurrentibus, si propriam non habuerint, & in Missis votivis de beata Maria. Dicitur autem vel

Et te in Annuntiatione, **vel** Visitatione, **vel** Assumptione, **vel** Nativitate, **vel** Nominè B. Mariae, **vel** Praesentatione, **vel** Conceptione, **vel** Expectatione, **secundum denominationem Festi: & in Dedicatione sanctae Mariae ad Nives dicitur, Et te in festivitate, vel in festo Rosarii, Et te in Solemnitate, in Missis verò votivis, Et te in veneratione.**

Per omnia saecula saeculorum. **R.** Amen. **V.** Dominus vobiscum. **R.** Et cum spiritu tuo. **V.** Sursum corda. **R.** Habemus ad Dominum. **V.** Gratias agamus Domino Deo nostro. **R.** Dignum & justum est. **V.** Verè dignum & justum est, æquum & salutare, nos tibi semper, & ubique gratias agere: Domine sancte,

Pater

Pater omnipotens, aeternè Deus. **Et te in *** beatae Mariae semper Virginis collaudare, benedicere, & praedicare. Quae & Unigenitum tuum sancti Spiritus obumbratione concepit: & virginitatis gloria permanente, lumen aeternum mundo effudit, Jesum Christum Dominum nostrum. Per quem maiestatem tuam laudant Angeli, adorant Dominationes, tremunt Potestates. Caeli, caelorumque virtutes, ac beata Seraphim, socia exultatione concelebrant. Cum quibus & nostras voces, ut admitti jubeas deprecamur, supplici confessione dicentes.**

In Festis Apostolorum, & Evangelistarum (praeterquam in die sancti Joannis Apostoli) & per Octavas eorum, & in Festis infra eas occurrentibus, nisi in eis propria assignetur, & in Missis votivis de Apostolis.

Per omnia saecula saeculorum. **R.** Amen. **V.** Dominus vobiscum. **R.** Et cum spiritu tuo. **V.** Sursum corda. **R.** Habemus ad Dominum. **V.** Gratias agamus Domino Deo nostro. **R.** Dignum & justum est. **V.** Verè dignum & justum est, æquum & salutare, Te Domine suppliciter exorare, ut gregem tuum pastor aeternè non deseras: sed per beatos Apostolos tuos continuè protectione custodias. Ut iisdem rectoribus gubernetur, quos operis tui vicarios eidem contulisti praesse pastores. Et ideo cum Angelis & Archangelis, cum Thronis & Dominationibus, cumque

omni militia caelestis exercitus, hymnum gloriae tuae canimus, sine fine dicentes.

In omnibus Dominicis, Festis & Festis, ubi propria non habetur, & in omnibus Missis Defunctorum.

Per omnia saecula saeculorum. **R.** Amen. **V.** Dominus vobiscum. **R.** Et cum spiritu tuo. **V.** Sursum corda. **R.** Habemus ad Dominum. **V.** Gratias agamus Domino Deo nostro. **R.** Dignum & justum est. **V.** Verè dignum & justum est, æquum & salutare, nos tibi semper, & ubique gratias agere: Domine sancte, Pater omnipotens, aeternè Deus: per Christum Dominum nostrum. Per quem maiestatem tuam laudant Angeli, adorant Dominationes, tremunt Potestates. Caeli, caelorumque virtutes, ac beata Seraphim, socia exultatione concelebrant. Cum quibus & nostras voces, ut admitti jubeas deprecamur, supplici confessione dicentes.

Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Deus Sabaoth.

Pleni sunt caeli & terra gloria tua, Hosanna in excelsis.

Benedictus qui venit in nomine Domini,

Hosanna in excelsis.

